

არჩილ ბიჭაშვილი

ბოროტება და სიყვარული

*უცხოეთში მცხოვრებ ქართველთა
სათვისტომოს.*

თბილისი
2009წ.

საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიები ოკუპირებული რუსეთის მიერ, გასხვისებული რუსეთის მიერ.

შავი ფლვა

**პირობითი
სიმბოლოები**

--- რკინის ხაზი და მკვიდრი საზოგადოების დემარკაციის ხაზები

--- რკინის ხაზი და მკვიდრი საზოგადოების დემარკაციის ხაზები

● საქართველოს დემარკაციის ხაზები

○ სხვა დამსახურებული პუნქტები

--- რკინის ხაზი და მკვიდრი საზოგადოების დემარკაციის ხაზები

--- რკინის ხაზი და მკვიდრი საზოგადოების დემარკაციის ხაზები

ერთი რიგის შიდა საზღვარსა და ტყუილ ტერიტორიებს, რომლებიც ახლა დასავლეთ საქართველოს რესპუბლიკის შემადგენლობაშია:

1	უბილი	რკინის ხაზი და მკვიდრი საზოგადოების დემარკაციის ხაზები	2	ჭყვიანთის სანთის შემადგენლობა	3	სომხეთის სანთის შემადგენლობა	4	ქვემო ქართლის რეგიონის შემადგენლობა
- საქართველოს სახელმწიფო სავაჭრო-საზღვაო ნაგებობები: 5 ზღა 6 ტბა

იქ სადაც, ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობა

დარღვეულია, სხვის ხელში გადადის ქვეყნის

სასიცოცხლო მნიშვნელობის ობიექტები,

იქ სადაც, ქვეყნის ბიუჯეტი – ეკონომიკა

მორგებულია მოსახლეობის ნაწილზე

პრივილეგიებით,

იქ სადაც, მკვლელდამნაშავეთა სიცოცხლე

ხელშეუხებელია, ქვეყნის ბიუჯეტმა კი

უნდა არჩინოს ისინი,

ასეთ მმართველობის პირობებში სახელმწიფო

ვერ ჩამოყალიბდება.

სამწუხაროდ, ასეთი ბედის წილმხვედრია ჩემი ქვეყანა

ქართველ პიარ_პოლიტიკოსთა წყალობით.

არჩილ ბიჭაშვილი.

„ბოროტება და სიყვარული“

ავტორ გამომცემელი

არჩილ ბიჭაშვილი

ქ. თბილისი.

2009 წ.

წინამდებარე წიგნი არჩილ ბიჭაშვილის მეორე პოეტურ – პოლიტიკური კრებულია, რომელშიც შეძლებისდაგვარად გადმოცემულია ავტორის მსოფლმხედველობა თანამედროვე პოლიტიკისა და პოეტურ ჭრილში.

რედაქტორი: ვანო მეგრელი

საქართველოს ეროვნული აკადემიის
აკადემიკოსი.

წიგნი,

«ბოროტება და სიყვარული»

მოიცავს ჩემეულ ხედვას

პოლიტიკისა და პოეზიის ჭრილში წერილებით:

სრულიად რუსეთის უმაღლეს-სახელმწიფო სათათბიროებისადმი, ადრესატებით:

რუსეთის პარლამენტს _

გოსდუმის თავმჯდომარეს

მიღებული: 21.3.2005 წ. _ 7.3.2006 წ. _

28.5.2008 წ.

რუსეთის პრემიერ მინისტრს

ვ. პუტინს

პრეზიდენტს დ. მედვედევს

1.12. 2008 წ.

აგრეთვე, წიგნს «ბოროტება და სიყვარული» ვუძღვნი სახელმწიფო მოხელეებს,
უბრალო ადამიანებს საქართველოში.

არჩილ ბიჭაშვილი.

დავწერე ესე მე წიგნი

დავწერე ესე მე წიგნი,

ვით არცა ქება-წიგნება,

ვგალობ, ვტირი თუ ვიცინი

უძლებ ვერ უძლებ ცდუნებას;

მე თუ არ ვიტყვი, სხვა იტყვის:

ხოტბას შეასხამს ბუნებას,

ვის ღმერთმა მისცა საწიგნედ

ზე მთქმელის ნიჭით გონება,

ვის ღმერთმა მისცა საჭურჭლედ

უძრავ მოძრავი ქონება,

ვის ღმერთმა მისცა ძალ-ღონე

აწ მყოფთა მოსაგონებლად,
ვისაც ჭეშმარიტ ღვაწლისთვის
ღმერთმა მიაგო ცხონება,
იყო მოყვასის გულით თუ
აღმზრდელთაგან შთამაგონებლად,
სამყაროს მღვრიე ნაკადში
კაცნი ვერ დარჩნენ მონებად.

არჩილ ბიჭაშვილი.

წიგნის კითხვა ხელოვნებაა,
წიგნის ფურცვლა კი ბჟუტური.

არჩილ ბიჭაშვილი.

განათლებულმა კაცმა თავის სიცოცხლეში ერთი მცირე ნაწარმოები მაინც უნდა
აჩუქოს ადამიანებს თუკი იგი ღირსებით უანგაროდ მონა-მორჩილია მისივე ა
დამიანებისა.

არჩილ ბიჭაშვილი.

არჩილ ბიჭაშვილი

მშრომელ ადამიანებს სჭირდება სოციალური პირობები, არა აღვირახსნილი
თავისუფლება.

არჩილ ბიჭაშვილი.

შევახსენებ ქართველ პოლიტიკოსებს

მეოცე წელი მიდის რაც, ჩვენს ქვეყანაში სახელმწიფოს უზენაესი მმართველობის ნამდვილი ოპოზიცია ვერ შეიქმნა, აქედან გამომდინარე თავს უფლებას მივცემ ყვირილის გარეშე წარმოვაჩინო ალტერნატივა ჩემი, რომ: საქართველოს პრეზიდენტმა აკეთოს უნდა საქმე ქვეყნის საშინაო თუ საგარეო საკითხებში ხალხის საკეთილდღეოდ, მშვიდად, შეუფერხებლად, უცხოური აქცენტების გარეშე.

არჩილ ბიჭაშვილი.

წერილი რუსეთის პარლამენტარებს

მიიღო 21.3.2005 წ.

ბატონებო!

ცუდია რომ რუს პოლიტიკოსებს გჭირდებათ შეხსენება, რომ ჩვენს პლანეტაზე არსებულ აზროვან ენათ მეტყველებათა შორის ქართული ენა ერთ-ერთი გამჭრიახი აზროვანი ძველთა-ძველი ენაა, რომელსაც ცივილიზებულად მოაზროვნენი კეთილი მეტყველების ენად აღიქვამენ, დიახ, კარგის მთქმელს კარგი გამგები სჭირდება და არა ისეთი რომ გასულ საუკუნეში ქართულ სუფრასთან გამამდარი რუსი ჩინოვნიკი ქართული სუფრის ჰარმონიულ ენას ძაღლის ენას უწოდებდა იმიტომ რომ ხუთი საუკუნით უსწრებს რუსულს?

არჩილ ბიჭაშვილი.

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 23.5.2008 წ.

ქეთინო ბიჭაშვილი

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 23.5.2008 წ.

ვერ დავიჯერებ, რომ აგრესია საქართველოს მისამართით რუსეთის მოსახლეობის ინტერესებიდან მოდიოდეს:

ბატონებო!

მე, საშუალო სკოლის მეთერთმეტე კლასის მოსწავლე ქეთინო ბიჭაშვილი ვთვლი თავს ვალდებულად გამოვთქვა აზრი, რუსეთ-საქართველოს შორის წარმოქმნილ არასასიამოვნო მოვლენების დასაგმობლად, მჯერა რომ საქართველოს მოსწავლე ახალგაზრდობა იზიარებს ჩემს აზრს, რომ დაინტერესებულია-

ჩვენმა თაობამ იტვირთოს ვალდებულება ადვადგინოთ ურთიერთპატივისცემით ტრადიციები ჩვენ ერთმორწმუნე ორ ერს შორის თანასწორ მეზობლურ უფლებათა პარიტეტებზე..

ჩვენ მოვუწოდებთ რუსეთის მოსწავლე-ახალგაზრდობას, რუსეთის პრეზიდენტს დ. მედვედევს, რუსეთის მთავრობის თავმჯდომარეს ვ. პუტინს, გამოავლინონ ამ მხრივ კეთილი ნება, დაგვიჭირონ მხარი სამომავლოდ ორივე მხარისათვის გარდუვალ

აუცილებლობათა კეთილ მოთხოვნებზე...

ჩვენო თანატოლებო!

ვთხოვთ რუსეთის პრეზიდენტს მედვედევს, რუსეთის პრემიერს ბატონ ვ. პუტინს შეცვალონ აგრესიული მცდარი კურსი საქართველოს მისამართით, ბატონი ვ. პუტინი ახსოვს ქართულ საშუალო სკოლას, იგი უყვარს ქართველ მოსწავლე ახალგაზრდობას. დიახ, ჩვენ ქართველებს, რუსებს, გვაკავშირებს ბევრისათვის უცნობი ჩვენ ორ ერს შორის ისტორიული ურთიერთგანუყოფელი ახლობლობა, დაწყებული რუსეთის დიდი იმპერატორის პეტრე პირველის (1725-1782) წ-დან დამთავრებული რუსული სსრკ-ის დიდი ბელადით (1917-1953) წ. ი. სტალინით, მათი წარმომავლობის ნიადაგზე.

ქეთინო ბიჭაშვილი.

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 7.3.2006 წ.

-13-

პეტრე პირველი

ერეკლე

დიახ, ჩვენ რუსებსა და ქართველებს გვაკავშირებს არა მარტო ერთმორწმუნეობა, არამედ სისხლით და ხორციით ნათესაობაც, ვთქვათ თუნდაც ამისათვის ერთი მაგალითი: მეცხრამეტე საუკუნის პირველ ნახევარში ზოგიერთი ისტორიკოსები

არ გამორიცხავდნენ აზრს რუსეთის იმპერატორის პეტრე პირველის ქართული წარმომავლობის შესახებ, თვით პეტრე პირველის მონაცემებით მას არ სჯეროდა რომ იგი ღვიძლი შვილი იყო ალექსანდრე მიხაილის ძისა, მით უმეტეს, მასთან მიდიოდა ხმები საიდუმლოდ სასახლის კარზე ხანდაზმულ მოსამსახურეთაგან იმის შესახებ, რომ იგი არის ნაძალადევი შვილი იმ წლებში რუსეთის საიმპერატორო კარზე მყოფი საქართველოს მომავალი მეფის ერეკლე – ნიკოლოზ დავითის ძისა; ცნობილია, რომ მეორე მეუღლე რუსეთის სახელმწიფოს ნატალია კირილოვნა იყო ოცი წლით-

უმცროსი თავის წინამორბედზე, განსვენებულ დედოფალ მარიაზე, თვით ნატალია კი გახლდათ «თვითნებური მფრინავი» ამის შესახებ არის დამაჯერებელი დასკვნები სასახლის ჩანაწერებში, Том 111 с1645 по 1676 с. 1852. დიახ, ამ სულისკვეთებით ემზადებოდა ალექსანდრე ტოლსტოი აეგო თვისი რწმუნებლობიდან გამომდინარე რომანი პეტრე პირველის შესახებ, რაც ი. სტალინმა არ ურჩია, რადგან: პეტრე პირველის მშობლების მეფე ალექსი მიხეილის ძის და ნატალია ნარიშკინას ქორწილში ხელის («ტისიაცკი») გახლდათ იგივე საქართველოს მომავალი მეფე ერეკლე პირველი, ქართველი.

არჩილ ბიჭაშვილი.

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 21.3.2005 წ.

ბატონებო!

პატივცემულო პოლიტიკოსებო!

ჩემს წიგნშიმოტანილი ილუსტრაციები პერსონაჟებით არიან ადამიანები, რომლებიც თქვენ ახალ თაობებს გასწავლიდნენ და დღესაც გასწავლიან – ეპოქალურ კანონზომიერებების ცვლათა თვისობრივ გარდაუვალობებს, რასაც თქვენ უნდა უყურებდეთ ცივილიზებული აზროვანი თვალთ და არა შოვინისტურ-ნაციისტური თვალთ.

არჩილ ბიჭაშვილი.

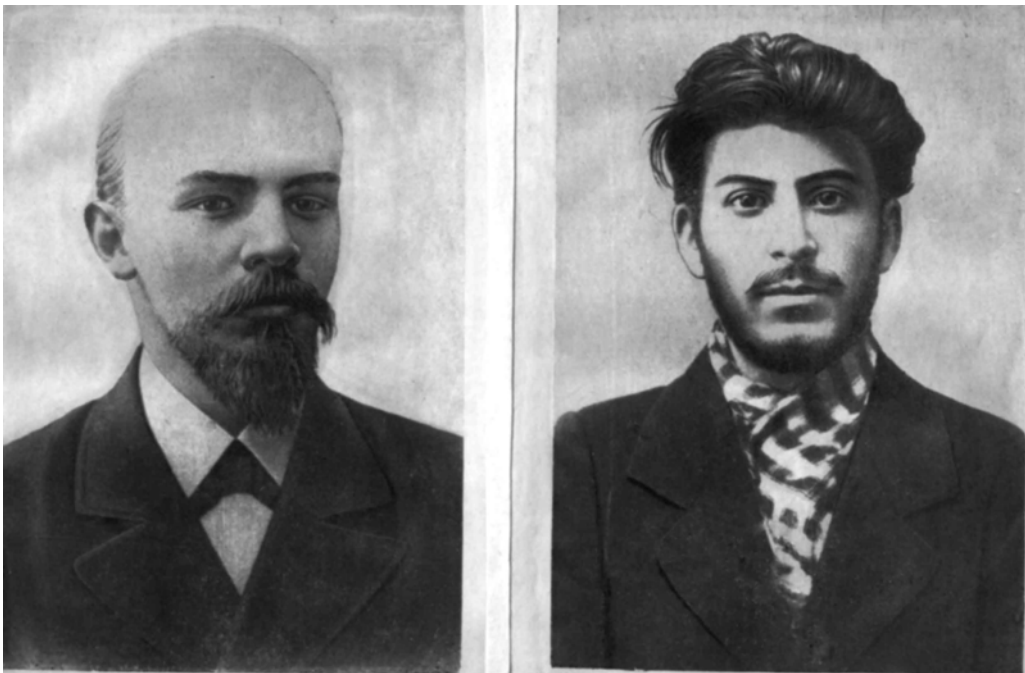
წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 21.3.2005 წ.

ბატონებო!

მეოცე საუკუნის მეორე ნახევრის დასაწყისიდან ოცდამეერთე საუკუნის პირველი ნახევრის მეათე წელი მიდის რაც _ რუსებმა ვერ შესძელით მოიხსნათ «ბარიერი-დუღაბი, რომლის უკან მშვიდად იმალება რუსების სათუთი _ რუსული ავანჩავანის მამა _ მთავარი ვ. ულიანოვი ლენინი, დუღაბი, რომელსაც იოსებ ჯუღაშვილი _ «სტალინი» ჰქვია.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ვ.ი. ლენინი ფოტო 1900 წ.

ი.ბ. სტალინი ფოტო 1900 წ.

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 7.3.2006 წ.

წიგნში მოტანილი მასალები არ გამოახტავენ ჩემგან ნოსტალგიას წარსულზე, უბრალოდ, პატივს ვცემ ყოფილს თავისივე ავით და კარგით, ოპტიმიზმით ვუყურებ ახალს, ჰო და ვნახოთ, «აღდგომა და ხვალევო».

არჩილ ბიჭაშვილი.

ВЕЛИКИЙ ОКТЯБРЬ

Приезд В. И. Ленина в Россию.

Приезд В. И. Ленина в Россию 3 (16) апреля 1917 года.
С картины художника М. Соколова.

Огромное историческое значение в период подготовки и проведения Великой Октябрьской социалистической революции имел приезд В. И. Ленина на родину. Вечером 3 (16) апреля 1917 года к перрону Финляндского вокзала в Петрограде прибыл поезд, в котором ехал Владимир Ильич.

Тысячи рабочих, солдат, матросов собрались на привокзальной площади, чтобы встретить своего любимого вождя. С броневика, тесно окруженного народом, В. И. Ленин произнес свою первую речь — по приезде, которую закончил пламенным призывом «Да здравствует социалистическая революция!».

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 7.3.2006 წ.

«ოლიგარქებს»

მსოფლიო პროლეტარიატის ბელადი ვლადიმერ ულიანოვი «ლენინი» არ გახლდათ ერთპიროვნული მოვლენა, იგი და სხვა _ დრომ აღმოაცენა სიმდიდრისა და სიღარიბის გზაგასაყარზე, კაპიტალის მომხვეჭველთაგან მშრომელი მასების მხარეზე.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ვ. ლენინი და ქართველები

მათ ეროვნული სული დაკარგეს,
ჩამოყალიბდნენ ამხანაგებად,
გადამთიელმან იცნო ისინი
უნიჭიერეს კაცურ კაცებად.

ისინი მართლაც იყვნენ კაცები,

მათ ჭარბი ჰქონდათ ჭკუა და ნიჭი,
სამშობლოსათვის ჩვენ გვაჯობებდნენ
რომ არა ძმათა რღვევა და ხინჯი.

გადამთიელმან იცნო ისინი,
უნიჭიერეს კაცურ კაცებად,
მათ დედამიწის ერთ მეექვსედზე
იწყეს ახალი ქვეყნის აგება.

ახალი ქვეყნის, როგორი ქვეყნის...
დედამიწაზე გაუგონარი,
მშრომელ ხალხისთვის შვება დიდებით
ორ მილიარდ კაცის მოსაწონარი.
არჩილ ბიჭაშვილი.

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 21.3.2005 წ.

ვ.ი. ლენინთან სხვადასხვა დროს მიმოწერა ან ახლო ურთიერთობა ჰქონდათ საქართველოს ბევრ გამოჩენილ რევოლუციონერ მოღვაწეს.
(ვ.ი. ლენინის ცენტრალური მუზეუმის თბილისის ფილიალის ექსპოზიციის რეპროდუქცია).

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 7.3.2006 წ.

«პროლეტარიატის» რუსეთის დიდი ბელადი

ვ.ი. ლენინი წერდა და ამბობდა, რომ: დიდი სიფხიზლე სჭირდებათ სსრ კავშირის შემადგენლობაში გაერთიანებულ სხვა ერებს დაიცვან თავი თუ გაიღვიძა რუსულმა შოვინიზმმა.

მიუხედავად იმისა, რომ მრავალი გამარჯვებები რუსეთის იმპერიისა დაკავშირებულია ქართველ მხედართმთავრებთან რუსი მათ პატივს არ სცემს.

ცუდია, რომ სსრ კავშირის დაშლის შემდეგ რუს პოლიტიკოსს მოსწონს «ბოროდინოს ველი» პეტრე ბაგრატიონის ძეგლის გარეშე.

ცუდია, რომ რუსეთის პარლამენტარს ეჯავრება ყველა ვ. ლენინის მიერ რჩეული კაცი ქართველი და არა თვით _ ლენინი _ რუსი.

პეტრე პირველი

ცუდია, რომ მეოცე საუკუნის მეორე ნახევრიდან დღემდე რუსმა ვერა და ვერ გაიცნობიერა რუსი ერისადმი ანგარიშგასაწევად ი.ბ. სტალინის მიერ ტაბუდადებული თემა, მომზადებული რუსი მწერალი – მკვლევარების მიერ რუსეთის ერთადერთი სასიქადულო იმპერატორის ირგვლივ (1725-1782 წ.წ.) რუსეთის გამაძლიერებელ-რეფორმატორის პეტრე პირველის წარმომავლობის შესახებ.

დიახ, სიმართლე რომ გონების სისაღვა ალბათ ამიტომაც სულმნათნმან მ. ლერმონტოვმა, ა. პუშკინმა, რუსული უხამსი პოლიტიკის – ეკონომიკის, ჩამორჩენილი ეტაპების მისამართით წარმოსთქვეს თავისი საყოველთაოდ ცნობილი ფრაზები რუსეთში აღმოცენებულ ახალი პოლიტიკის კურსში უცხოურ ლიდერთა საპატივცემულოდ. მიუხედავად მათი ეროვნული წარმომავლობისა,

ფრაზები: Прощай немитая Россия,

Страна рабов страна господ...

И вы мундиры голубые,

И ты послушны им народ.

М И Лермонтов.

„...Черт догодал меня

родиться в России

Сдушой и Столантом!

А Пушкин.

დიახ, რუსეთის მტრის ფრანგთა შეიარაღებული ძალების მხედართმთავრის ნაპოლეონ ბონაპარტეს ერთერთი დამმარცხებელი პეტრე ბაგრატიონი რუსმა აღგავა პირისაგან ისტორიისა რუსული სახელმწიფოს გამაძლიერებელ ყველა ქართველთან ერთად

არჩილ ბიჭაშვილი.

ისინი რუსული მავნებლური ხასიათის მსხვერპლნი შეიქმნენ.

მ.ლერმონტოვი 1814-1841 წწ.
მოკლა რუსმა დუელში

ა. პუშკინი 1799-1837 წწ.
მოკლა რუსმა დუელში

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 21.3.2005 წ.

რუსული პოლიტიკური მასხარა

В.Жириновский

Политики ползают как черепахи,

Позиционеры мыслят, как бегемоты.
С оппозиции лают как собаки:
Всех вас к чертовой матери.
Вон!
არჩილ ბიჭაშვილი.

წერილი რუსეთის პარლამენტის ვიცე სპიკერს ვ. ჟირინოვსკის

მიიღო 21.372005 წ.
Я люблю русских,
Ты ненавидишь кавказцев,
за что же Владимир
Ты, русский, подстрекаешь нам абхазцев?
Проснется сонная Россия,
Страна бедных т господ...
И дети ваши пробудятся
И послушный вам народ.
Спустя 500 лет после меня
ты узнал о Евангелии Русь
ради Бога верь ты в Бога
не подавайся грусти!>>
Вы ругаете Сталина?
Но вина падает и на вас,
Вы век тому назад уго нашли
Что же теперь надо вам от нас?
Спасибо вам за здравую мысль
Однако вы сказали слово:
Мы требуем вернуть нам Сочи
Но, не согласны мы с вами – нам до Ростова,
Конечно нет другого Сочи,
Ми понимаем русскую страсть,
Оживив Орджоникидзе
Вы могли бы вернуть кавказскую власеь,
Наконец просим вас по-братски с глазу на глаз:

Покончить с русским шовинизмом

Ведь это наша общая беда,

Петр, Ленин, Сталин,

Теперь вам это ничего не даст,

Прошу прочести письмо до строчки

Покончим раз и навсегда.

არჩილ ბიჭაშვილი.

წერილი რუსეთის პრემიერ მინისტრს

ბატონ ვ. პუტინს

მიიღო 21.12.2008 წ.

ფოტორეპროდუქციით «ხალხის მტრები»

ბატონო ვლადიმერ!

ჩვენ ქართველებს გვირჩევია გზა რუსეთისაკენ მაგრამ, არა ვ. პუტინმა ბომბდამშენ რუსეთისაკენ, არა ვ. პუტინის მარიონეტ დ. მედვედევის რუსეთისაკენ; დიახ, 2008 წლის აგვისტოდან თქვენს მიერ განხორციელებულ ინტერვენციას _ ხოცვა-ჟლეტვას ქართული მოსახლეობისა ღმერთი არ გაპატიებთ, არ გაპატიებთ ღმერთი ქართულ მიწა-წყალზე შემოხიზნული ველური ტომების ბანდფორმირებებისათვის მხარდაჭერას _ მათ წაქეზებას ქართველთა წინააღმდეგ, და სხვა;

ისე როგორც არ აპატია ღმერთმა რუსეთის იმპერატორს ალექსანდრე I-ს, დასაჯა იგი სიკვდილით ორმოცდარვა წლის ასაკში, მის მიერ გამოცემულ 1801 წლის მანიფესტის გამო საქართველოს ანექსიისა-დაპყრობის შესახებ.

ისე როგორც არ აპატია ღმერთმა ს. ორჯონოვიძეს დასაჯა იგი სიკვდილით ორმოცდათერთმეტი წლის ასაკში სამშობლოს დალატისათვის, ქართული ქალაქი სოჭის მტრისთვის გადაცემის გამო;

ისე როგორც არ აპატია ღმერთმა დასაჯა შინაპატიმრობით _ სიკვდილით ნ. ხრუშჩოვი, მის მიერ 1956 წელს ინსპირირებული-

ტრაგედიის გამო ქ. თბილისში;

ისე როგორც არ აპატია ღმერთმა, ამოუწყვიტა ოჯახი მ. გორბაჩოვს თვით დარჩა მოხეტიალედ, მის მიერ 1989 წლის ინსპირაციის შედეგად ქ. თბილისში დატრიალებული ტრაგედიის გამო.

ისე როგორც არ აპატია ღმერთმა, დასაჯა სიკვდილით ორმოცდათხუთმეტი წლის ასაკში ა. ჰიტლერი, ხალხთა გენოციდის გამო მსგავსად _ «პუტინი _ მედვედევის ქმედებებისა.

არჩილ ბიჭაშვილი.

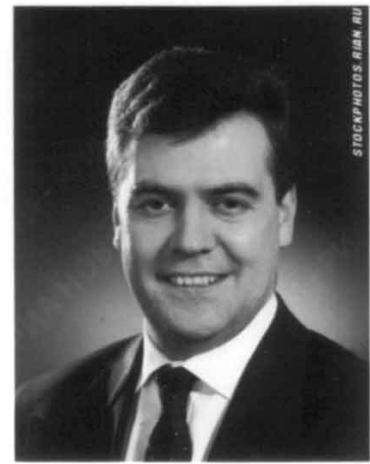
ხალხის მტრები

ა. ჰიტლერი

ვ.კუტინი

დ.მელკონი

იმპერატორი
ალექსანდრე
კირველი

ნ.ხუშოვი

სტალინი

სტალინი
სტალინი
სტალინი

ს.ორსონი

მ.ორბაჩოვი

არჩილ ბიჭაშვილი.

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო: 28.5.2008 წ.

ქართველი ერი ამას აღარ დაუშვებს

*Баку и по месту
нахождения
Члену РВС Респ. Сталину*

29/X

*Считаю несомненным, что Грузия отдаст Батум Антанте
и что Антанта пойдет на Баку. Обдумайте
и приготовьте срочно меры укрепления
подступов к Баку с суши и с моря, подвоза
тяжелой артиллерии и прочее. Сообщите
Ваше решение
Ленин*

ТЕЛЕГРАММА И. В. СТАЛИНУ 72

Баку и по месту нахождения
члену РВС Респ. Сталину

29/X

Считаю несомненным, что Грузия отдаст Батум Антанте, вероятно, тайно и что Антанта пойдет на Баку. Обдумайте и приготовьте срочно меры укрепления подступов к Баку с суши и с моря, подвоза тяжелой артиллерии и прочее. Сообщите Ваше решение.

Ленин

Написано 29 октября 1920 г.
Впервые опубликовано в 1942 г.

Печатается по рукописи

არჩილ ბიჭაშვილი.

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 28.5.2008 წ.

ქართველი ერი ამას აღარ დაუშვებს

წერილი რუსეთის «გოსდუმის» თავმჯდომარეს ბ. გრიზლოვს;

მიიღო 7.3.2006 წ.

წერილი რუსეთის პარლამენტის სპიკერატს

მიიღო 21.3.2005 წ.

დიახ, 24 ივლისს 1783 წ. საქართველოს თხოვნით რუსეთმა და საქართველომ დადო ხელშეკრულება რუსეთის მიერ საქართველოს მფარველობის შესახებ, რომ რუსეთი გაუწევს ერთ მორწმუნე მცირე ერს _ საქართველოს სახელმწიფოს დახმარებას გარეშე მტრულად გაწყობილ ქვეყნებისაგან თავდაცვის მიზნით; რუსეთმა აღნიშნულ შეთანხმებაზე განახორციელა აქტი შემდეგნაირად: 12 სექტემბერს 1801 წ. რუსეთის იმპერატორის ხელმოწერით გამოიცა მანიფესტი რუსეთთან საქართველოს მიერთების შესახებ, ფაქტობრივად ცარიზმმა მოახდინა სუვერენული ქვეყნის ანექსია, დაპყრობა:

კვლავ, 1921 წ. რუსეთის სახეცვლილმა იმპერიამ განმეორებით მოახდინა საქართველოს _ იმჟამად დამოუკიდებელი რესპუბლიკის ანექსია;

ბატონებო!

ასე წარიმართა რუსეთის მიერ საქართველოსათვის ეგრეთ წოდებული მფარველობა, რაც მხოლოდ სისხლიანი პერიოდებით აისახება; რუსეთმა ესეც არ აკმარა პატარა ქვეყანას, ნაცვლად მფარველობისა შეანარჩუნა თურქეთს საქართველოს ძირძველი ერთი მეექვსედი ნაწილი, 1921 წ. მოსკოვ-ანკარას გარიგებით ვ. ლენინის ხელმოწერით; რუსეთმა ესეც არ აკმარა პატარა ქვეყანას, დაასაჩუქრა აზერბაიჯანი სამი ქართული რაიონული ტერიტორიით, სომხეთი ორი ქართული რაიონული ტერიტორიით, თვით რუსეთმა მიიტაცა ქართული ქალაქი სოჭი;

დღეს, სსრ კავშირის აღარ არსებობის პირობებშიც რუსეთი ცდილობს საქართველოს ძირძველი ტერიტორიების მითვისებას, აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს სახით;

ბატონებო, იხილეთ ერთა ლიგის მიერ ცნობილი საქართველოს საზღვრები 1921

წ-მდე, გიდგენთ რუკას.

არჩილ ბიჭაშვილი.

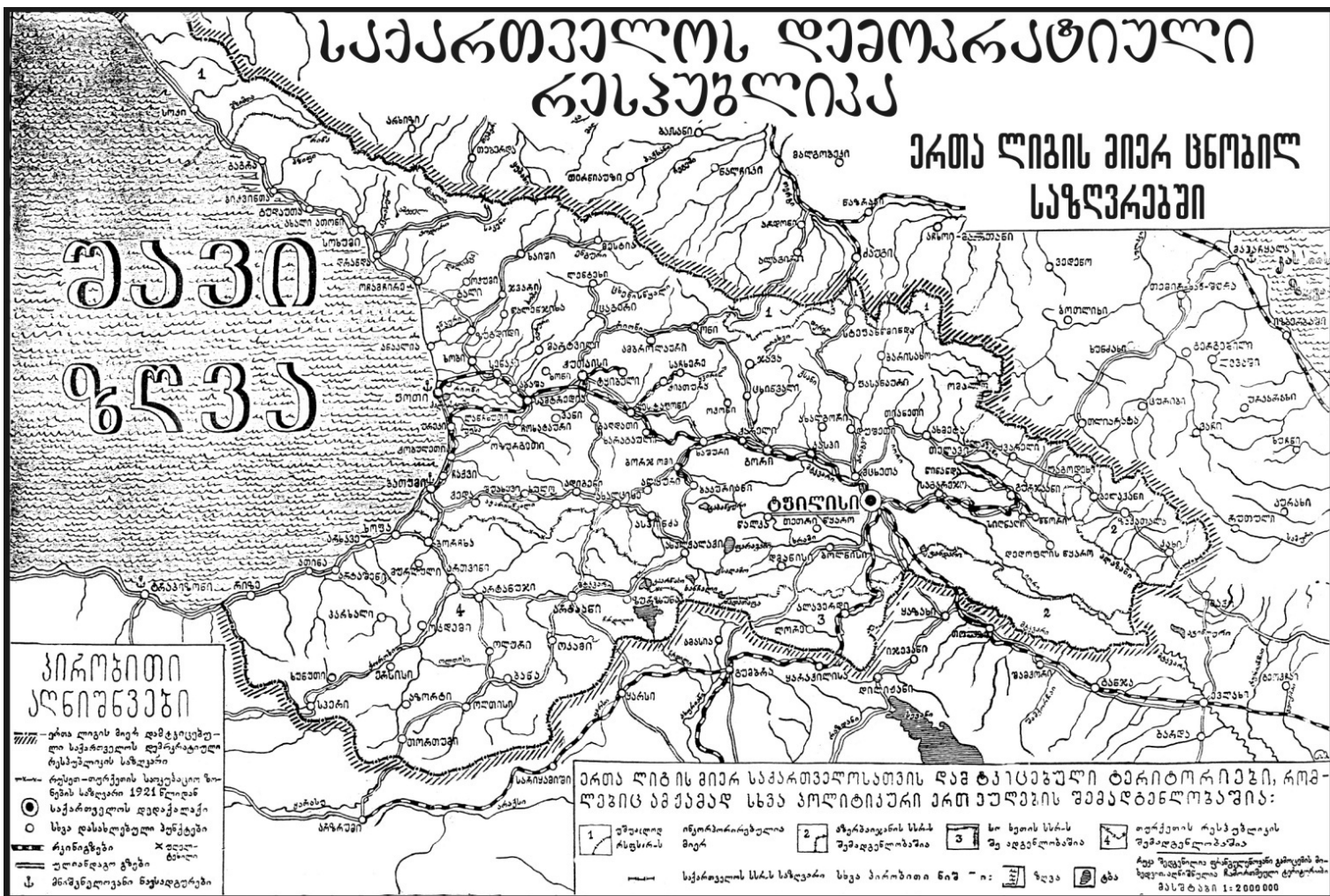
საქართველოს დემოკრატიული

რესპუბლიკა

ერთა ლიგის მიერ ცნობილ

საზღვრებში

1921 წ-მდე.

დიახ, ჩვენ ქართველებს გვინდა რუსეთთან კეთილმეზობლური ურთიერთობა, მაგრამ რუსულ აგრესიას ხომ ბოლო არ გააჩნია, ამ ჩვენს პატარა ქვეყნის მიმართ სამწუხაროდ, რუსთა მიერ მიყენებული ზარალი საქართველოსადმი ეკვივალენტურია 1801 წლიდან დღემდის ერთად აღებულ საუდის არაბეთის,

თურქეთის, ირანის, მონღოლეთის მიერ მიყენებულ ზარალთან საქართველოსადმი რვაასი წლის განმავლობაში.

ისმის კითხვა: ბატონებო დღეს რატომ ოცნებობენ რუსი ჩინოვნიკები რუსეთის ყოფილი პირველი ლედის მსგავსად (1987 წ.) უქართველებოდ საქართველოზე? რუსმა არ იცის განა რომ არარაობაა რუსეთის ისტორია დიდი იმპერატორის პეტრე პირველის წარმომავლობის გარეშე?

არ იცის? რუსმა, ხომ არარაობაა _ რუსეთის ისტორია რუსეთის დიდი ბელადის ი.ბ. სტალინის წარმომავლობის გარეშე;

ბატონებო,

ხომ გახსოვთ რა ტრაგედიაც დაგატეხათ თავს რუსმა მმართველმა ნ.ს. ხრუშჩოვმა როგორც ეკონომიკის თვალსაზრისით, ასევე მსოფლიოში ცივი ომის გაჩაღების შედეგად;

ბატონებო,

ხომ არ დაგავიწყდათ როგორ დაგამსხვრიათ თავს რუსმა მმართველმა მ.ს. გორბაჩოვმა თქვენი საყვარელი რუსული იმპერიული ჭერი; (1990 წ.)

არჩილ ბიჭაშვილი.

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 28.5.2008 წ.

დიახ,

აურაცხელია ი.ბ. სტალინი ქართველის დვაწლი ტალახის რუსეთის ატომურ იმპერიად გარდაქმნაში, რევოლუციური სოციალიზმის დამკვიდრებაში _ რუსეთში მშრომელი მასების საკეთილდღეოდ მის ფარგლებს გარეთ რაც უძვირფასესი ისტორიული ფურცლებია პლანეტის საკაცობრიო საქმიანობებში, დიახ, ამის პასუხად რუსული შოვინიზმის პირმშომ ნიკიტა სერგის ძე ხრუშჩოვმა როდესაც მას ხელეწიფებოდა (1957 წ.) მისი ბრძანებით პირწმინდად განადგურებული იქნა სახელმწიფო დაწესებულებებში არსებული ისტორიულ-პოლიტიკური მასალების ამსახველი ლიტერატურა დაკავშირებული ქართველი ი.ბ. სტალინთან, რადგან რუსეთის სათუთი ბელადი ვ. ლენინი წინამორბედი რუსეთის რევოლუციონერთა შორის, როგორც საერთოდ ისე პიროვნულად მტკიცე საყრდენს რუს რევოლუციონერთა წრეში ხედავდა კაცში ეროვნებით

ქართველში, აი რა არ მოსწონდა შოვინისტ ნ.ს. ხრუმჩოვს, აი ამიტომ უნდოდა მის შესახებ ისტორიული მასალების მოსპობა.

დიახ, აქ საკვირველია ისიც თუ როგორ გამორჩა ნ.ს. ხრუმჩოვს ე. ლენინგრადის – სანკტ-პეტერბურგის ისტორიული სახელწოდების არქივის განადგურება, ეტყობა მან არ იცოდა ქალაქის დამაარსებლის – რუსეთის დიდი იმპერატორის პეტრე პირველის წარმომავლობის შესახებ რამ.

არჩილ ბიჭაშვილი.

უტყუარი ანალიტიკური პროგნოზი მოგვცა ვ. ლენინმა, დიახ, სსრ კავშირი უნიჭო რუსულმა მმართველობამ იმსხვერპლა მეოცე საუკუნის მიწურულში.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ჩემგან, რუსეთის უმაღლეს სახელმწიფო სათათბიროებში შესული წერილები სულაც არ ნიშნავს იმას თითქოს და ჩვენ ქართველები ვართ უცოდველი კრავები, რუსეთ საქართველოს შორის დამოკიდებულებათა გამწვავებაში, ბოლო ოცი წლის ჩვეულმა ავყიანობამ – დოღრიალობებმა ჩატეხა ხიდი ჩვენდამი კეთილი განწყობის რუსთა შორისაც კი.

არჩილ ბიჭაშვილი.

1921 წლის 17 თებერვალს თავისუფალი საქართველოს სამფეროვანი –
შინდისფერი-შავთეთრიანი დროშა დაეცა.

გ.კ. ორჯონიკიძე – კავკასიის ფრონტის რევილუციური სამხედრო საბჭოს
წევრი
1920 წ.

ბოლშევიზმის ექო ამიერკავკასიაში

ბარათი პირდაპირი მავთულით

მოსკოვი, კრემლი ი. ბ. სტალინს

ბაქო, 1921 წ. 17 თებერვალი

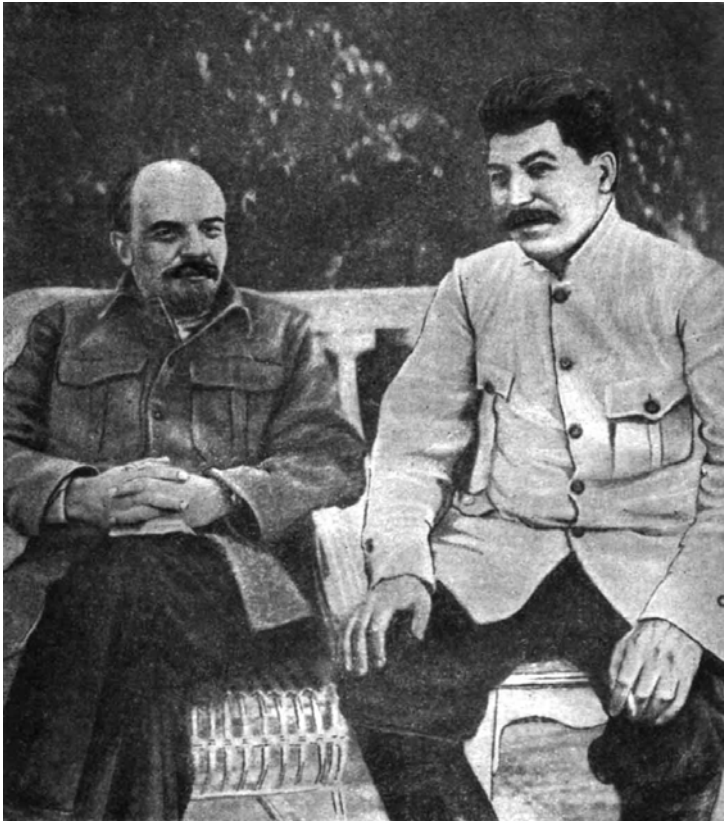
გაუმარჯოს საბჭოთა საქართველოს!

ჩვენ მივიღეთ ფრიად დიდმნიშვნელოვანი ცნობები. შიმშილითა და საქართველოს მთავრობის ძალადობით გაწამებული საქართველოს მშრომელები აჯანყდნენ ბურჟუაზიის აღვირახსნილი ღრეობის წინააღმდეგ, რაც მათ ქვეყანაში მეფობდა, და მძლავრი ნიაღვარივით დაიძრნენ თბილისისაკენ, რათა დაამხონ მოძალადენი და ექსპლოატატორები და დაამყარონ იქ მუშურ-გლეხური ხელისუფლება. საქართველოს წითელმა აჯანყებულებმა დახმარებისთვის მიმართეს ძმურ წითელ არმიას, რომელიც დაუყოვნებლივ გამოეხმაურა მათ მოწოდებას, და ახლა წითელი ნიაღვარი უახლოვდება თბილისს, ბურჟუაზიული ღრეობის ამ საქულველ კერას, თბილისის საათები დათვლილია, შესაძლოა, ამ წუთს თბილისის თავზე უკვე ფრიალებს პროლეტარული დიქტატურის წითელი დროშა და შორს არ არის ის დღე, როცა მთელ საქართველოში ამოვა იქ გამეფებული ბურჟუაზიისა და რუსეთის კონტრრევოლუციის ნაშთების წინააღმდეგ აჯანყების წითელი განთიადი. ჩვენ უდიდესი მნიშვნელობის მოვლენათა წინაშე ვიმყოფებით. საქართველო შემოვა კავკასიის საბჭოთა რესპუბლიკების ოჯახში. გაუმარჯოს საბჭოთა საქართველოს!

(გრიგოლ) სერგო ორჯონიკიძე.

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 28.5.2008 წ.

ვ.ლენინი და ი.სტალინი გორკში 1922 წ.

«პროლეტარიატის»

რუსეთის დიდ ბელადი ამბობდა: რუსი კაცი უვარგისია სახელმძღვანელო სამსახურისათვის, იგი არა მეურნეა, ამიტომ, შემჩნევისთანავე უნდა აღიგავოს დაკავებულ თანამდებობიდან.

1950 წ. ტომი 31. გვ. 397.

ვ. ლენინი.

მსოფლიო «პროლეტარიატის»

რუსეთის დიდი ბელადი ამბობდა: მიმდინარე პირობებში თავისუფალი გასვლა სსრ კავშირის შემადგენლობიდან არ უნდა დარჩეს ფარატინა ქალაქდზე რუსული ძალადობის გამო, რუსი კაცი არსებითად «პოდლეცი და ბიუროკრატია».

ტომი 45. გვ. 357.

1950 წ. ვ. ლენინი.

ი. სტალინი, ვ. ლენინის რჩეული

ამბობდა: ქვეყნის ეკონომიკა მშრომელი ხალხის საკუთრებაა...

საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირი ურღვევია...

დიდი რუსი ხალხი სულის ჩამდგმელია ყველა ჩვენი გამარჯვებებისა.

დღეს – ეგრეთ წოდებულ სუვერენულ რესპუბლიკებში მცხოვრებნი პოლიტიკურ სპექტრს მიტმასნებულნი სპეკულიანტურად გაჰყვირიან ვითომდა თავისუფალ დემოკრატიას, მათ არ სურთ მილიონობით ადამიანის აზრის გაზიარება, ისინი პირადი პოპულაციით არიან დაკავებულები, მათი პროპაგანდა სპეკულაციაა და სხვა არაფერი, მათი მიზანია მომხვეჭელობა, ისინი სხედან წინაპართა ტოტებზე საბჭოეთიდან და ბობოქრობენ რომ: მიტაცებული მილიონები მილიარდებად აქციონ, მათ გაგონებაც არ სურთ იმისა, რომ 1953 წლამდე მათი წინაპრები ქვეყნის უმაღლეს ემელონებში მომუშავენი ნებისმიერი რანგის ადამიანებს აძლევდნენ მაგალითს საკუთარი შრომისა და ცხოვრების სისუფთავით, დიახ, მათ ოჯახებში არსებობდა მხოლოდ სახელმწიფო ბალანსზე აღრიცხული უძრავ-მოძრავი ქონება და მხოლოდ ხელფასიდან ხელფასამდე საკმარისი შემოსავალი ფული;

«საბჭოურ გლობალიზაციის მიზანში იდო ქვეყნის პრესტიჟის ამაღლება მსოფლიოს თვალში, სტრატეგიული მდგომარეობის შენარჩუნება მაქსიმალურად, პარალელურად მშრომელი ხალხის მზარდი კეთილდღეობა.

არჩილ ბიჭაშვილი.

მეორე მსოფლიო ომის დროს XI. 1943 წ. თეირანის კონფერენციაზე სამი სახელმწიფოს სსრ კავშირის, ამერიკის, ინგლისის მეთაურების შეხვედრის დროს ი. სტალინის სტრატეგიულმა ლოგიკამ შეაგნებინა მოკავშირეებს დროულად აემოქმედებინათ კოალიციური ჯარები ფაშისტური გერმანიის წინააღმდეგ, რამაც, ი. სტალინის პროგნოზი დაადასტურა, რომ მსოფლიოსათვის გახდა ცნობილი – ფაშიზმი განადგურებულ იქნება, მისი ავტორი კი, ქართველი ი. სტალინი მსოფლიოს მასების თვალში ჩამოყალიბდა სამყაროს კაცად.

არჩილ ბიჭაშვილი.

თეირანის კონფერენცია

28/11-1/12 1943 წ.

უინსტონ ჩერჩილი, ინგლისის პრემიერმინისტრი.

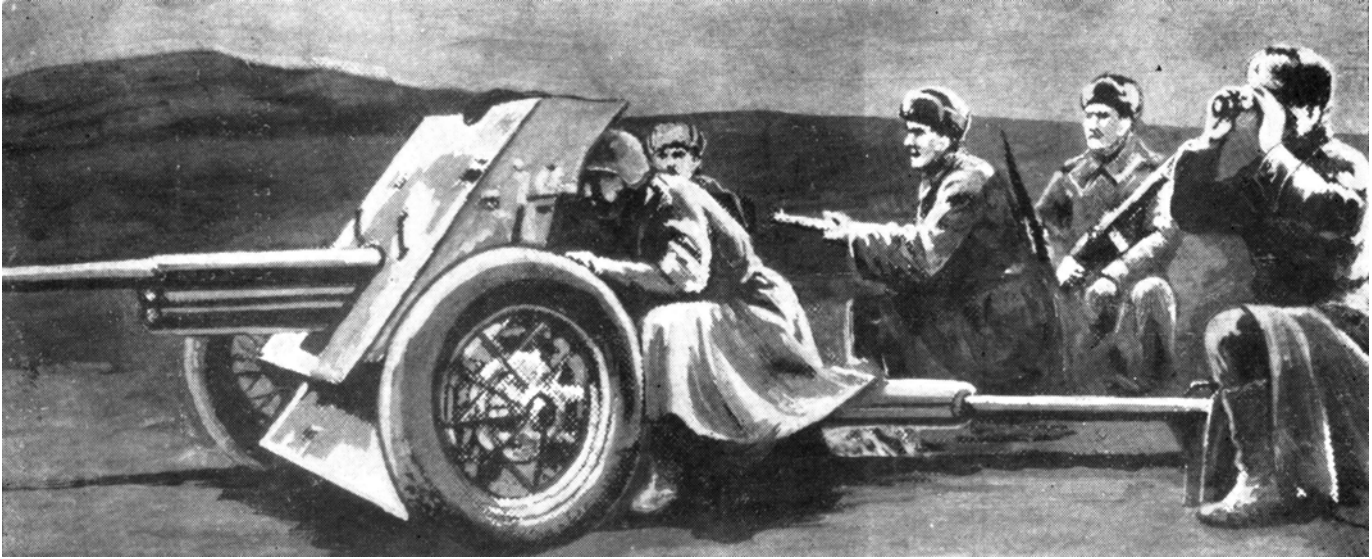
ფრანკლინ რუზველტი, ამერიკის პრეზიდენტი.

იოსებ სტალინი სსრ კავშირის უმაღლესმთავარსარდალი.

руководство ставки верховного главнокомандования красной армии

Сталин И.В.

ქერჩის პლაცდარმი ლეიტენანტ იპოლიტე გულუას ოცულის ტანკსაწინააღმდეგო ქვემეხის გათვლა, ცეცხლს აცარმოებს ღია პოზიციებიდან. 1944 წ.

„აქ განისვენებს ჩემი მამა

სიმონ ბიჭაშვილი”

სევასტოპოლისათვის ბრძოლებში ანაპის 414-ე წითელდროშოვანი ქართული
მსროლელთა დივიზიის დაღუპულ მუშროლთა ძეგლი საპუნ-გორასთან.

ძეგლის გახსნის ერთ-ერთი მომენტი. 1962 წლის ივნისი. სურათზე

(მარჯვნიდან მარცხნივ)

პირველ რიგში: პირველი – ვალერიან ძაბახიძე, მესამე – ვიქტორ კუპრაძე, მეექვსე –
ვარლამ ჯანჯღავა.

დედა ტიროდა

ორმოცდაოთხის იყო ზამთარი,
ყინვა მეფურად დაბრძანდებოდა,
კერიის ღველფთან ბუხრის გარშემო
ცისმარე დღე რომ დაღამდებოდა...
ჯორჯო სკამებზე და-ძმანი სამნი
ვთვლემდით, რიჟრაჟიც ჩამოდგებოდა,

და, თუ თვალების ინტუიციით
ჩვენ პატარები ვითხოვდით საჭმელს,
დედა კეცებში მუგუზალის წინ
ჩაგვიფიცებდა პატარა ჭადებს,

მე საკეცურით ღადარს ვქექავდი,
ცეცხლის ტკაცუნს ლაშქრულებს თხზავდა,
ლაშქრულში ჰანგებს ასე ვძერწავდი...
ვადვიძებდი და იგი მე მწვავდა,

გაჭვატლულ ჭერქვეშ რეპროდუქტორი

გვატყობინებდა სულ ახალ ამბებს,
ჩვენი ჯარების გმირულ ბრძოლებში
მრავალგზით ასახელებდნენ ქართველს,
გახსნიდა დედა პატარა ზანდუკს
და, მამას სურათს ეტყოდა ასე:
გამაგებინე, თუ ხარ ცოცხალი
შენ ჩემი ცოდვით ყელამდე სავსევ,

მძიმე წუთებით დრო გადიოდა
სკოლის ასაკიც მომადგა კარზე,
დედა ტიროდა, მე კი ვმღეროდი,
შული მეტყოდა იმღერე ასე:

იმღერე ასე:

ჰიტლერი და შოშიაო
იჯდნენ ფულუროშიაო,
მოუბრუნდა შოშიაო
ჩაჰკრა კინკრიხოშიაო.
რას მიშვები შოშიაო?
იმიტომ რომ ხოშიაო,
რამდენი ახალგაზრდობა
შენ გაწყვიტე ომშიაო.
ხალხური.

ან და ასე:

ჰიტლერო პირსისხლიანო,
სამარეს გაგითხრიანო,
ჩვენი ჯარები მანდ არის,
ქვა და ლოდს მოგაყრიანო.
ხალხური.

კიდევ ასე:

სტალინო, ქვეყნის ბელადო,
ქორშევარდენო მთისაო,
ვერ შეგაშინა სიკვდილმა
ელვა რომ სჭექდა მტრისაო.
ხალხური.

არჩილ ბიჭაშვილი.

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 28.5.2008 წ.

ი. სტალინი მარშლებითურთ

Обливается сердце кровью...
Наш родимый наш дорогой!
Обхватив твоё изголовье,
плачет Родина над тобой,
Плачет Родина не стирая
слез струящихся по лицу,
всею жизнью своей присягаю

Полководцу,

Вождю,

Отцу.

ფილოსოფისი-აკადემიკოსი მ. მიტინი

(Знамя 3 1988).

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 28.5.2008 წ.

ინგლისის პრემიერი უინსტონ ჩერჩილის მემუარებიდან:

დიდი ბედნიერება იყო რუსეთისათვის რომ ომის წლებში სსრ კავშირი

შეიარაღებულ ძალებს უძღვებოდა დაუჩოქებელი მაღალი ნიჭით დაჯილდოებული

არაჩვეულებრივი ენერჯის მქონე უმაღლეს მთავარსარდალი ი. სტალინი. ის იყო

ურჩი, ერუდირებული როგორც საქმეში, ასევე ბრძოლებში, რომელთაც, მე

ინგლისის პარლამენტში გაზრდილს არ შემეძლო გამომეთქვა მისდამი საპირისპირო

აზრი, მან შექმნა და თავის მორჩილებაში მოიყვანა უდიდესი იმპერია, ის იყო კაცი,

რომელმაც თავის მტრები მათივე ხელით გაანადგურა, დიახ, მან გვაიძულა ჩვენ

ეს, იგი იყო უდიდესი პიროვნება მსოფლიოში, მან მიიღო კავის რუსეთი და დატოვა

აღჭურვილი ატომური იარაღით; დიახ, რაც არ უნდა სთქვანთ მასზე, ასეთებს

ისტორია და ხალხი არ ივიწყებენ.

არჩილ ბიჭაშვილი.

დიდი ბრიტანეთის პრემიერ მინისტრი

უინსტონ ჩერჩილი

1940-1945. 1951-1955 წწ.

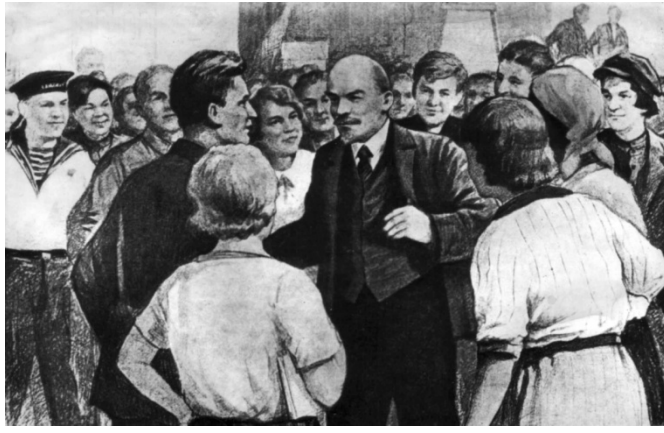
წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 28.5.2006 წ.

1917 წლის რუსეთის მუშურ-გლეხურმა რევოლუციამ «ბოლშევიკების» ლიდერთა წინამძღოლობით, ჩამორჩენილი ტალახის რუსეთი ევრო-აზიის კონტინენტზე გარდაქმნა სსრ კავშირის სახით მოკავშირე რესპუბლიკებთან ერთად მსოფლიოში ერთ-ერთ ძლევამოსილ სახელმწიფოდ.

ამ ერთა-მრავალთა დიდი ძმური ოჯახის რღვევა დაიწყო 1953 წლიდან ხრუმჩოვის ეპოქაში, რუსული შოვინიზმის გაღვივების ნიადაგზე, რაც დაგვირგვინდა 1990 წელს უნიჭო რუსული მმართველობის პირობებში სსრ კავშირის დაშლით მ.ს. გორბაჩოვის პერიოდში.

არჩილ ბიჭაშვილი.

სრულიად რუსეთის კომკავშირის მესამე ყრილობაზე 1920 წ.

ვ. ლენინი და კომკავშირელები

იდეოლოგია უძვირფასესი მეთოდია კადრების მოსამზადებლად სახელმწიფოებრივი ხედვის თვალსაზრისით.

არჩილ ბიჭაშვილი.

მშრომელი ხალხის ბელადები

ლენინი იყო ადამიანი,
კაცთა იმ მოდგმის ნამდვილი სახე
ჩვენი პლანეტის ნახევარ სფეროს
მოსახლეობა დღესაც რომ ამხელს.

არ გვაქვს უფლება ვაგინოთ იგი
მის დიდ მასშტაბის ვლანძლოთ ჩვენ კვალი,
ის რაც გენებმა ჩვენში ვერ ჩადო
საპირისპიროდ მცდარია თვალცი.

სტალინი იყო ადამიანი
იგი მართავდა გლობალურ საქმეს,
მთელი მსოფლიოს მშრომელი ხალხის
იმსახურებდა ბელადის სახელს;

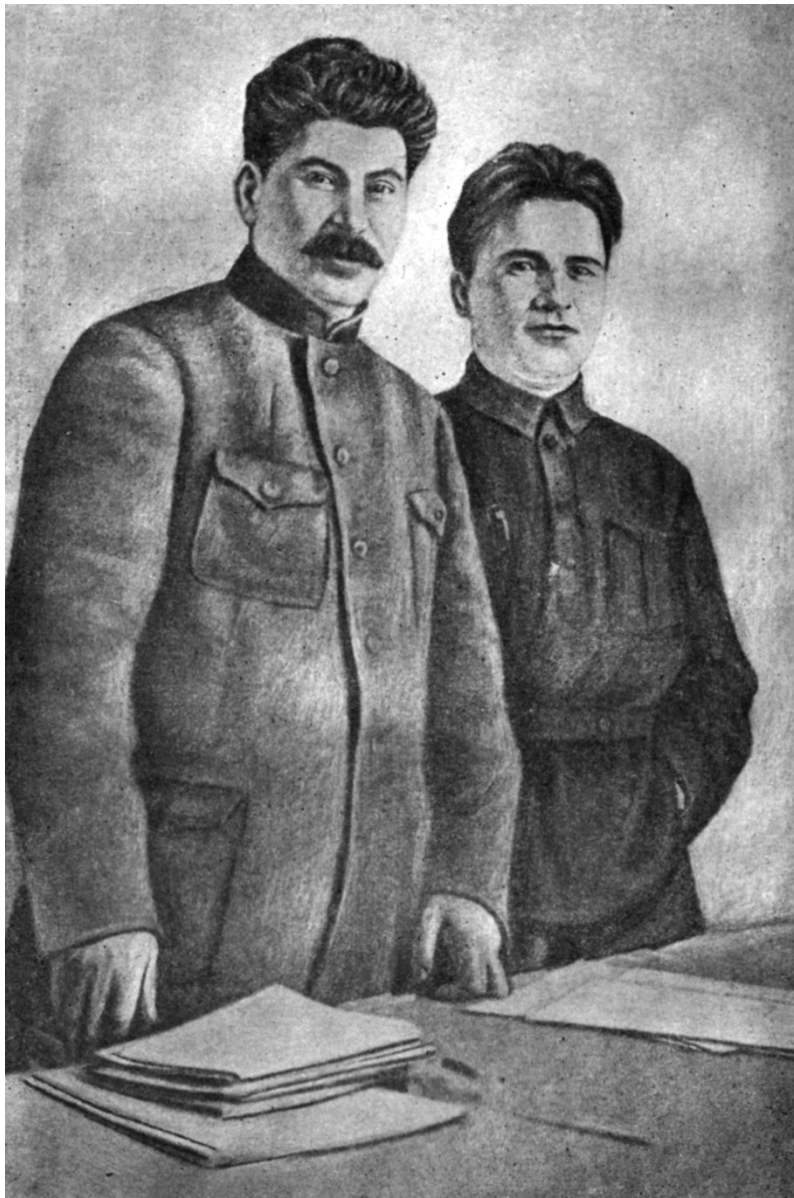
არ გვაქვს უფლება ვაგინოთ იგი,
სასწორის ფორმაც იქნება მცდარი,
ის იყო კაცი დიდი ქართველი
პროგრესულ ხალხის სათავეს მდგარი.

პლანეტის მსგავსად ბრუნავს ცხოვრება
გაიმეორებს ერთს და იმავეს
ხედვა შეცვლილი ადამიანიც
ეპოქებს სახე შეცვლილს ნახავენ.
არჩილ ბიჭაშვილი.

წერილი რუსეთის პარლამენტს;

გოსდუმას;

მიიღო 28.5.2008 წ.

ი.ბ. სტალინი და ს.მ. კიროვი ლენინგრადი 1926 წ.

1924 წლის 21 იანვარს გარდაიცვალა ვ. ლენინი, «ილიჩის» დაკრძალვის ცერემონიალის დროს ი. სტალინი ამბობს გამოსათხოვარ ვრცელ სიტყვას, დებს ფიცს მთელი რუსული რევოლუციური ელიტის საყურადღებოდ, მგზნებარე შთაგონებით, რითაც მოხიბლა ირგვლივ რევოლუციური პლიადა;

1926 წლის არჩევნებში სსრ კავშირის მოსახლეობის უმრავლესობამ ხმა მისცა მეწადის შვილს, ქართველს ი. სტალინს, 51349-ზე მეტოქე გახლდათ მ. კიროვი; და მაინც, რამ ითამაშა გადამწყვეტი როლი ქართველის ი. სტალინის დაწინაურებაში ისეთ გარემოცვაში, რომელსაც რუსული რევოლუციური ძალა მართავდა?

დიახ, ვ. ლენინის სიცოცხლეში და შემდეგ ი. სტალინს ჰქონდა რუსთაგან ნდობის, ყურადღების აქცენტი; ამ დროისათვის ცნობილი იყო ვ. ლენინის დიდი ნაშრომის 31 ტ. ტომის ლენინური მოძღვრების საყურადღებო ნაწილი, სადაც ვკითხულობთ: *Перед нами сейчас стоит хозяйственная работа более трудная чем военная, которую мы проделали эттузифзмом крестьян потому что несомненно крестьяне предпочитали рабочее государство колчаковскому. Совсем не то теперь, когда нужно крестьянские массы перевести к строительству для них совершенно чуждому которое они не понимают и которому не могут верить. Эта задача требует большей систематичности большего упорства больших организаторских способностей а по части организаторских способностей российский человек пожалуй самый плохой человек. Это – самая наша слабая сторона поэтому если что-нибудь мешает этой работе нам надо постараться поскорей это убрать.*

ტომი 31 გვ. 396-397

ვ. ლენინი

წარმოიდგინეთ, რამხელა ზარი იყო რუსისთვის ვ. ლენინის მიერ დასაბუთებული რუსისადმი უნდობლობა, ისეთი მაღალი თანამდებობრივი სამსახურისათვის სადაც, რუსეთთან გაერთიანებულ ერთა გიგანტური ბანაკის მმართველობა უნდა განმტკიცებულიყო. რომ რკინისებური დისციპლინის ჩამოსაყალ-

იბეზლად მტკიცე ხასიათის განუტეხელი რკინისებური პიროვნება იყო აუცილებელი, იქ სსრ კავშირის სადარაჯოზე;

ძნელია მიჩქმალო საკაცობრიო საქმე, რომელსაც ბრწყინვალედ გაართვა თავი პროლეტარიატის დიდი ბელადის მიერ ორიენტირებულმა პირმა, რუსული რევოლუციის რჩეულმა – სუფთა ჯიბით – სუფთა გულით მოსულმა იოსებ ჯუღაშვილმა.

არჩილ ბიჭაშვილი

ჩვენ ქართველების საყურადღებოდ

ი.ბ. სტალინი ბავშვებს შორის ტუშონის აეროდრომზე. 1936 წ.

«მათ ბავშვებისთვის გაჰქონდათ პური».

ი.ბ. სტალინი და ა.მ. გორკი.

განათლების მიღება

საყოველთაოდ სავალდებულოა

უსასყიდლოდ

ი. სტალინი

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის სხდომა.

Экономика страны это достояние

Трудового народа.

სვეტლანა ალილუევა ამბობს: რამდენიმე დღე დამჭირდა შემეღწია კრემლში
ი. სტალინის ადგილსამყოფელში;

საუბრის დროს მე გავბედე მეთქვა:

Папачка немножка денег дашь?

მან მკითხა _ შენი სწავლის საქმე როგორ არისო, ვუპასუხე: დიპლომი მივიღე,
მან კი _ ხოდა დროზე დაიწყე მუშაობა სანამ მილიცია მოგადგებაო,

სვეტლანა ალილუევას

წიგნიდან, - «ოცი წერილი მეგობარს».

ფრიადოსანი თუთიყუშები ხელმძღვანელ მუშაკებად
ვერ გამოდგებიან,
მათში დაბალია ორგანიზატორული ნიჭი
არჩილ ბიჭაშვილი.

ეს კი ნორმალური ქვეყნის პირველ პირთა საყურადღებოდ

მათსავე მაგიდებზე უნდა იდოს:

1941 წ.

ი. სტალინი რუკას დასცქერის...

კარი იღება,

პოსკრებიშევი: ამხანაგო სტალინ, ეს ეს არის, ფოსტამ თქვენი ვაჟიშვილის

წერილი მოიტანა.

სტალინს უცარი შეშფოთება გადაჰკრავს სახეზე, წარბის ოდნავი აწევით შეხედავს მოსაუბრეს, ვინ იცის, იქნებ იმედი ჩაესახა გულის სიღრმეში, იაკობი გამოჩნდა)

სტალინი: რომელი ვაჟიშვილის, მე სამი ვაჟიშვილი მყავს ფრონტზე!

(სტალინს ნაშვილები ჰყავდა და თავისთან გაზარდა ნაადრევად დაობლებული არტემ სერგეევი, სამოქალაქო ომის ლეგენდარული გმირის არტემის შვილი)

პოსკურებიშევი: ვასილის, ამხანაგო სტალინ!

სტალინი: მოკლედ მითხარი, რას იწერება!

პოსკრებიშევი: კარგად ვარო, ზუსტად ვასრულებ მეთაურების დავალებას,

ულმობლად ვანადგურებ მტერს ჰაერში, მიწაზე და ზღვაზეო. და ერთი პატარა თხოვნა მაქვსო!

სტალინი: რა თხოვნა მაქვსო?!

პოსკრებიშევი: ცოტა ფული გამომიგზავნოს მამაჩემმაო, ნაწილში ბუფეტი

გაიხსნაო, თანაც ოფიცრის ახალი ფორმის შეკერვა მსურსო... ხომ მოგეხსენებათ ვასილის აკურატულობა.

ვასილევსკი: აბსოლუტურად კანონიერი თხოვნაა, ამხანაგო სტალინ! ვასილი

იმსახურებს!

სტალინი: (თავისთვის) რა თქმა უნდა იმსახურებს!

ვასილევსკი კმაყოფილებით იღიმება, უხარია, რომ მისმა რეკომენდაციამ გაჭრა, დროზე შეაწია სიტყვა ვასილის!) დაჯექით, დაწერეთ! (მიმართავს პოსკრებიშევს)

პოსკრებიშევი: (გახარებული) რამდენი ასიანი?! ამხ. სტალინ!

სტალინი: ნუ ჩქარობთ, დაწერეთ: (კარნახობს)

პირველი, როგორც მე ვიცი, ოფიცრის სამწყობრო ულუფა წითელი არმიის სამხედრო საჰაერო ნაწილებში სრულიად საკმარისია!

მეორე განსაკუთრებული ფორმა, ამხ. სტალინის შვილისათვის, წითელ არმიაში

გათვალისწინებული არ არის! მოაწერე ი. სტალინი

პოსკრებიშევი: ფული, ამხანაგო სტალინ! სულ არ გავუგზავნოთ?

სტალინი: წაიკითხე ხმამაღლა რა მისწერე!

(პოსკრებიშევი ხმამაღლა კითხულობს დაწერილს) როგორ ფიქრობთ დაჭირდება ფული?

პოსკრებიშევი: კი (დაფიქრდება, ჩუმად ისევ კითხულობს დაწერილს)

არა, ამხანაგო სტალინ!

სტალინი: ამხაგო ვასილევსკი, თქვენ როგორ

ფიქრობთ, ჭირდება ვასილის ფული?

ვასილევსკი: არავითარ შემთხვევაში, ამხანაგო სტალინ! (წირწამხდარი ფიქრობს,

წელან რალა მაყბედებდა ვერ გავჩუმდი? პერესიპკინმა მაჯობა ჭკუით).

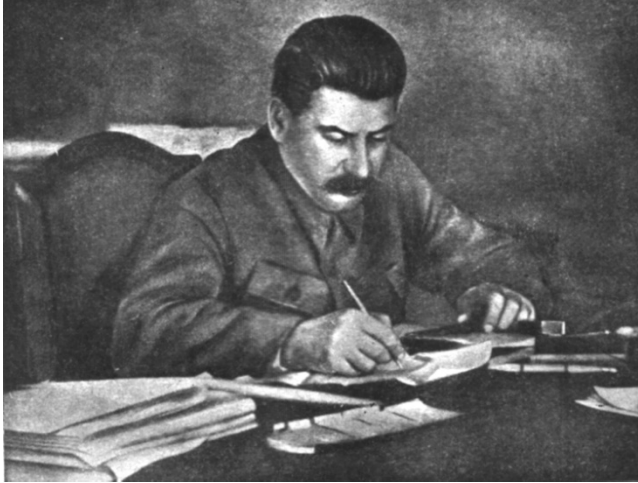
წიგნიდან «დამარცხება შეუძლებელია»

გივი ბერძენიშვილი.

1996 წ.

ქართველს იოსებ ჯუღაშვილს არასდროს არ უღალატია მშრომელი მასებისათვის.
არჩილ ბიჭაშვილი.

ი.ბ. სტალინი სამუშაო მაგიდასთან

წიგნი: _ იოსებ სტალინი

წინათქმა

ი. სტალინის წარმოშობაზე, დაბადებაზე და ყმაწვილობაზე უამრავი ვერსია არსებობს. ჩვენი ამოცანა იყო დოკუმენტების, მოგონებების და ლიტერატურის ანალიზის საფუძველზე აღგვედგინა მისი ცხოვრების პირველი 15 წელი.

წინამდებარე კრებულში ი. სტალინი ნაჩვენებია ოჯახური ურთიერთობის კუთხიდან. ეს შეეძლო გაეკეთებინა მხოლოდ ერთ ადამიანს _ მის ქალიშვილს.

წიგნში მოცემულია ფრაგმენტები სვეტლანა ალილუევას წიგნიდან «ოცი წერილი მეგობარს», ნ. ჟორდანიას წერილი «სტალინი», ს. ალილუევას ბიოგრაფია, დოკუმენტური მასალები ი. სტალინის წარმოშობა-

ზე და მისი ცხოვრების პირველ 15 წელზე. წიგნში არის გამოჩენილი ადამიანების (ფ. რუზველტი, უ. ჩერჩილი, გ. ჟუკოვი, ა. ვსილევსკი და სხვები), შეხედულება ი. სტალინზე. წინამდებარე ნაშრომს არა აქვს ამომწურავის პრეტენზია. ჩვენ შევეცადეთ გვეჩვენებინა ამ პიროვნების ზოგიერთი მხარე.

მკითხველის საქმეა რაში დაგვეთანხმება და რაში არა. ფაქტი ერთია: ეს ადამიანი იყო მსოფლიო მასშტაბის პოლიტიკური, სახელმწიფო და სამხედრო მოღვაწე. დასანანია, რომ თავისი ტალანტი და ენერჯია მან არ გამოიყენა მშობლიური ხალხის სამსახურში. როგორც ჩანს, ასეთია ამ რანგის ყველა მოღვაწის ბედი: ალექსანდრე მაკედონელმა თავისი ხალხი ჩააყენა ელინიზმის სამსახურში და მაკედონია, მისი ხალხი, მისი სამხედრო ორგანიზაცია გამოიყენა ელინისტური იმპერიის შესაქმნელად, ნაპოლეონმა არავითარი თავისუფლება არ მისცა თავის სამშობლოს, კუნძულ კორსიკას და მოაქცია იგი საფრანგეთის იმპერიაში (ამჟამად რესპუბლიკაში), სადაც კორსიკა იმყოფება დღესაც; ადოლფ ჰიტლერმა თავისი პირველი სამშობლო ავსტრია დაიპყრო და ჩამოართვა მას დამოუკიდებლობა. მათ კვალს გაჰყვა ი. სტალინიც... ვინ იცის, იქნებ ასე რომ არ მოქცეულიყვნენ, ალექსანდრე ვერ გახდებოდა დიდი, ნაპოლეონი საფრანგეთის იმპერატორი, ჰიტლერი მესამე რაიხს ვერ შექმნიდა, ხოლო ი. სტალინი ვერ ადადგენდა რუსეთის იმპერიას... ვინ იცის...

წიგნის მოყვარულთა საზოგადოება

თბილისი

1990 წ.

იოსებ სტალინი, დავით აღმაშენებელი,

ძნელია დააშორო ერთმანეთს ორი უნიჭიერესი ქართველის გენიალურობა-ფსიქოლოგია.

არჩილ ბიჭაშვილი.

დავით აღმაშენებელი

აზრით ჩემით რეალობამდე

თუნდაც იმ ლატაკ საქართველოში, თუ მე-XII ს-ში დღევანდელი

ხუთმილიონიანი მოსახლეობა თორმეტ მილიონს ითვლიდა ნიჭიერი, ძლევამოსილი

მეფის დავით აღმაშენებლის წყალობით... ქვეყნიდან უცხოელ დამპყრობთა განდევნით, შინაურ მოღალატეთა-მზაკვართა ალაგმვა-ლიკვიდაციის გზით, დანაწილებულ საქართველოს გაერთიანებისათვის ერთ მთლიან სახელმწიფოდ ჩამოყალიბებაში საქართველოს მეფემ დავით აღმაშენებელმა მისივე სისხლისა, განმეტებით მისივე ხორცისა, ადამიანთა კოლოსალური მსხვერპლი გაიღო, რაც, უამისოდაც ვერ იქნებოდა გათავახედებულ ფეოდალურ არისტოკრატის გარემოცვაში ქართული მე-მეს გამო დაქუცმაცებული ქვეყნის გაერთიანებისათვის ერთ მთლიან ქართულ სახელმწიფოდ, შემოკედლებულ სხვა ერებთან ერთად; დიახ აქ სავარაუდოდ გაღებული მსხვერპლის პროცენტულობა ამ პატარა ქვეყნისა ბევრად გადააჭარბებდა იმ ყბადაღებულ სტატისკურ ვარაუდს რაც მსხვერპლად არის წარმოდგენილი თხუთმეტი ქვეყნის ნებით თუ უნებლიეთ გაერთიანების გამო, თხუთმეტ საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკის სახით სსრკ-ში; მოყოლებული 1917 წლის რუსეთის რევოლუციის დღიდან მარქსისტული მოძღვრების იდეოლოგიით სსრ კავშირის მომავლისათვის ვ. ლენინის ი. სტალინის განუხრელი წინამძღოლობით ევრო-აზიის კონტინენტზე ორასსამოცდაათმილიონიანი მცხოვრებით სახელმწიფოს შექმნაში, სადაც ერთა ამ გიგანტურ-სოციალისტურ ბანაკში საქართველო ჯეროვნად ბრწყინავდა.

დიახ, აქ ლომის წილი უდევს ქართულ ფსიქოლოგიას.

დიახ, ბევრს წერდნენ და ბევრს დაწერენ დიდ ქართველზე ი. სტალინზე, დასანანია რომ გვასწრებენ და გვასწავლიან.

დიახ, ძნელია დააშორო ორი დიდი ქართველის ფსიქოლოგიური გენური ნათესაობა მისი და დიდი მეფის საქართველოს გამაერთიანებლის დავით აღმაშენებლისა.

არჩილ ბიჭაშვილი.

«აზრით ჩემით» მისადაგება ორივე ქართველს ნათქვამია:

შენ თუ გკითხეს მე თუ მკითხეს,
ის გრანტიში უნდა იჯდეს,
მიმართული აზიიდან _
დასავლეთით ევროპისკენ.
მურმან ლებანიძე.

თუ ჩვენი ქვეყნის მრავალ ერს
ან უცხოელთა ბინადართ
ებკურებოდი ქართული –
სიტყვის და სიბრძნის წვიმადა
სადაც შენ გამოჩნდებოდი –
იქ საქართველო ბრწყინავდა.
გიორგი ლეონიძე.

და მაინც:

სინანულით დავსძენ იმას, რომ უმცროსი ქართველის ფენომალური ძალა და ნიჭი
საქართველოს ვერ გამოადგა მთლიანობაში.

არჩილ ბიჭაშვილი.

1953 წელის 5 მარტს 21 საათსა და 50 წუთზე გარდაიცვალა მშრომელი
ხალხის ბელადი ი. ბ. სტალინი.

დროშების კალთებს ესვენა

მზე დაბნელდა და სამყაროს

ბნელი შუქი აეფარა,
წუთით არ გაიყრებოდა
ბელადი და ეს ქვეყანა.

ზანგის გულმაც დაიკვნესა
ეს სიკეთე კიდევ ჰქენი,
ჯერ ნუ წახვალ, ხალხის მამავ
მონობიდან დაგვიხსენი.

წახველ მაგრამ, დაგვიტოვე
ეს უკვდავი სევდა გულის,
ვინ განაგოს მშრომელ ხალხის
ქომაგი და სიყვარული.
ქართული პოეზიიდან.

ხიდი ლავრენტი ბერიას ჩაუტყდა

1932 წ-მდე ლ. ბერია საბჭოთა საქართველოს რესპუბლიკის პირველი პირი, მას შემდეგ სსრ კავშირის ორგანოებში ერთ-ერთი გავლენიანი რეპუტაციის მქონე და ცენტრალურ მთავრობაში ავტორიტეტული წარმომადგენელი, ბოლომდის კი სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა მინისტრი, მეტად დახვეწილი პიროვნება, მოქნილი, ამავე დროს ეროვნული ხასიათის მქონე რის გამოც მას სახელმწიფოს მაღალ ეშელონებში ნაც-უკლონისტადაც კი მოიხსენიებდნენ, და რომ საბჭოთა კავშირსა თუ მოკავშირე რესპუბლიკებში ნაციონალური გადახრები დაუშვებელი იყო სოციალისტური გიგანტური ბანაკის პირველი პირი ი. სტალინი მის მიმართ ამ მხრივ ყურადღებას არ ამახვილებდა.

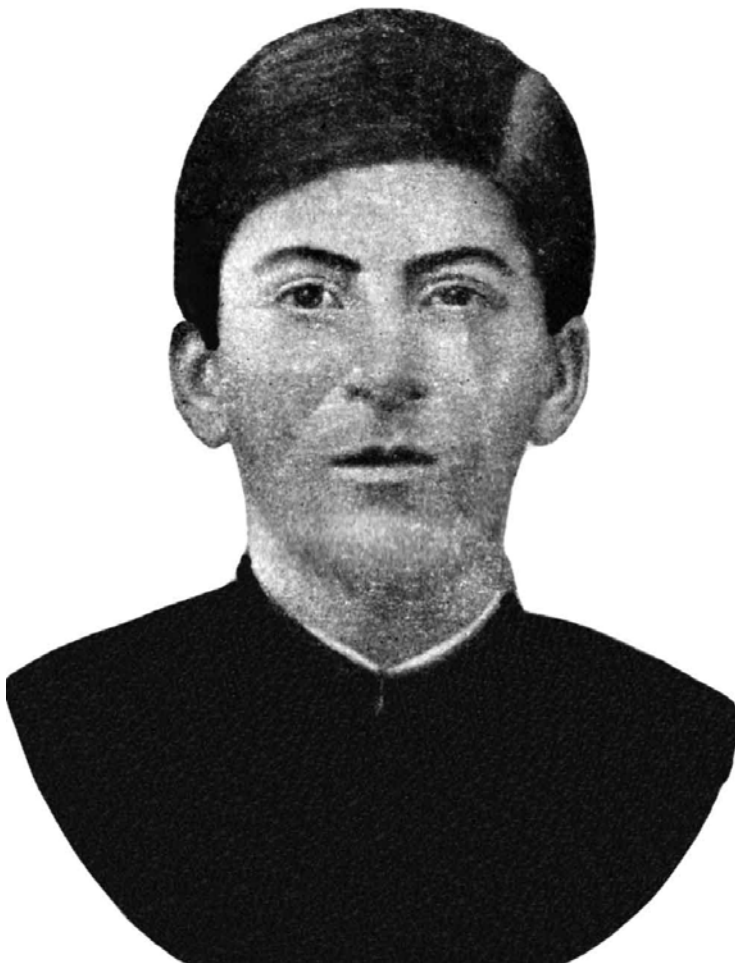
1952 წელს ი. სტალინს განზრახული ჰქონდა სახელმწიფო უშიშროების კომიტეტი დროებით დაექვემდებარებია შინაგან საქმეთა სამინისტროსათვის, თუმცა რუსულ გარემოცვაში ეს ცუდად ჟღერდა და მაინც, 1953 წლის 28 თებერვალს

ი. სტალინმა ჩვეული წესით ვახშმის დროს დასვა საკითხი;
მიწვეული იყვნენ სსრ კავშირის სახელმწიფო უშიშროების მინისტრი ს. იგნატევი,
პოლიტბიუროს ორი წევრი ნ. ხრუმჟოვი, ა. მალენკოვი;
ვახშამმა გამოიღო შედეგი. ი. სტალინი ლოგინად ჩავარდა,
გარდაიცვალა 5 მარტს 1953 წ.

დიახ, საეჭვო ვითარებაში გარდაიცვალა ბელადი; შვილი სვეტლანა ალილუევა
ამბობს: მამა ლაპარაკობდა გადადგომის შესახებ, მას სჭირდებოდა საიმედო
შემცვლელი
«წიგნი ოცი წერილი მეგობარს».

დიახ, საყოველთაოდ ცნობილია, რომ ი. სტალინის სიკვდილს რუსებმა ლ. ბერიას
სიკვდილიც დაუმატეს 1953 წელს.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ი.ბ. სტალინი 1884 წ.

სოსო ჯულაშვილი

დილა

ვარდს გაეფურჩქნა კოკორი,
გადახვეოდა იასა,
ზამზახსაც გაღვიძებოდა
და თავს უხრიდა ნიავსა,
ტოროლა მაღლა ღრუბლებში
წკრიალ-წკრიალით გალობდა
ბულბულიც გახარებული
ნაზის ხმით ამას ამბობდა:
აყვავდი, ტურფავ ქვეყანავ,
ილხინე, ივერთ მხარეო
და შენც, ქართველო სწავლითა
სამშობლო გაახარეო.

სოსელო.

1893 წ.

და,

«რაც უნდა მტანჯონ, მაწამონ
მაინც ვიქნები ქართველი!»

სსრ კავშირი განმტკიცების ფაზაში

წინა პლანზე:

1. გ. ორჯონიკიძე, 2. ი. ჯულაშვილი, 3. გ. მოლოტოვი, 4: ა. ბუხარინი.

უკანა პლანზე:

1. კ. ვოროშილოვი. 2. ა. ენუქიძე, 3. გ. კუიბიშევი.

ფოტოსურათი შემონახული მაქვს ი. სტალინის პირველი მეუღლის კატო სვანიძის ოჯახიდან.

ამბროლაურის რაიონი სოფელი ბაჯი.

1951 წ.

უნდა გვახსოვდეს!

შოვინიზმის სიყვარულმა

ქვა აღმართში ააგორა,

რუსმა, ოსმა და სომეხმა

შეჰქმნეს წიგნთა ნაგვის გორა:

ჯულაშვილის ქართველობას

თვითნებურად თვლიდნენ ჭორად,

მტაცებლურად ითვისებდნენ

ნაციათა მონაპოვრად.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ესეც უნდა გვახსოვდეს!

სიმებს ცეცხლი ეკიდება,

ამ სიხარულს, ნეტავ, რა სჯობს,

შენ სალამი, შენ დიდება,

შენს ჩამოსვლას გაუმარჯოს!

როცა მტერი მოესია

საქართველოს მთებს და ველებს

როცა შოთას პოეზიას

ჩვენ გვტაცებდნენ ჩვენ ქართველებს...

სტალინური მითითება

მთელს ქვეყანას თავს სდარაჯობს,

საქართველომ გაიმარჯვა,
შენს ჩამოსვლას გაუმარჯოს!

1934 წ.

ქართული პოეზიიდან

ჟურნალი «თბილისელები» № 34, 18-24, აგვისტო 2008 წ. ვლადიმერ კარანაძე,

«P.S.სტალინი უმაღლეს პარტიულ სკოლაში ლექციების ციკლს კითხულობდა,
ერთხელ მას დერეფანში სამი ოსი კომუნისტი დაედევნა და ჰკითხა:

«ამხანაგო სტალინ, თქვენ გვიამბეთ თქვენი პიროვნების შესახებ, მაგრამ არ
გითქვამთ, რა ეროვნებისა ხართ».

«თქვენ იმყოფებით უმაღლეს პარტიულ სკოლაში და ზეპირად უნდა იცოდეთ ჩემი
ბიოგრაფია: მე დედით და მამით ქართველი ვარ, ჩემი დიდი პაპა კი ზაზა
ჯულაშვილი ერეკლე მეორის მედროშე იყო, ამიტომ სისულელეებს ნუ
ლაპარაკობთ», _ უპასუხა სტალინმა».

დიდი სულმნათის სიტყვითა:

«ვინ მოყვარესა არ ეძებს

იგი თავისა მტერია».

ბელადი ხალხის მსახური

ბევრს შენზე ფიქრი არ მოწყინდება,
ბევრმა დაანთო შენთვის სანთლები,
იმედით მყოფნი მილიონები
ფიქრობენ დღეს და შენ ენატრები,
დღეს ენატრები ისეთებს, ვინაც
ნახა ცხოვრება ძველიც, ახალიც,

რაც კარგი იყო რომ ფერფლად იქცა
გზა გაჭირვების შერჩათ სავალი,
გზა უიმედო, გზა უნდობელი,
ქორმტაცებლებით მავან-მავანით
უთანასწორო ლუკმად ქცეული
ქვეყანა მგლების ავან-ჩავანით,
რომ სანატრელი შეიქმნა ისიც
კაცი სულგრძელი ჭკუით მდიდარი
რომლის სარკმლიდან ახსოვთ ნუგეში
სწორედ ის არის, სწორედ ის არის,
სწორედ ის არის, იცოდა ფასი
მიწის მეურნის, მაღაროელის,
დემოკრატიად წოდებულ ფარსით
გაუფასურდა შრომა ყოველი,
გაუფასურდა ადამიანით
კაცის თუ ქალის სინდის-ნამუსი,
ალბათ სულ მალე დაკანონდება
მამათმავლობა, ბოზის სტატუსით,
არავის უკვირს მკვლელის თარეშიც,
აწ სიურპრიზებიც გველის მრავალი,
დახვრეტის მიზანს ის ვერ აცდება
ვინც აიცილა ტყვია სატანის,
იქნებ ისევ ის კაცი გვჭირდება
ქართველი ქართლის გულში შობილი
განგების მოთხოვნები გვპირდება

იქნებ დავგმოთ ჩვენ ყოფა ცოდვილის,
ცხოველურია ჩვენი დინება,
ჩვენ უფრო მკაცრი ხელი გვჭირდება,
თუ არ დაუთმობთ საღორეს ღორებს
თუ არ ვისწავლით განაწილებას,
ბევრს ის ფიქრები არ მოსწყინდება
ბევრმა დაანთო მისთვის სანთლები,

თუმც ჩაქრა მისი ამობრწყინება
და ეკლიანი დაჭკნა ვარდებიც.
არჩილ ბიჭაშვილი.

მემუარებიდან

რაც არ უნდა სთქვან, სტალინზე
ყველაზე მეტად ვიცი, მე –
არც მიმყვება სამშობლოს ვალი
ბელადთან მქონდა ფიცი.

მარშალი ჟუკოვის სიტყვებიდან

ინგლისის პარლამენტში გაზრდილი
ამბობს ჩერჩილი ბრძენი
ღვაწლმოსილ კაცებს ჩლუნგნი ლანძღავენ
ორწმუნეთ ჩვენი ენით.

ინგლისის პრემიერის

უინსტონ ჩერჩილის სიტყვებიდან.

ღმერთმა არა ჰქნას, რომ გაიღვიძოს
რუსულმა შოვინიზმმა...
დროზე აღკვეთეთ არა მეურნე
მანამ, ბოროტად იქცა.

ვ. ლენინის სიტყვებიდან, ტომი 31.

სამი ქართველიც ახსენა».

ხალხური.

ი.ბ. სტალინი

სტალინის ჩიბუხი

ვერანდის ჩალის სკამებზე

სხედან სტალინი-ბერია,

მზე წითლად ამოდიოდა

ოცდაჩვიდმეტი წელია,

სტალინი ქილიკაობდა,

დრო და დრო როგორც სჩვევია,

აბა, მითხარი ლავრენტი

რა მოიტანე ძღვენია,

აღარ ვინ დაგრჩა? ცოცხალი
მავნებელი და მტერია?
იმაზე მეტი ხომ არ ჰქენ
რაც კანონებში წერია,
აბა რას ამბობ, სოსელო!
რა ჩემი გასარჩევია
იმ მსხვერპლთა განაჩენებში
სულ პროკურორის ხელია,
უსამართლობას ვერ ვიტან
და არც ფლიდობა მჩვევია,
ციმბირში ბინა მოვუწყვე
მივეც ლაგერში ბჭენია
საკანიც ისე შევუქმენ
მოემართება ხელია,
ლავრენტი მითხარ ეგ კაცი
რა ბედენა, რა ბრძენია,
ან რა აქვს ბრალეულობა
რა კუთხით მოსასმენია,
შენს სადიდებლად, სოსელო!
წიგნიც ვერ დაუწერია,
ვეფხისტყაოსანს ვთარგმნიო
გვთხოვს შემიწყობთო ხელია,
ქართული საგანძურიდან

რუსეთში ამას ელიან,
ჰო და მონახავ შენ ამ კაცს
ჩვენო კვიმატო ბერიავ,
პირწმინდად გამომიგზავნით
თარგმანთა ყველა სერიალს,
ჩემი წვლილისთვის ამ წიგნის
კორექტირება ჩემია.
დასრულდა წიგნის თარგმანი,
გავიდა ერთი წელია,

ბელადთან შეყავთ ქართველი
მოუხსნეს განაჩენია,
ქათინაურობს ბერია,
დამსახურება ჩემია,
ის ვერ ნახავდა დიდ ბელადს
გინდ იყოს ზეციერია.
ის, შალვა ნუცუბიძეა,
მწარე დღეების მცდელია,
ნახეს, დაშორდნენ ერთმანეთს
ბრიყვნი და მეცნიერია,
თუმც ანეგდოტი ბოროტი
იმ დღეთა ჩანაწერია:
ერიდეთ სტალინის ჩიბუხს
თორემ გეცვლებათ ფერია.
არჩილ ბიჭაშვილი.

ლავრენტი ბერიამ

საქართველო მცირე აგრარული ქვეყანა გიგანტურ სოციალისტურ ბანაკში
ერთ-ერთ თვალსაჩინო ინდუსტრიულ რესპუბლიკად აქცია.
მიუხედავად იმისა რომ, მას თავისი ერის წინაშე დიდი აქვეს ცოდვის წილი
უსამართლოდ გამოჩალვაში თავისივე ადამიანებისა.

არჩილ ბიჭაშვილი.

და მაინც მასზედ წერდნენ
და მღეროდნენ,
„მთაწმინდიდან მონაბერი ნიავი
დედაქალაქს გულში რომ ჩახვევია,
ტკბილი ჰანგით მოდუდუნე ჩონგურით
შენ გიმღერის საყვარელო ბერიავ.“

„იცოცხლე იბედნიერე,
ჩვენო ლავრენტი ბერიავ,

შენ აყვავე სამშობლო
შენზე წერენ და მღერიან.”
და...მრავალი
სხვა...

დიახ, მას ხოტბას ასხავდნენ როგორც სამშობლოსთვის მზრუნველ შვილს, მცირე
აგრარული ქვეყნის – გამაინდუსტრიზაციონალისტობლობისთვის.

იგი ლიკვიდირებულ იქმნა რუსული საბჭოთა იმპერიის მაღალ-ჩინოსან სახელმწიფო
პირთა მიერ 1953 წელს, ნაციონალურობის ნიადაგზე.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ამხანაგები ა.ი. მიქოიანი ი.ბ. სტალინი და გ.ჯ. ორჯონიკიძე 1924 წ.

ქ. თბილისის ცენტრალურ მოედანს «ერევანსკის» მოედანს ემახდნენ, ასეთი შერქმევა ქართველთა გაღიზიანებას ახდენდა, ამიტომ ცენზურიდანაც ჰქრებოდა, სომხებში ნოსტალგია იზრდებოდა:

«ერევანსკის მოედანზე

ვარდმა იხაროს...

ვინც ჩვენ გულში

დანა ჩავვცხო

არ გაიხაროს!»!

ამბობდნენ სომხები.

ლავრენტი ბერიაზე კი წერდნენ:

მღეროდნენ არცთუ უსაფუძვლოდ, ოცდაათიან წლებში ლ. ბერია ქალაქ თბილისში განაგებდა უშიშროებას, «ჩეკა-ს» საქართველოს დედაქალაქი თბილისი სომხების სამეწარმეო ქალაქად მოიაზრებოდა, დღევანდელი თავისუფლების მოედანი ეგრეთწოდებული «ერევანსკი» ვინმე რუსი გენერლის გვარს უკავშირდება, სომხები იჩემებდნენ სომხეთის ქალაქის „ერევნის“ მოტივით; სტუმართმოყვარეობა ჩვენეული გადაიზარდა დოყლაპიაობაში, რის გამოც ქართული ქალაქის საარსებო კაპიტალი შეჩერებულ იყო სომეხ ვაჭარ-ხელოსანთა წვრილ ბურჟუაზიულ წყალობაზე. საკმარისია გავიხსენოთ რომ, თუნდაც მეთვრამეტე საუკუნეში საქართველოს მეფემ _ ერეკლემ არა ერთხელ ისესხა ფული სომეხ საქმოსნებისაგან;

1921 წლიდან კი «ბოლშევიკების მიერ ქ. თბილისი წოდებული ინტერნაციონალურ» ქალაქად შვილობილ ერებს სახეზე კმაყოფილების ღიმილს ჰგვრიდათ ისინი თავიანთ უძრავ-მოდრავ ქონებას ოქროდ გარდაქმნიდნენ – აბანდებდნენ საზღვარგარეთის ბანკებში, აქ თავს წარმოაჩენდნენ მუშურ-გლეხურ ფენებად,... მათ ბოლშევიზმის გასაღებიც მოირგეს, აი რა ვერ აიტანა ქართველმა ლ. ბერიამ, მან ორმოციათასამდე სომეხი სომხეთის გზას გაუყენა. თუმცაღა, სხვადასხვა დროს სხვადასხვა საშუალებებით ისინი მაინც შემოდგვრებოდნენ მესხეთ-ჯავახეთში, აბხაზეთში, თვით თბილისშიც, დღეს სსრ კავშირის აღარ არსებობის პირობებშიც ზუსტად ისინი არიან რომ ნაცისტურ ხანძარს გვიჩაღებენ აფსუა სეპარატისტებთან ერთად საქართველოს წინააღმდეგ.

არჩილ ბიჭაშვილი.

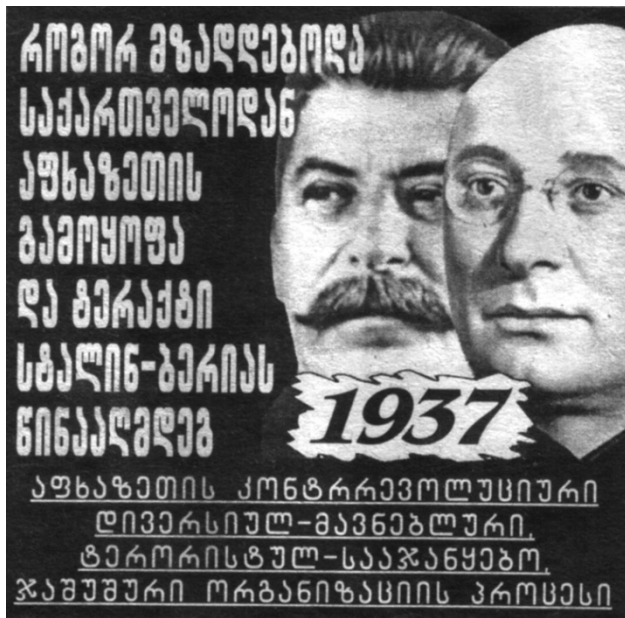
სსრ კავშირის ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრის „სომეხ“ ანასტას მიქოიანის ნაღვაწი აფხაზეთში გაცილებით მეტად აქტიურ ფაზაში შევიდა ზურმუხტი ზოლის უხვ შემოსავლიან რეგიონში 1993 წლიდან, დაწყებული 1947 წელს მიზანდობლივად სომხური ლობის წყალობით;

დიახ იქ მომრავლებულმა სომეხებმა აფსუა სეპარატისტებთან ერთად –

ფაშისტური რუსი თუ ბანდიტური ჩრდილოკავკასიელების დახმარებით ძველ მკვიდრ ქართულ მოსახლეობასთან ერთად გამოდევნეს მთლიანად 1947-1950 წლებში ლავრენტი ბერიას მიერ საქართველოს მთიანი რაიონებიდან იქ ჩასახლებული ქართული ოჯახები

არჩილ ბიჭაშვილი.

1934 წლიდან _ 1937 წლამდე

პირსისხლიანი ჯამუშ-დივერსანტები

უნდა დაიხვრიტონ

(სოხუმი, ტელეგრაფით საკუთარი კორესპონდენტისაგან)

გუშინ აფხაზეთის საოლქო გაზეთში გამოქვეყნდა საბრალდებო დასკვნა აფხაზეთში მოქმედი კონტრევოლუციური, დივერსიულ-მავენებლური, ტერორისტულ-სააჯანყებო, ჯამუშური ორგანიზაციის მონაწილეთა ჩალმაზის ლაკობას, ინალიპას, ჯერგენიას, ლადარიას და სხვათა საქმეზე.

სოხუმის ნავსადგურის, თამბაქოს ფაბრიკის, საკონსერვო და ტყავის ქარხნის და სხვა წარმოება-დაწესებულებთა მუშების, ინჟინერ-ტექნიკოსებისა და

მოსამსახურეთა მრავალრიცხოვან მიტინგებზე, რომელიც იმავე დღეს გაიმართა მშრომელები გამოთქვამენ უსაზღვრო სიძულვილს ხალხის მტრების მიმართ, თავიანთ სიტყვებში ისინი მოითხოვენ, რათა ბო-

ლომდე გამომჟაღვნებულ და განადგურებულ იქნან ამ ბინძური ხროვის ჯერ კიდევ დარჩენილი ნაბოლარები და სთხოვენ საბჭოთა სასამართლოს ცამეტიმე მტრის მიმართ უმაღლესი სასჯელის გამოტანას. პროცესი დაიწყება დღეს, 30 ოქტომბერს, დღის 11 საათზე, პროცესზე დასასწრებლად ჩამოსული არიან აფხაზეთის კოლმეურნეობათა და მუშათა წარმომადგენლები.

საოლქო გაზეთი 1937 წ.

ასეთები დღეს მეტი გვყავს.

გრიგოლ (სრგო) ორჯონიკიძე

ქართველი

რკინის

კაცები

რუსეთის

სამსახურში.

სათქმელი უნდა ითქვას

რომ:

ჩემი მიზანი არ არის ვინმე ავაფორიაქო ან სხვა გზით განვაწესო უბრალოდ, მორალისა და სინდისის ქეჯნით მინდა გავიხსენო... რუსეთის მიერ საქართველოს ანექსიამდე გასულ საუკუნეებში ჩვენი ბედკრული სამშობლოს ქართველი მანდილოსნები თურქი ხანების ხასებად გამოიყენებოდნენ, მამაკაცებს კი იყოლიებდნენ მონა მუშებად, ასეთი ბედის წილხვედრი იყო ძირითადი ფენის ქართული მოსახლეობა, საიდანაც მარაგდებოდა _ იყიდებოდა სხვადასხვა მიმართულებით უცხოეთისაკენ ჯანსაღი ქართველი ქალ-ვაჟები. დღეს სსრკ-ს დაშლის შემდეგ რაც ჩვენმა ქვეყანამ საქართველოს

დამოუკიდებლობა მოიპოვა ჩვენში მეორდება ის ისტორიული ავადსახსენებელი დუხჭირი ცხოვრება – ამორალური წარსული, რომელიც სსრ კავშირში ყოფნის დროს წარმოუდგენელი იყო, წარმოუდგენელი იყო ეროვნული ხელყოფა მანამ, სანამ სსრ კავშირის დიდ საჯირითოზე ბედაურების გავლენიანობა სუფევდა, ი. სტალინის გარდაცვალების შემდეგ სსრ კავშირის კომპარტიის XX ყრილობაზე პირველმა პირმა ი. სტალინის ყოფილმა ტაკიმასხარამ ნ. ხრუშჩოვმა თავისივე ინიციატივით გააკეთა ინფორმაცია ი. სტალინის დაგმობის შესახებ რომელსაც რუსებმა ერთხმად უყარეს კენჭი, მათივე ბელადის კულტის პიროვნებას და აცხადებენ პიროვნების კულტად, ამას მოჰყვა როგორც ქართველი ი. სტალინის ისე ქართველების ლანძღვა, მთლიანად საქართველოს მისამართით, რამაც, საყრდენი ჰპოვა თვით საქართველოს მთავრობაშიც იმ გაგებით, თუ რაოდენ ძნელია თანამდებობის მქონე ქართველი კაცისთვის მამასისხლად შეძენილი მაღალი სა-

ვარძლების დათმობა.

დიახ, 1917 წლიდან 1953 წლამდე ქართველმაც, რუსმაც, სხვებმა, გამოიყენეს რუსული ორიენტაციის მქონე ქართველი ი. სტალინი, იგი დაიხარჯა ბოლმდე მშრომელი ხალხის საკეთილდღეოდ; იყო გენიალური მოაზროვნე, შეუვალი პოლიტიკოსი, სსრკ-ის მიღწევების – გამარჯვებების ერთ-ერთი თვალსაჩინო ფუძემდებელი და ორგანიზატორი; დიახ, არ იყო ლიტონი სიტყვები ფელდმარშლის რაიხისა 1942 წელს პირველის მიმართ ადოლფ ჰიტლერისადმი, სტალინი ომს იგებს! რის გამოც ჰიტლერის ბრძანებით მომზადდა ი. სტალინის სიკვდილის გეგმა ვერმახტის საიდუმლო-სადაზვერვო შტაბში, რისთვისაც წვრთნიდნენ ქილერს, რომელსაც უნდა მოეხდინა სტალინის ლიკვიდაცია, იგი გახლდათ რუსი ლეიტენანტი, პლუნი;

«მასალები სასამართლო დარბაზიდან»

წიგნი «არადო არ ბრუნდება».

პოლიგამომცემლობა – ქ. მოსკოვი 1944 წ.

არჩილ ბიჭაშვილი.

თქვენის ნებართვით

მინდა გავიხსენო მნიშვნელოვანი დეტალი, რომელმაც მეორე მსოფლიო ომის

ისტორიაში ამაფორიაქებელი შტრიხი შეჰქმნა ფაშისტური გერმანიის

მესვეურებისათვის. სახელდობრ:

მეორე მსოფლიო ომის ავტორის ადოლფ ჰიტლერის მიერ გაგზავილ ბარათს იოსებ ჯუღაშვილის პასუხმა უწინასწარმეტყველა ჰიტლერულ მანქანას მსხვერვა, თუნდაც იმ კრავის სახით, რაც არადოს ოპერაციამ განიცადა.

არჩილ ბიჭაშვილი.

1958 წელი იყო, მე ვცხოვრობდი ქალაქ თბილისში, ლენინის რაიონში ჩოდრიშვილის ქ.№ 1-ში, ეზოში, სადაც განთავსებული იყო ლენინის რაიონის სამხედრო კომისარიატი; მე სამამულო ომში დაღუპული მშობლების შვილს დიდი სამამულო ომის გმირი კომისარი გიორგი ბილანიშვილი კეთილი თვალთ მიყურებდა. მახსოვს მასთან ოთახში სტუმრობდნენ დიდი სამამულო ომის _ გმირი ვარლამ ჯანჯღავა, დიდი სამამულო ომის ლეგენდარული პარტიზანი _ გმირი ვანო რეხვიაშვილი; მიყვარდა ასეთი კაცების საუბრის მოსმენა, მახსოვს _ ვენო ბიძიამ ჯიბიდან ამოიღო სამამულო ომის «ფრონტის გაზეთი» სადაც ვანომ ამოიკითხა: «ჰიტლერის მიერ მიწერილი ბარათი ი. სტალინისადმი, რაზეც _ ი. სტალინი პასუხობდა მოკლდე: ??????????»

აი რას სთხოვდა ჰიტლერი სტალინს «თქვენ ხართ ქართველი დაბრუნდით თქვენს სამშობლოში, იქ ერთი ბომბიც არ ჩამოვარდება».

ადოლფ ჰიტლერი.

დიახ, სამოციან წლებშიც, ქ. თბილისის პოლიტგამომცემლობამ არაერთხელ დაბეჭდა ბროშურის სახით საინფორმაციო ფურცლები მრისხანე დღეების შესახებ, რომლის სათაური გახლდათ «ჰიტლერის ბოდვები».

არჩილ ბიჭაშვილი.

„ბოდვები“

„მოსკოვს გადავწვავ იქ გავაკეთებ სანაგვე ტბას“

ადოლფ ჰიტლერი.

1982 წ.

ი.სტალინი

იგი მსოფლიოს ლეგენდაა
დიახ, ქართველი კაცი უნდა ამაყოფდეს მისით.

მარშალი გ.კ. ჯუკოვი

დასაწინააღმდეგო:

რომ არა სასიქადულო დიდი ქართველის ი. სტალინის მისდაუნებური მერყეობა, რომ არა 1921 წლის «მოსკოვ-ანკარას» გარიგება ვ. ლენინის ხელმოწერით, თურქეთ-საქართველოს ისტორიული საზღვრები დაუბრუნდებოდა ძველ ადგილსამყოფელს, ყველაზე მეტად ხელსაყრელ-საშურ პერიოდში 1945 წელს, უმაღლეს მთავარსარდლის პირველი მოადგილის მარშალ ჟუკოვის წინადადების განხორციელების საფუძველზე მაინც.

1945 წლის 22 ივლისის საღამოს სხდომაზე პოსტდამში, რომელსაც ამერიკის პრეზიდენტი თავმჯდომარეობდა ი. სტალინი ვრცელი განცხადებით გამოვიდა, თქვა რომ: საბჭოთა მთავრობა მზად არის, თურქეთის სურვილის შესაბამისად, სამეგობრო ხელშეკრულება გააფორმოს, ოღონდ, გარკვეული პირობით, რაც შავი ზღვის სრუტეებს შეეხება 1936 წლის 20 ივლისის კონვენციის გადასინჯვასთან ერთად, გულისხმობდა თურქეთის მიერ სომხეთისათვის ყარსის დაბრუნებას საქართველოსათვის კი _ ართვინისა და არდაგანის. 1921 წელს წართმეულ ტერიტორიების დაბრუნებას, მაგრამ, საკითხი ამერიკისა და დიდი ბრიტანეთის პოზიციების გამო დაიბლოკა, ასეთი წინააღმდეგობების მიუხედავად ი. სტალინი მაინც იღწვოდა მიზნის მისაღწევად _ 1945-1946 წლების მიჯნაზე დიდი კომპანია გაჩაღდა, რის საფუძველზეც 1947 წელს ოქტომბერში საკითხი გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალურ ასამბლეის სესიაზეც განიხილეს, მაგრამ ერთი ადამიანი აქაც ვერაფერს გახდა.

ათი დღე იაპონიის დასამარცხებლად:

1945 წლის 26 ივნისს სტალინმა ოფიციალურად დაამტკიცა მანჯურიაში, კორეაში, სახალისა და კურილიის კუნძულებზე იაპონიის შეიარაღებული ძალების განადგურების გეგმა. ერთი დღე-ღამის შემდეგ კი გეგმა შეიარაღებული ძალების ხელმძღვანელობას გადაეცა. იმავე დღეს საბრძოლო მოქმედებების ზონაში გაემგზავრნენ მარშლები: ვასილევსკი, მალინოვსკი და მერეც კი, რომლებსაც საბრძოლო მოქმედებებისთვის უნდა ეხელმძღვანელათ. სრული საბრძოლო მზადყოფნის მიუხედავად, წითელი არმია აქტიურ მოქმედებებზე არ გადასულა, სარდლობა სტალინის პირად განკარგულებას ელოდა.

3 აგვისტოს სტალინი პოსტდამის კონფერენციიდან დაბრუნდა და მაშინვე იაპონიის წინააღმდეგ მობილიზებული არმიების საბრძოლო მზადყოფნით დაინტერესდა. მას მოახსენეს, რომ არმიები სრულ მზადყოფნაში იმყოფებოდა. მხოლოდ სამხედრო-საზღვაო ძალების მომზადებისთვის სჭირდებოდათ კიდევ ორი

დღე.

«ზუსტ დირექტივებს უახლოეს მომავალში მიიღებთ», – ბრძანა სტალინმა და სარდლები კაბინეტიდან დაითხოვა.

სსრ კავშირის შეიარაღებული ძალების პოლიტარქივი. მოსკოვი.

ჩვენი გულის ტკივილი

არსებობს სინამდვილის ტოლი მითი 1945 წელს ივნისში მარშალმა გ.კ. ჟუკოვმა სსრ კავშირის შეიარაღებული ძალების უმაღლეს მთავარსარდალს ი. სტალინს შეახსენა, თურქეთის მიერ მიტაცებული საქართველოს ნაწილის შესახებ, მთავარსარდალმა მოუმზადებლობა მოიმიზეზა მიუხედავად იმისა, რომ როგორც იაპონია, ასევე თურქეთი ერთგული მოკავშირე იყო ომის წლებში სსრ კავშირის მტრის – ფაშისტური გერმანიისა.

არჩილ ბიჭაშვილი.

„ვარდები უეკლოდ არ იკრიფება“

ამბობდნენ ასე:

ქვეყანამ გამოიხედა
დულს საქმე და ინდუსტრია,
აქეთ ჩაი, იქეთ ღვინო,
ბაღნარი და პლანტაცია,
ძია სოსოს გაუმარჯოს
ძველი კიტელი აცვია.
ხალხური.

«მეინვარს შვენის ნისლის ბადე,
შევარდენი მეხთან ომობს,
მაგრამ შენი სიღიადე
ვინ ახსნას და გიგალობოს?!»

ქართული პოეზიიდან.

ი.ბ. სტალინი

მან დაამყარა

მშვიდობა

ომით.

ძეგლები ჩქარა

ჩვენ აღვადგინოთ მათი ძეგლები,
ვაკეთოთ საქმე რწმენით და ერთ გზით,
ჩვენ აღვადგინოთ თუნდაც იმიტომ
შურით და ბოღმით რამდენი გვებრძვის,

ჩვენ აღვადგინოთ სახელი მათი
ვინც უცხოეთში დატოვა კვალი,
გვახსოვდეს ჩვენი სისხლი და ხორცი
ჩვენია ვალი, გაუხსნათ თვალი,

ვინც ისტორიის ფურცლებად იქცა,
სამაგალითოდ, კარგით თუ ავით,
ვინც მიიტაცა უცხოურ მიწამ,
გვახსოვდეს ძველიც, დღევანდელი და ხვალის,

ჩვენ ვასწავლიდით, ჩვენ გვასწავლიან,
განა ამაში არ გვაქვს ჩვენ ბრალი?
ჩვენ რომ დიდკაცებს ვიხსენებთ ბილწად
ვის წისქვილებზე მივუშვით წყალი!

ჩვენს წარსულს რომ უცხოელი იცავს
წიგნით ან ფილმით, სხვადასხვა ჟანრით,
თუ გიფიქრია, რად გეწიფება
მხოლოდ აუგით აზრები მცდარნი,

არ ვარ ბრმა, ვხედავ მე ჩემს ქვეყანას
ვინც აზროვნებდა შეცვალეს გვამით,
აწი ყველაფერს ქართულს მოთხრიან
ოღონდ, ფულისთვის იშოვონ სკამი.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ხალხისათვის

დიდი სამამულო ომის დროს

ცამეტი წლისა ვიყავი
მეტი არ გადამეხადა,
თუმცა ბიჭუნა ვიყავი
კაცურ კაცობა მიყვარდა.

არც დედა მყავდა, არც მამა,
არც ვინმეს ჭერი მფარავდა,
არც მათხოვარი ვიყავი,
არც შერცხვენილი გვარადა.

არც სხვის მოტანილ ლუკმაზე
ვიყავი ჰაი ჰარადა,
უფროსებს ვეხვეწებოდი
მალე შრომაში ჩამაბან.

არავის ვსაყვედურობდი,
ბავშვს რწმენა მქონდა კაცური,
იმედის თვალი მიჭრიდა
არვის ჯიბეში ფათური.

რომ დიდი ქვეყნის სათავეს
მართავდნენ სუფთა კაცები,
რომ ისეთები კი არა
როგორც დღეს ქურდბაცაცები.

გვჯეროდა დიდი ბელადის,
გვჯეროდა მისი პლიადის,
რაც ტანზე ეცვათ ის იყო
მათი ქონების წილადი,
არც ოქრო ჰქონდათ, არც ფული,
და არც სახლ-კარი ხილვადი.

ეცვათ მხედრული ლამაზად,
სუფთად ჩაგვირისტებული
უსაყვედურო ნიშნებით
შრომაში, ბრძოლებში მოპოვებული.

შურით ხედვაში მტრის თვალი
ვერ ხედავს წმინდა სახეებს
დახედეთ, და რა სინდისით
რა ბოღმა შუღლი აღზევებთ?

თუ მაშინ ვინმე დასაჯეს
რა ბედენა იყო ამაში
დღეს როცა ჟღერება-მოწამვლა
ავტომატების თამაშით,
ამდენი გლეჯვა და ძარცვა
გაგიგონიათ? ზღაპარში!
აკვანში ბავშვს რომ შიოდეს
ტომრებით ფულის თამაშში.
არჩილ ბიჭაშვილი.

საქართველოს ჰიმნი

იდიდე მარად ჩვენო სამშობლოავ
გმირთა კერა ხარ დაუშრობელი,
ქვეყანას მიეც დიდი სტალინი
ხალხთა მონობის დამამხობელი.
მომე ერების ერთ ძმურ ოჯახში
შენ გაგინათლდა ბრძენი ჭადარა
ოქტომბრის დროშის წუქით შეგმოსა
გადაგაცცია მზიურ ბაღნარად.
შენი ოცნება ასრულდა
რისთვისაც სისხლი ღვარეო
აყვავდი ტურფავ ქვეყანავ
ილხინე ქართველთ მხარეო.

გრიგოლ აბაშიძე.

1948 წ.

პატარა გორი

პატარა გორი დიდია _
გორის ციხესთან ნაგები,
ერთმანეთთ ჩახუტებიან
ეს ძველი ამხანაგები.

გორის ციხესთან სახლი დგას
ცისარტყელებით ნაფერი
სახლი დგას, რომლის საკრძლიდან
მზე მოგვეფინა ნათელი.

სახლო მზის გამხარებლო

ამაყად მიმოიხედე
ეგ შენი ოქროს პეპელი
მტკიცეა გორის ციხეზე.

ორთავეს ქებას უმღერის
ლიახვი დაუშრობელი
პატარა გორი დიდია _
დიდი სტალინის მშობელი.

ქართული პოეზიიდან.

ძველი გორი

ძველი გორი დაინგრა,
გადაიქცა იავად,
რაც მიწისძვრას გადაურჩა
ქარმა გაანიავა,
შენი ბინა ისევ დგას
ბედად გადარჩენილი
შიგ დოქია სოველი
და წიგნები ლენინის,
ნუთუ არ გენატრება
შენ მგზნებარე კოლხიდელს,
რა იქნება ძვირფასო
ერთხელ გორსაც მოხვიდე,
ნუთუ არ გენატრება
ის ადგილი ის მხარე
სადაც ფეხი აიდგი
სადაც გულით იხარე,
ნუთუ არ გენატრება
შენი სახლი, მაგიდა,
შენი კერა მომავლის
მისი ნახვა არ გინდა?

ქართული პოეზიიდან.

სადაც ლექსი დაწერე

შენ ქართული ვარდიდან

«ივერთ მხარე» ეგ შენი

ჯულაშვილის სახლიდან.

ბოლო კუპლეტით შევაგსე მე თხუთმეტი წლის ასაკში,
1952 წ.

არჩილ ბიჭაშვილი.

საბჭოთა კავშირის გენერალსიმუსი ი.ბ. სტალინი მარშლების გენერლებისა
და ადმირალების – სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატების
ჯგუფში.

9 მაისი 1945 წ. ქ. მოსკოვი

ცუდი იყო რომ: სსრ კავშირის სახელმწიფო პირველი პირი ი. სტალინი _ შ.ს.
მინისტრი ლ. ბერია, ქვეყნის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის
პოლიტბიუროს წევრს ნ.ს. ხრუმოვს მათივე თანამედროვეს სამასხარო ობიექტად
იყენებდნენ; მან ეს მძიმე ჭაპანი მოთმინებით ზიდა 1953 წლამდე.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ბოროტება და სიყვარული უპირველეს ყოვლისა თანამედროვე _ თანამგზავრნი

არიან.

არჩილ ბიჭაშვილი.

უნდა გვახსოვდეს:

მან, განამტკიცა ეკონომიკა.

მან, განამტკიცა მშვიდობა ომით.

მან, ვერ მოხნა და...

მან, ვერ დათესა

მან, დაგვიტოვა ბინძური ომი.

ნ.ს. ხრუშჩოვი საქართველოში

ამ მავნებელში ორი რამ იყო კარგი

1. «ვინც არ შრომობს ის არ ჭამსო»

2. იგი მართლაც რომ არ იყო მექრთამე

არჩილ ბიჭაშვილი.

ქ.თბილისი 1960 წ.

ვ. მჟავანაძე საქართველოს კ. პ. ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი.

ნ. ხრუშჩოვი სსრ კავშირის კ. პ. ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანი.

სსრ კავშირის ცკ-ის გენერალური მდივანი

ნ.ს. ხრუშჩოვი საქართველოში

პარადოქსია მისი ჩამოსვლა,

პარადოქსია ხალხთან გამოსვლა,

მან მიუთითა რუს სარდალს გლადკოვს

ქართველი ხალხის სისხლში ამოსვრა.

როცა სტალინის სამი წლის თავზე
ხალხი ბელადის სახელს იცავდა
უბედურების ინსპირატორი
ხრუმჩოვი გველის პერანგს იცვამდა.

სტალინის ძეგლთან ვიდექ კვარცხლბეკზე,
ვხედავდი რუსის ტანკების ტალღას,
ორმოცდათექვსმეტი წლის ცხრა მარტი
ოთხმოცდაცხრა წლის ცხრა აპრილს გავდა.

ორასი წელი ვიცნობდით რუსებს,
ვიცნობდით, ალბათ, არც ისე კარგად,
რუსული გენის მავნე კაპიტალს
მოხსნა მთლიანად ხრუმჩოვმა ფარდა.

და, თუკი წინათ არვინ იცოდა
შოვინისტური ხრუმჩოვის სენი
ბოღმებით ტომრებს ჩუმად ტენიდა
თან, ეშინოდა სტალინის ხელის.

პარადოქსია მისი ჩამოსვლა,
ათას ცხრაასის სამოცი წელი,
პარადოქსია ქართველს მის მიმართ
გული რომ ჰქონდეს ოდესმე მთელი.

არ შევხვედრივართ ოვაციებით,
როგორც სტუმარი მასპინძლის წვლილით.
მელაკუდობდნენ პირველი პირნი
მჟავანაძე და ჯავახიშვილი.

ქართველმა თავი მისცა თვით ფიქრებს,
სსრკ-ში კიდევ რა გველის?
როცა რუსეთის მშენებლობისთვის

დიდ ქართველს _ მკვდარსაც გამოსჭრეს ყელი.

რომ...

ათასცხრას სამოცდაოთხში წითელ ტელეფონს

ვასილ „პავლოვიჩმა“ მჟავანამემ მოკიდა ხელი

ქვისლმა ნ.ს. ხრუმჩოვმა გეგმა აუწყა _

გადასახლება ქართველი ერის.

არჩილ ბიჭაშვილი.

სსრ კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის გენერალურმა

მდივანმა ნიკიტა სერგის ძე

ხრუმჩოვმა

ოფიციალურად დაუშვა თავისუფალი ნარკომანია საქართველოს ტერიტორიაზე

1957 წელს.

...რასაც, მაღალი თანამდებობის მქონე ქართველების მხრიდან პროტესტი არ

მოჰყოლია.

არჩილ ბიჭაშვილი.

1956 წელს მე გახლავართ ეროვნული მოძრაობის ერთ-ერთი მონაწილე,

ქ. თბილისში, ქალაქ გორში, მოძრაობა მიდიოდა ი. სტალინის დაცვის

ლოზუნგით, აი აქ დაგვაჯილდოვა სსრკ-ს პირველმა პირმა ნ. ხრუმჩოვმა,

მისი ბრძანებით ამიერკავკასიის საოლქო ჯარმა სისხლში ჩაახრჩო ეროვნული

გაღვიძება ქართველი ერისა.

1964 წელს ნ. ხრუმჩოვი გვიმზადებს ახალ სიურპრიზს, იგი საქართველოს პირველ

პირს ვ. მჟავანამეს უბრძანებს ტელეფონით: გადაგასახლებთ!

Эй, вы, грузин!

Н.С. Хрущев

-<<Вагоны подадим, выслем вас всех к чертовой матери!>>

1964 г.

ქართველებო

„გაგასახლებთ!“

უფალო ღმერთო!..

კიდევ კარგი რომ პროლეტარიატის დიდი ბელადი ლენინი _ რუსი არ იყო ქართველი;

დიახ, მას გულმოდგინედ ინახავს რუსი კრემლის დიდ მავზოლეუმში დღესაც .

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 7.3.2006 წ.

დიახ, მე როგორც ქართველს მიმაჩნია გზა რუსეთისაკენ მეტად სასურველად, ვდრე ოკეანეს გადაღმა ამერიკისაკენ. მაგრამ, ასობით რუსთაგან _ თანამდებობის პირთაგან არა ადამიანურმა გამოვლინებებმა ქართველთა მიმართ, ილუზიების ბადეში მომაქცია, მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენ დღეს როგორც რუსებს, ისე ქართველებს ერთნაირად აღარ გვყავს ის სალოცავი კერპები, ვის გამოც ჩვენ ორ ერს შორის გაჩნდა არა სასიამოვნო მიუღებელი დამოკიდებულებანი; თუმცაღა იმ მიმდინარე პერიოდიკაში 1990 წლამდე ილუზიებით სავსე მ.ს. გორბაჩოვისეულმა რუსულმა «პერესტროიკამ» რა მოგვიტანა, თუ არა ის რომ: 1990 წლიდან პირველ პლანზე რუსეთისათვის აღმოჩნდა დამღუპველი; დიახ, ოთხმოციან წლებში ბებიაჩემი ამბობდა: ქვეყნის სათავეში მოვა «ტყლიპიანი კაცი, რომლის დროსაც დაიწყება ქვეყნის რღვევა, მოყვება ეკონომიკური კრიზისი, პოლიტიკური მოშლილობა, ნაციონალური კონფლიქტები, მსხვერპლი.

დიახ, 1984 წელს სსრ კავშირის სათავეში მოვიდა კაცი თავზე ტყლიპისებური გამოსახულების დალით.

„ტყლიპიანი კაცი“

მ.ს. გორბაჩოვი.

სსრკ-ის დაშლამდე 11 წლით ადრე 1980 წლის 20 მაისი, 7
საათი და 30 წუთი, აშშ-ის პრეზიდენტის ოვალური კაბინეტი
თეთრ სახლში

აშშ-ის პრეზიდენტ რონალდ რეიგანსა და აშშ-ის ცენტრალურ სადაზვერვო სამმართველოს უფროსის უილიამ კეისის შორის გამართულ საუბარში მთავარმა ჯამუშმა ქვეყნის ლიდერს მოახსენა, თუ რა მდგომარეობაშია სსრ კავშირის ეკონომიკა. ყოველი კვირის ბოლოს იგი რეიგანს აწვდიდა უახლეს ცნობებს საბჭოთა კავშირში არსებული სიტუაციის შესახებ.

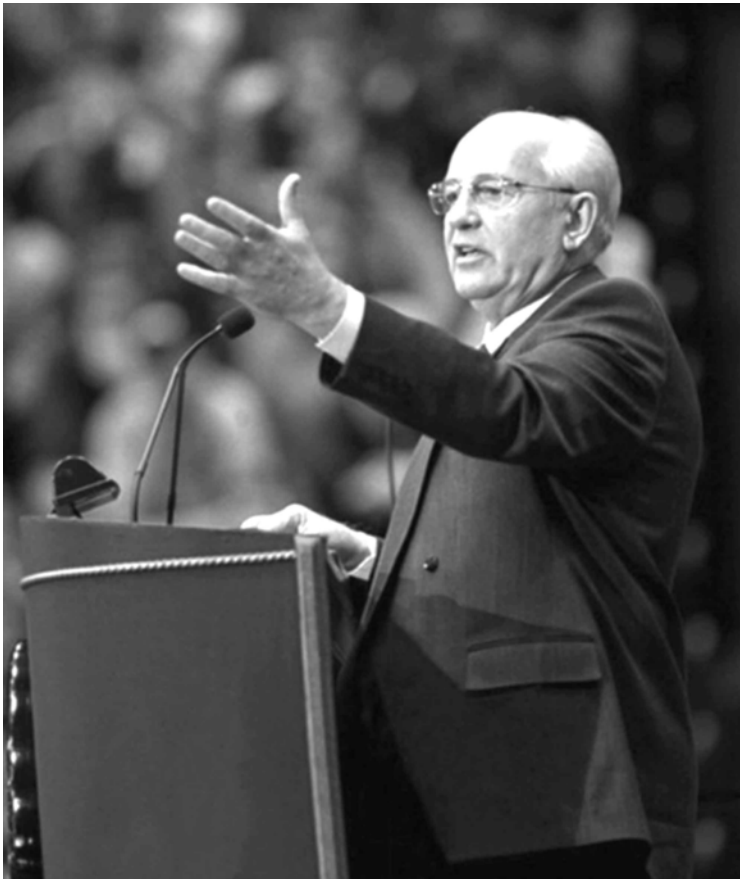
გაზეთი ასავალდასავალი

2007-19-25 თებერვალი

წერილი რუსეთის პარლამენტს

მიიღო 7.3.2006 წ.

**„პერესტროიკისთვის გორბაჩოვს 40-50 მილიარდი
დოლარი სჭირდებოდა“**

დიახ, მიხაილ გორბაჩოვისეულმა რუსულმა მოდერნიზაციამ «ამერიკული დოქტრინის გამო მარცხი განიცადა», გარდაქმნამ _ სიტყვის თავისუფლებამ

ერთ დროს ძლიერი სახელმწიფო ეკონომიკურ კრიზისში გაახვია, მოიშალა საათის მექანიზმით აწყობილი სახელმწიფო სტრუქტურები – სრულყოფილი დისციპლინა გარდაიქმნა ქაოსად; რა მოგვცა ქვეყნის პირველი პირის აკვიატებულმა «გარდაქმნა-სიტყვის თავისუფლებამ»? მიზანი რომელიც შემოგდებული იყო აშშ-ის გეგმების პირველ ნაწილიდან, აქედან გამომდინარე მომწიფდა მივიწყებული ეროვნული კონფლიქტები; ჩვენთან საქართველოში ხუთ მილიონამდე მცხოვრებიდან მილიონნახევრამდე დაიქსაქსა უცხოეთში, გაჩნდა ოთხასათასამდე დევნილი საკუთარ მიწა-წყალზე, გაჩაღდა – ძარცვა-მტაცებლობა – მკვლევობები; ააღდა ნაცისტური ხანძარი რუსეთიდან ყოფილ მოკავშირე რესპუბლიკებისაკენ, ეგრეთ წოდებულმა – ძმებმა რუსებმა «ჩაგვიგდეს შუღლი იმათგან, რომელთაც ჩვენ საუკუნეების მანძილზე ძმურ ხელს ვუწვდიდით, გამოვკვებეთ, შევინახეთ, დღეს რომ მომრავლებული მკბენარების მსგავსად მოსვენებას არ გვაძლევენ, ისინი უმადურები შეიქმნენ ზოგიერთ ქართველთან ერთად და... იქცენ სეპარატისტებად რუსული მავნებლური გეგმით – ჩვენი დათმობითი ხასიათის წყალობით, ჩვენი სტუმართმოყვარეობითი ხასიათის წყალობით, აიმტომაც გვიყენებენ პოტენციურ მოთხოვნებს, გვიქმნიან ტერიტორიების დაკარგვის საშიშროებას – რუსული ჯიშის წამქეზებელთა ხრიკებით, რაც მეოცე საუკუნის პირველ ნახევარში ეს ვერ მოხდებოდა, რადგან დიდი ქვეყნის სათავეში იდგა ნორმალური წონასწორობის კაცი, რომელსაც რუსი ერი ღმერთად რაცხავდა, შეტრფოდა;

**დიახ, ოჯახში სადაც ცვედანი მამასახლისის გამო მატრიარქი ებრძვის პატრიარქს, სეპარატიზმიც გარანტირებულია იქ.
არჩილ ბიჭაშვილი.**

უცოდველი

კრავების საყურადღებოდ, მცირე რამ:

1988 წლიდან საქართველოში:

პერიოდი თითქოს და მთლიანად ეროვნული მოძრაობის სასიკეთოდ იხარჯებოდა, ეს ასე არ იყო, ქვეყანაში შექმნილმა დესტაბილიზაციამ, არსებული

სახელმწიფო სტრუქტურების მოშლამ, შედეგის ნათელი სურათი მომდევნო წლებში უფრო დამაჯერებლად მოგვცა, ვიდრე ჩვენ ამას წარმოვიდგენდით ჩვენსავე ემოციურობის ფონზე ჩვენეული პოპულისტური დოღრიანობების პროცესებში, რამაც, მიგვიყვანა იმდენად სავალალო მდგომარეობამდე რომ სანატრელიც შეგვექმნა ყოფილი სტრატეგიული სივრცე, ეკონომიკა, ერთ დროს ქებულ საბჭოთა საქართველოს რესპუბლიკისა, თუმცაღა – თითქოს და გამამხნეველ საიმედო გზებს ვსახავთ, რომელიც ისევ – ჩვენს გონიერებას კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს, მაგრამ... მაშ რა ვქნათ?..

ნათქვამია: ნუ შეხვალ ნუ შეებანებიო

შეხვალ და ნუღარ კრთიო...

რა თქმა უნდა, მოთმინება გვჭირდება, განსაკუთრებით რუსეთთან, დიახ, ჩვენ არ გაგვაჩნდა პოლიტიკური სვლის სწორი კურსი, არც გამოცდილება, არც ტაქტიკა, ჩვენ მიერ გამოწვეულმა დაპირისპირებამ რუსეთთან მიმართებაში – თუმცაღა ამის საფუძვლებიც გვქონდა, მაგრამ ჩვენ დაგვდალა კიდევ, რადგან – ჩვენეული ბრძოლა თავისუფლებისათვის რომ ამბობს გავდა ჩვენი დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლის გზაზე სსრ კავშირის მენტალიტეტის მქონე დიდ ქვეყანას – რუსეთს კარგს არაფერს უქადდა, თუ არა ის რომ მაგალითს ვაძლევდით კავკასიის რესპუბლიკელებს

ჩვენეული ნაჩქარევი ტაქტიკით, რის გამოც რუსეთმა შემოგიტრიალა აქეთ სამაჩაბლოსა და აფხაზეთში; სსრ კავშირის რღვევის გამო ნირწამხდარმა რუსმა შესძლო რუსული სპირალის აალება ჩვენში; საფუძვლად დაედო ისიც, რომ გაჩნდა ეროვნული კონფლიქტები, იძარცვებოდა სახელმწიფო, იძარცვებოდა მოსახლეობა, განურჩევლად ეროვნებისა – დამსახურებისა, იყო განუკითხაობა, მკვლელობები, აი ვისგან: მხედრიონი, «ჯაბა იოსელიანის დაჯგუფებებისაგან; ლ. ქობალიას – ა. ელიავას ფორმირებათაგან, ეროვნულ მოძრაობას მიტმასნებულ ვ. ადამიას დაჯგუფებებისაგან, ეგრეთ წოდებულ თავდაცვის მინისტრ თ. კიტოვანს ამოფარებულთაგან;

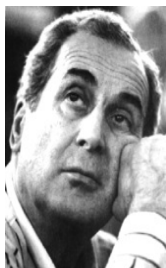
დიახ, ეს კარგად იყო ცნობილი საქართველოში პირველ პირად შემომძვრალ ე. შევარდნაძისათვის; დღეს ცოცხლად მისვენებულ ექს პრეზიდენტი ცდილობს – ქართველი ჟურნალისტები დაარწმუნოს საკუთარ სისუფთავეში, სახელდობრ: თუ დროებით მაინც არ დათმობდა აფხაზეთს, სამაჩაბლოს, რუსეთის არმია მზად იყო დაებომბა ქ. თბილისი, თითქოს მას ეს განუცხადა რუსეთის თავდაცვის მინისტრმა პ. გრაჩოვმა სატელეფონო საუბრის დროს; არ ამბობს სინამდვილესთან

ახლო აზრს რომ: პ. გრაჩოვა მას შესთავაზა დახმარება აფხაზეთსა და სამაჩაბლოში გასამრჯელოს საფასურად, რომელიც მიუღებელი აღმოჩნდა მილიონერ ქართველებისათვის, რომელთა თვალწინ შიმშილით იხოცებოდნენ აკვანში მწოლიარენი და ღვაწლმოსილი ადამიანები, – თუმცა პ. გრაჩოვის მიერ შემოთავაზებულ დახმარებასაც არ შეეძლო გამოეღო ხანგრძლივი ნაყოფიერი შედეგი, აგრესიული რუსეთის გამო;

ჩვენი ბედკრული ქვეყანა ხომ ძველთაგანვე თვით ქართველებისაგანაც იყო დაქუცმაცებული ნაწილ-ნაწილ, მრავალჯერ გაყიდული მრავალი რჯულის მომხდურზე. დღეს ხომ იგივე მეორდება ეგრეთწოდებულ საქართველოს მთავრობის წევრების მიერ, რომ უსინდისოდ აცხადებენ: გავყიდით ყველგან ყველაფერს გარდა სინდისიანო, განა სინდისმა რა დააშავა? იმიტომ რომ ის ჩვენში აღარ მოიძებნება, რომ ჩვენი ხელით მივართვით ჩვენს ისტორიულ მტრებს? სანაცვლოდ თურქული წუნდებული პროდუქციისა, ლუკმა-პურისა, ქართული მეობისა. ქართველებს შევახსენებ ჩვენეულ პოპულისტურ ბლავილებს: 1988-1990 წ. ბორჯომი გვაცხოვრებს! ჩაი გვაცხოვრებს! დავაშროთ ხუდონჰესი! დავაშროთ შაორჰესი! ძირს რუსიფიკაცია! ძირს ბუში! (ამერიკის პრეზიდენტი)

არჩილ ბიჭაშვილი.

ეროვნულ მოძრაობას მიტმასნებულნი სამხედრო,
არასამხედრო კრიმინალფორმირებათა წარმომადგენელნი.

ჯაბა იოსელიანი

აკაკი ელიავა ლოთი ქობალია თენგიზ კიტოვანი

ვაჟა ადამია

დღეს

ის რომ, ედუარდ შევარდნაძე არ მიმაჩნია ხელწამოსაკრავ პიროვნებად მისი უცხო პოლიგონით მოსკოვიდან თბილისამდე და რომ იგი შაშის დაფაზე დამკაში გასული შაშის ქვაა, რომელიც შესულია ნეიტრალურ დიაგონალურ ხაზში, სადაც იგი მეტ არც წარმატებას არც დამარცხებას არ ელის, იგი მაინც რჩება შემზარავ ფიგურად ჩვენში.

არჩილ ბიჭაშვილი.

„შეწყვეტილი გზა“

1918-1921 წ.წ.

თავისუფალი საქართველოს მთავრობის თავმჯდომარე ნოე ჟორდანია.

ვარ საქართველოს გულდამწვარი ჭირისუფალი,
ჩემი სამშობლოს ბედნიერებით მსურს გავიხარო,
და თუ ვერ ვნახე მე საქართველო თავისუფალი,
ფერფლად მენახოს ქცეული მთელი სამყარო.

ნოე ჟორდანია.

საფრანგეთში, ლევილში მისი
საფლავის ქვას ეწერა მისი ეს
უკანასკნელი ნატვრა.

1990 წლის 14 ნოემბერს აღდგენილ იქნა თავისუფალი საქართველოს სამფეროვანი,
შინდისფერი-შავთეთრიანი დროშა.

სამშობლოს არვის წავართმევთ

ნურც ნურვინ შეგვეცილება

თორემ ისეთ დღეს დავაყრით

მკვდარსაც კი გაეცინება.

ვ. ფშაველა.

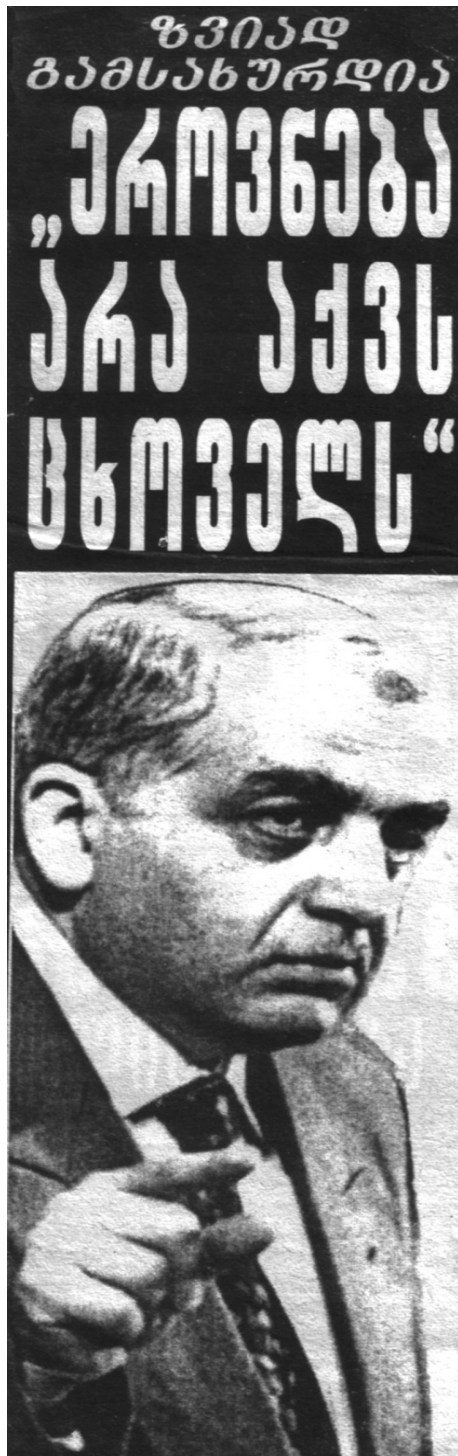
ედუარდ «ამბროსოვიჩი» შევარდნაძე 1990 წ. სსრკ-ს საგარეო საქმეთა მინისტრი, საქართველოს ყოფილი ცეკას პირველი მდივანი, საქართველოში ეროვნული გზით მოსულ ქართულ კანონიერ მთავრობას უთხრიდა ძირს ქ. მოსკოვიდან, იგი საქართველოში კანონიერი მთავრობის წინააღმდეგ ამორალურ ძალებს უგზავნის 100 ათას დოლარს, ტყვია-წამლის შესაძენად. ფრაზა გაჟღერებულ იყო საქართველოს ტელევიზიით მაშინდელ საქართველოს თავდაცვის მინისტრის კიტოვანის სიტყვებით.

1991 წ. ნოემბერში.

გიორგი გამსახურდია, ზვიად გამსახურდია, ცოტნე გამსახურდია

კომუნიზმის მარწუხებში ნაცადმა მტრულად განწყობილმა ქართველთა ერთმა ნაწილმა გარეშე მტრების დახმარებით შესძლო დაემხო ქართველი ერის რჩეული მთავრობა, 5.1. 1992 წ.

1988-1989-1990-1991 წლებში ქ. თბილისში ეროვნული მოძრაობის ლიდერთა მოწოდებებიდან:

ძირს რუსიფიკაცია!

ძირს ამერიკის პრეზიდენტი ბუში!

_ მაძლევს საფუძველს ვთქვა: ქართველი ერის მიერ შერაცხული ეროვნულ გმირად

ზ. გამსახურდია იგი მაინც მიმაჩნია ვიწრო მასშტაბის პოლიტიკოსად.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ზვიად გამსახურდიას

მ. გორბაჩოვთან ნაფიცმა კომუნისტმა ე. შევარდნაძემ შავი ჭირი უწოდა.

არჩილ ბიჭაშვილი.

საქართველოს პირველი პრეზიდენტი, ეროვნული მოძრაობის სულის ჩამდგმელი
ქართველი ერის სულიერი იმედი

ზვიად გამსახურდია

გაძევებულ იქნა საქართველოდან ამორძალების მიერ ე. შევარდნაძის დახმარებით
1992 წ. 1.5.-ში, მოკლულია 1993 წ. XII.31.

შურიან-შულლიან, ქართულ-ეგოისტურ გარემოცვათა პირობებში მან შესძლო
მოეწერა ხელი სამშობლოს სახელმწიფოებრიობისათვის სასიცოცხლოდ მიღებულ
კანონებზე 1990 წ. 11.14-დან 1992 წ. 1.5-მდე.

კონსტანტინე გამსახურდია

ხეკორძულას წყალი მისვამს
მცხეთა ისე ამიგია,
დამიჭირეს, მკლავი მომჭრეს,
რატომ კარგი აგიგია.

ზვიად გამსახურდია

მამამ სკოლას მიმაბარა,
არც მეტით და არც ნაკლებით,
აღმიზარდეთ აღმზრდელებო
საქართველოს პრეზიდენტი!

მტერი

ვხედავ! მამის წყალი უსვამს,
ტამარიც კი აუგია,
არ იცის, რომ მალე მოვკლავთ,
რომ სამშობლოც წაუგია.

არჩილ ბიჭაშვილი.

წმინდაო გიორგი. დიდების მხედარო,
ვუმზერ შენს ხატებას და სული მხნედ არის,
შემუსრე უწმინდურ დრაკონთა ორგია,
იხსენი სამკვიდრო შენი – გიორგია.

ზვიად გამსახურდია.

საქართველოს უზენაესი საბჭოს დადგენილება

საქართველოს უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის არჩევის შესახებ

საქართველოს უზენაესი საბჭო ადგენს:

არჩეულ იქნეს საქართველოს უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარედ დეპუტატი ზვიად კონსტანტინეს ძე გამსახურდია.

საქართველოს უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე **ზ. გამსახურდია.**

თბილისი. 1990 წლის 14 ნოემბერი.

ზვიად გამსახურდია

ზვიად კონსტანტინეს ძე გამსახურდია დაიბადა 1939 წელს, იგი ქართული მწერლობის კლასიკოსის კონსტანტინე გამსახურდიას შვილია. დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დაავლეთ ევრონული ენებისა და ლიტერატურის ფაკულტეტი.

მუშაობს შოთა რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტში უფროს მეცნიერ თანამშრომლად. მისი მეცნიერული ინტერესები მოიცავს ქართული კულტურის, რუსთველოლოგიის, თეოლოგიის, ანთროპოლოგიის,

საზღვარგარეთული მწერლობისა და მითოლოგის სფეროებს. იგი ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატი, მრავალი მონოგრაფიისა და სამეცნიერო ნაშრომის ავტორია.

ზვიად გამსახურდია ცნობილია, როგორც პოეტი და ბელეტრისტი.

გამოქვეყნებული აქვს ლექსებისა და იგავ-არაკების კრებულები, ავტორია მრავალმხრივი ლიტერატურისმცოდნეობითი ნარკვევებისა. მას ეკუთვნის ამერიკელ, ინგლისელ და ფრანგ მწერალთა ნაწარმოებების მაღალმხატვრული თარგმანები. იცის ინგლისური, გერმანული, ფრანგული და რუსული ენები.

საზოგადოებრივ-პოლიტიკური საქმიანობა დაიწყო 50-იან წლებში, რისთვისაც ჯერ კიდევ ჩვიდმეტი წლის ახალგაზრდა დააპატიმრეს. მიუხედავად ამისა, 60-70-იან და 80-იან წლებში ინტენსიურად განაგრძობდა პოლიტიკურ მოღვაწეობას. იყო საქართველოში პირველი თვითგამოცემითი ჟურნალ-გაზეთების რედაქტორ-გამომცემელი, 70-იან წლებში გამოსულმა «ოქროს საწმისმა», «საქართველოს მოამბემ», «საქართველომ», «მატიანემ» და სხვებმა უმნიშვნელოვანესი როლი შეასრულეს საქართველოში ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის აღორძინების საქმეში.

ზვიად გამსახურდია საქართველოს ჰელსინკის კავშირის დამფუძნებელი და უცვლელი თავმჯდომარეა. 1989 წელს აირჩიეს წმინდა ილია მართლის საზოგადოების თავმჯდომარედ. არის ყველა საპროტესტო აქციისა და გამოსვლის ერთ-ერთი ინიციატორი და აქტიური წარმმართველი.

1977-1979 წლებში ზვიად გამსახურდია იყო რეპრესირებული. პოლიტიკური მოღვაწეობისათვის სასჯელს იხდიდა თბილისის, მოსკოვისა და კასპისპირეთის საპატიმროებში.

ჰყავს მეუღლე და სამი ვაჟიშვილი.

საქართველოს რესპუბლიკის კანონი

საქართველოს სსრ სახელწოდების შეცვლის შესახებ

საქართველოს უზენაესი საბჭო ადგენს:

1. საქართველოს საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკას ეწოდოს საქართველოს რესპუბლიკა.
2. შეტანილ იქნეს შესაბამისი ცვლილებები საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციაში (ძირითად კანონში).

3. კანონი ძალაშია მიღებისთანავე.

საქართველოს უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე

ზ. გამსახურდია

თბილისი. 1990 წლის 14 ნოემბერი.

საქართველოს რესპუბლიკის კანონი

საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო გერბის შესახებ

საქართველოს კონსტიტუციის (ძირითადი კანონი) 180-ე მუხლის შესაბამისად

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო ადგენს:

1. დამტკიცდეს საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო გერბის გამოსახულება.
2. ძალადაკარგულად ჩაითვალოს საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის სახელმწიფო გერბის შესახებ საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის 1978 წლის 24 აპრილის ბრძანებულება (საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს უწყებები, 1978 წ. № 4, მუხ. 68).

საქართველოს უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე

ზ. გამსახურდია

თბილისი. 1990 წლის 14 ნოემბერი.

საქართველოს რესპუბლიკის კანონი

საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო დროშის შესახებ

საქართველოს კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) 181-ე მუხლის შესაბამისად

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო ადგენს:

1. დამტკიცდეს საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო დროშის გამოსახულება.
2. ძალადაკარგულად ჩაითვალოს საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის 1951 წლის 11 აპრილის ბრძანებულება «საქართველოს სსრ სახელმწიფო დროშის შესახებ» (საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს უწყებები, 1951 წ. № 2, მუხ. 21).

საქართველოს უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე

ზ. გამსახურდია

თბილისი. 1990 წლის 14 ნოემბერი.

რუსეთის იმპერიის მიერ ორგანიზებული კრიმინალური გადატრიალების აქტიურ

ფაზაში _ 1992 წლის 6 იანვარს _ შემდგომი სისხლისღვრის თავიდან ასაცილებლად პრეზიდენტმა ზვიად გამსახურდიამ საქართველოს რესპუბლიკის უზენაეს საბჭოსთან შეთანხმებით მიიღო გადაწყვეტილება, დროებით დაეტოვებინა საქართველოს ტერიტორია. საქართველოს დატოვება გარდაუვალი გახადა დიდმა საერთაშორისო გარიგებამ (მაღტის მოლაპარაკება), რომლის მიხედვითაც, აღმოსავლეთ ევროპისა და ბალტიისპირეთის გარდა, ყველა სხვა დაპყრობილი ტერიტორია რუსეთის ველში დარჩა, რამაც გამორიცხა საქართველოს დამოუკიდებლობის გამომცხადებელი ხელისუფლების არსებობა კავკასიაში, უკრაინა-ბელორუსია-მოლდოვასა და შუა აზიაში.

საქართველოს პრეზიდენტი
 ზვიად გამსახურდია ოჯახთან ერთად ემიგრაციაში
 დევნილი ამორალური ძალების მიერ.
 1993 წ. ქ. გროზნო

ზვიადმა ჟიულის მითითება მისცა მოლაპარაკების დროს ეცადე, სამშვიდობოს ნაცვლად, უკრაინის, ან ნებისმიერი სხვა ქვეყნის ჯარი შემოვიდეს, ოღონდ აარ _ რუსეთის. ჩემთვის, როგორც საქართველოს პრეზიდენტისთვის, აფხაზეთის შენარჩუნება მთავარიაო.

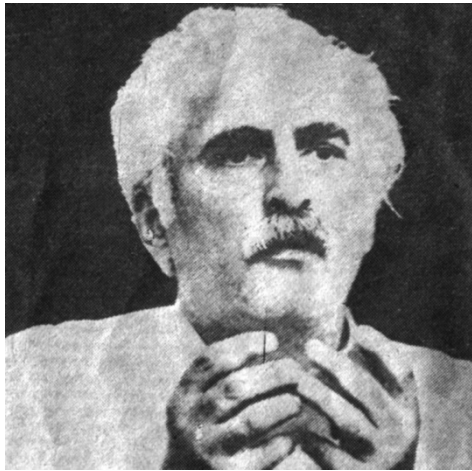
_ ჟიული შარტავა არაჩვეულებრივი პიროვნება იყო. მას ხშირად უთქვამს _ აფხაზეთს ცოცხალი თავით არ დავტოვებო. ჟიულის პირველად პრეზიდენტ გამსახურდიას თხოვნით შევხვდი. ერთ-ერთი სატელეფონო საუბრის დროს, ბატონმა ზვიადმა ჟიულისთან საუბარი ისურვა. მათ შორის ეს საუბარი შედგა, რომელსაც მეც ვესწრებოდი და დარწმუნებული ვარ, ესწრებოდა მეოთხეც _

შევარდნაძის უშიშროება. ადვილად შესაძლოა ეს საუბარიც ერთ-ერთი მიზეზი გამხდარიყო ჟიული შარტავას, მართლაც აფცაზეთში ჩატოვებისა და შემდგომ მისი მკვლელობისა...

ნანა ლადაგიშვილი.

31.03.2005 წ. № 51

«ენა, მამული, სარწმუნოება».

მერაბ კოსტავა

დიდგორი

ვით მღვრიე ტალღები, შეიხნი, ხოჯები,
ვამპირულ ცოფით და სატანურ ლოჯებით
აღიძვრნენ. უძლოდათ მზერათა მზარავი
არაბულ ტაიჭით მქროლავი არავი.
დუშმანს გაეგება დავით თოროსანი.
მესიის ელვა და ედემის სოსანი.
და ბოცომკალივით მომდგარი საჰარა
მკლავზე დაიგრიხა, მშვილდივით წახარა,
გულდაგულ შემუსრა მტარვალთა კერპები,
გველს და ბასილისკოს დაასო ტერფები.
ბაღდადურ ღრიანკალს დასთხარა ჭანგები,
იდიდოს მაღლი და კურთხევა განგების!
აქეთ იყალთოთი. იქეთ გელათითა.
მაცხოვარ, მან შენი სახელი ადიდა.

აღსავლის კარიდან ასტყორცნა არწივი

ზეცას დაუბრუნდა სერაფიმ-ბარძიმი.

მერაბ კოსტავა

ქართველი ერის, ეროვნული მოძრაობის სულის ჩამდგმელი და ორგანიზატორი

მერაბ კოსტავა, ზვიად გამსახურდიას მეგობარი, საექვო ავტოკატასტროფის

მსხვერპლია _ 13 ოქტომბერს 1989 წ.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ზვიად გამსახურდიას

მერაბ კოსტავას

თქვენ სულ სხვა სიტყვა დაგმშვენდებოდათ

სამშობლოსაგან _ საფლავის ქვაზე...

გლოვა-ქვითინი ძაძებიანი ქალის კი არა,

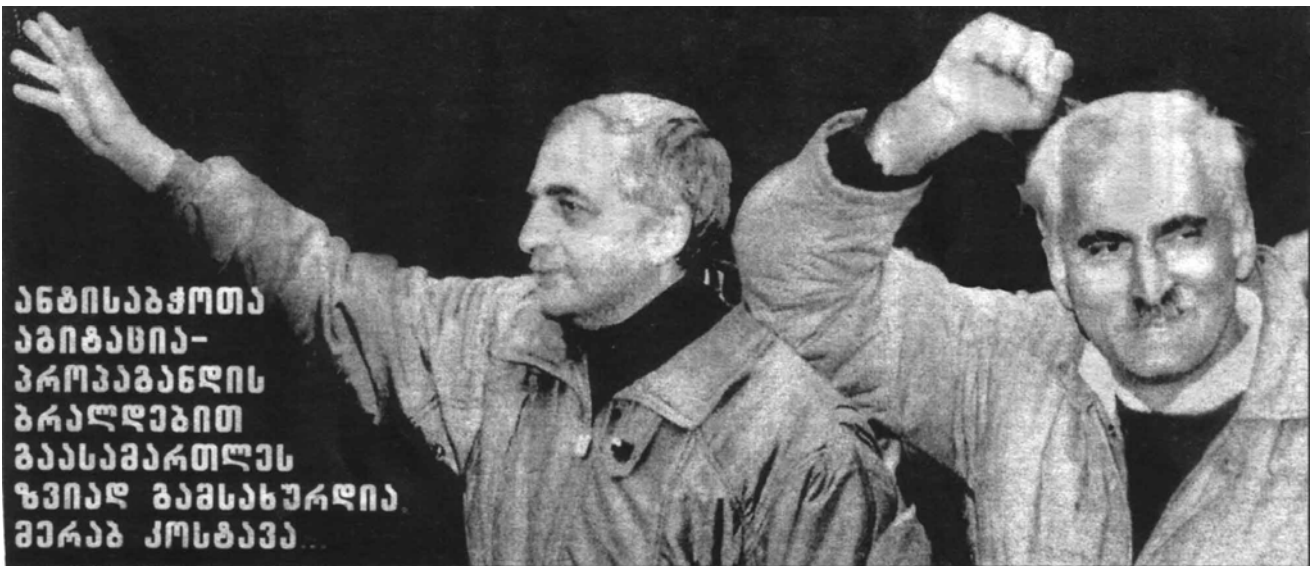
რომ _ ბავშვობიდან სიცოცხლის ნაცვლად

წახვედით რაზეც

ღმერთმა _ უფალმა უკვდავებას

თქვენ გაზიარათ.

არჩილ ბიჭაშვილი.

არა ეკონომიკურმა მდგომარეობამ არამედ, ისინი ეროვნულმა კრიზისმა გააერთიანა.

არჩილ ბიჭაშვილი.

სიცოცხლე პლანეტის ნებაა

შაიბმნებიან ფრთოსანნი
ნათელზე მუხის წვერასა,
როგორც შაშვი და კაკაბი
მოსთქვამენ მათებრ მღერასა,
რას ჟღურტულებენ ჩიტები
რას აუწყებენ ყველასა?
იქნებ ვერც გადურჩებიან
დაგერშილს მათზე ძერასა,
რად კეკლუცობენ წყლის მკვიდრნი
ვერცხლის და ოქროს ფერთა
რას აუწყებენ ბინადართ
სიმების მათის ბგერთა?
რად უღირთ მოკლე სიცოცხლე
ფარფლიანთ უთქმელთ ენითა
უკიდევანო საცხოვრში
მყოფელთ უამრავ მტერთა,
რამე თუ სულდგმულნთ ეს სახლი

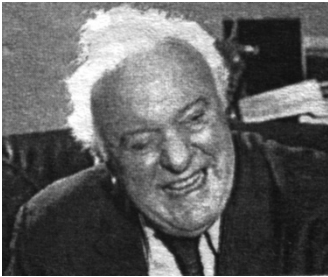
სანოვაგ-ხვავრიელითა
აქვთ არა ვისგან ნაღვაწი
არც ქმნილი ვისმე ხელითა,
არც მხოლოდ კაცთთვის საცხოვრად,
არის წყალით თუ ხმელითა
ეს ზექციური სხეული
მზისა და მთვარის მზერითა,
ან ვინ სთქვა ზომიერება
ადამიანის ქცევისა?
გაუმადლარი სვავისა
ძალმომრევისა სხვებისა,
ორ ფეხთთ თუ ოთხფეხთთ მკვლელისა
სულდგმულთა სისხლის მსმელისა,
იგი ინელებს ყველაფერს
გამონაკლისის ერთისა:
კაცს მოჰკლავს ხორცად არ შეჭამს
მხოლოდ ამას თვლის ღმერთისად;
ავად სათქმელი... სარწმუნო _
ბუნების მეტყველებისად
სუსტნი მრავლობდნეს ძლიერთთვის
საკვებ ულუფად სხვებისად?
აქ უკიდურეს კანონთთვის
მადლი უფალსა ზენასა
მომრევის მომრევს ვერავინ
დაუგებს სარაგველასა,
წყალნი წავლენ და წამოვლენ
ქვანიც იზამენ დენასა
ეს დედამიწა არ ვისთვის
აწესებს მუდამ ლხენასა.
არჩილ ბიჭაშვილი.

დიან, საერთაშორისო მდგომარეობიდან გამომდინარე სსრ კავშირის რღვევამ 1990 წლიდან საშუალება მოგვცა მოგვეპოვებინა დამოუკიდებლობა. მაგრამ, ვერ ავცდით დუხჭირ ცხოვრებას, რასაც თავისუფლების _ დემოკრატიის ჩარჩოებში ვერ მოვათავსებთ; ჩვენი გენოფონდი მცირდება, მცირდე იმ მიღწევების შედეგად, რომელიც თვით ჩვენი მხრიდან გამომუშავდა. ალებულ თუნდაც იმ ცნობიერებით, რომ ვაღიაროთ ნაკლოვან მხარედ ჩვენი ყოფიერების თეორემით 50/50-ზე, აქ პირველში ქართველი მოსახლეობის მდიდარ-მტირალთა ფენაა 20-30 პროცენტი, ისინი არიან სახელმწიფოში პირები, რომელთაც ხელეწიფებათ ქვეყნის ბედი მხოლოდ პირადი მდგომარეობის მაგალითით, პირადი მდგომარეობის მერტყეობის შიშით; მეორე ნაწილში თითქმის მთელი ასი პროცენტით არის გამბედჯავი, მწიერი ფენა, სიტუაციებში გამოსაყენებელი ძალა, რომელთა მომწიფება მაღალ ფენებამდე თითქმის არ ხდება; ხალხთა შორის ერთა შორის კონფლიქტებს ჰქმნიან ზედაფენები სხვადასხვა მოტივებით მოუწესრიგებლობათა საფუძველზე, რის გამოც ხალხთა შეხლა-შემოხლის ნაყოფი მხოლოდ საიმედო მომავლის კვირტში განადგურებას ახდენს, ქართული ანდაზის მცნებით: «მწიფეს ესროდნენ მკვახე ცვიოდაო». ჩვენმა ქვეყანამ თითოეულ საუკუნეში მილიონი მცხოვრებლის კლება განიცადა. თუ ვიმსჯელებთ მითიური რიცხვით მეთორმეტე საუკუნისა თორპმეტი მილიონიდან რის შემდეგაც შეგვრჩა ხუთ მილიონამდე ალტერნატიული რიცხვი შვილობილ ერებთან ერთად რეალურად კი სამ მილიონამდე ქართული მოსახლეობა, კატაკლიზმები კი გრძელდება და... ალბათ მეტი გონიერება გვჭირდება, თუ არა როდემდე ასე? როდისღა დაუსვათ წერტილი საშინაო თუ საგარეო ჯიჯგვნას? ვფიქრობ, პირველ რიგში უნდა ამოვილოთ დღის წესრიგიდან საპირისპიროდ ქცეული რუსულ-ქართულ ურთიერთობაში უკუღმართი დროის მწვავე ფაქტორები, რომლებსაც გამაღიზიანებელ ტვირთებად ვიხსენებთ, როგორც რუსების მიმართ, ასე ქართველების _ 1801-1921-1956-1989 წლებს, წლები, რომლებსაც რუსულ-ქართულმა ოცდამეერთე საუკუნის მცდარმა კურსმა ორ ერს შორის _ 2008 წლის აგვისტოს მოვლენებიც შემატა, გადააჭარბა იმ ავადმოსაგონარ წარსულ პერიოდებსაც კი რუსულმა მიმდინარე აგრესიულმა თავდასხმამ კიდევ ერთხელ გაახეიბარა საქართველო; და...

_ მაშ რა გზაა ჩვენთვის რჩეული? საყურადღებოა ის ფაქტორი, რომ ქართველთა შორის თავაშვებული ჩინოვანი _ შეძლებული კაცები თავშესაფარს რუსეთში

უფრო ადვილად პოულობდენ, უფრო მეტიც – მილიონამდე ქართველი თავს რუსეთში ირჩენს, აქეთ კი ოჯახებს კვებავენ, ესე იგი ძნელი არ არის შეიცნო რომ გამმაგებული ღორიც კი რომელიც თავისივე გოჭებს ჭამს, თუ მას სასიამოვნოდ დაფხან იგი ღრუტუნით დაწვება არა?

არჩილ ბიჭაშვილი.

ე. შევარდნაძე რუსული – სსრკ-ს მინისტრი

1991 წ. ბორის ელცინი რუსეთის პრეზიდენტი

სსრ კავშირის დაშლის პროცესში, პრეზიდენტ მ. გორბაჩოვის ყალბმა ოპოზიციონერმა დამოუკიდებელი რუსეთისათვის ორიენტირებულმა პირმა, საერთაშორისო და საშინაო თვალსაზრისით – გეგმიურად გაპრეზიდენტებულმა ბ. ელცინმა უმუშევრად დარჩენილ სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრს ე. შევარდნაძეს წიხლი ჰკრა, მიუხედავად რომ, _ მათი სისხლი და ხორცი ერთნაირად არიან დაკავშირებული კომუნისტური პარტიის მანდატებთან...

ჩვენთან, ქართველთა ნაწილმა ივაჟკაცა, მოახერხა ე. შევარდნაძის საქართველოში პირველ პირად დაბრუნება, რასაც მოჰყვა ჩვენთვის არაერთგზის ნაცადი რუსული აგრესია; დიახ, რუსეთი დაეუფლა საქართველოს საუკეთესო ნაწილს _ აფხაზეთსა და სამაჩაბლოს.

ჯერ კიდევ:

1958 წლიდან ე. შევარდნაძეს საქართველოს კომკავშირის კომიტეტის მდივანს ჰქონდა მცდელობა მოეწონებინა თავი სსრ კავშირის პირველი პირის ნ. ხრუშჩოვისთვის, არ გამოუვიდა, რადგან მას სპორტული ხულიგნობა დასწამეს ყაზახეთის ყამირი მიწებიდან დაბრუნებისას საქართველომდე ამალითუთრ

თვითნებური ავტოტრანსპორტირებისთვის.

1970 წელს იგი უკვე საქართველოს შს მინისტრი, ქართული ანდაზისა არ იყოს «მადა ჭამაში მოდისო», მან საამისოდ ნაყოფიერი ვერსიები ჩაატარა... იგი დიალოგისათვის ამყარებს კონტაქტს სსრ კავშირის გენერალურ პროკურორთან, ჰქმნის სამკუთხედს ვითარების ირგვლივ გადაუდებლად რეაგირებისათვის, რის შესახებაც სსრ კავშირის გენ-პროკურორი ვ. რუდენკო დეტალურად გააცნობს მდგომარეობას სსრ კავშირის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის გენერალურ მდივანს ლ. ბრეჟნევს, რომ: საქართველოში კომპარტიის პირველი მდივანი ვ. მჟავანაძე გამოიძახეს ქ. მოსკოვში, სადაც მან არჩია დარჩენა.

ქ. თბილისში შეიქმნა ბრძოლა განთავისუფლებული სავარძელის (1972 წ.) დასაკავებლად, აქაც _ უპირატესობა მოიპოვა დამბეზღებელმა; დიახ, ქართველთა შორის გაჩნდა უკმაყოფილება; დაბალ ფენებშიც კი რადგან; შევარდნაძისეული ტაქტიკა გაცილებით მაღალი დონის მექრთამეობის უზრუნველსაყოფად იყო გათვლილი, რომ ეს ტვირთი მშრომელი ხალხის კისერზე გადადიოდა, ალებ მიცემობამ კოლოსალური ხასიათი მიიღო, რასაც

ბრწყინვალედ გაართვა თავი თბილისსა და მოსკოვს შორის ქუთაისის ქალაქკომიდან გადმოყვანილმა შევარდნაძის რჩეულმა მეგობარმა სოლიკო ხაბეიშვილმა, დიახ, ეს ქართველ საზოგადოებისათვის მიუღებელი და შეუგუებელი შეიქმნა, უამრავი ადამიანი შეეწირა კიდეც, ამ პეიოდში _ 1982 წ. დაგეგმილ ავტოკატასტროფის მსხვერპლი შეიქმნა საქართველოს მთავრობის თავმჯდომარე ზ. პატარიძე, რადგან, იგი შევარდნაძისეულ საეჭვო კვლებს ზვერავდა.

ე. შევარდნაძე შეჯავრდა ქართველ ხალხს;
_ დიახ, «მადა ჭამაში მოდისო», 1985 წლიდან იგი კვლავ ახერხებს თავი მოაწონოს სსრ კავშირის პირველ პირს მ. გორბაჩოვს;

იგი ინიშნება სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრად, მას შესწევს უნარი მხედველობიდან არ გაეპაროს მასზე ზემდგომის შედეგად წარმოქმნილ საკითხთა სისუსტე _ სიტუაციებში იგი იმსახურებს ნდობას, თვალთმაქცობს, ხელს უწყობს მ. გორბაჩოვისეულ უნებლიე უნიჭობას, უბიძგებს კიდეც უწონებს, სსრ კავშირისთვის დამღუპველ-გაუთვლელ ნაბიჯებს დასავლეთის ქვეყნების სასარგებლოდ, რომლის ნაყოფიც მომწიფდა და მოიკრიფა გიგანტურ სოციალისტური სახელმწიფოს ნგრევის სახით;

არჩილ ბიჭაშვილი.

«1983 წელს იანვარში ამერიკის პრეზიდენტმა რონალდ რეიგანმა ხელი მოაწერა

საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ მიმართულ მორიგ «ენესდედე» გეგმას, უილიამ კეისიმ კი ამ თავისი გეგმის განხორციელება გაცილებით ადრე დაიწყო».

«გაზეთი ასავალ-დასავალი» № 8, 2007 წ.

ე. შევარდნაძე სახელმწიფოებრივი მიზნით გამსჭვალული არასდროს არ იყო, იგი წარმოქმნილ სიტუაციებში მისაღებში არმისაღებში ეძებს პირად კარიერისათვის გზის შენარჩუნებას, ნებისმიერი ზარალისა და მსხვერპლის სანაცვლოდ მხოლოდ, არა თავის ხარჯზე.

არჩილ ბიჭაშვილი.

მქონდა ბედნიერება მემუშავა ე. შევარდნაძესთან ერთად ყამირ მიწებზე.

1957-1960 წწ.

ყამირ მიწებზე შევარდნაძესთან _ ყაზახეთში

მე ცხრამეტი წლის ვიყავი მაშინ,
რვა დღე საქონლის ვაგონით გზაში
ათასხუთასი გოგო და ბიჭი
ყამირ მიწებზე მივდივართ ტაშით.

სირდარიასთან დაცემულ ვაკეს
მივესალმეთ და დავდგით ფეხი,

კუსტანაიდან საოლქო მხარის
სათათბიროზე კაცებს იქ შევხვდით.

იქ ჩრდილო ნაწილს ყაზახეთისა
სამოვრებს «ბაის» მამული ერქვა,
სადაც ყამირის კულტივირება
ქართველებს უნდა გვეკისრა ერთად,

არა მარტო ჩვენ საქართველოდან
მთელ სსრკ-ის ახალგაზრდობა
სამოციათას კვ. კილომეტრს
ხნავდა, თესავდა, ჭაობს აშრობდა.

აქ თავს-სატეხი ბევრი რამ იყო,
სპეციალისტთა დავი-დარაბა,
ელევატორებს აგებდნენ ისეთს
მთელ ჰორიზონტებს წელთან ფარავდა.

და, განა მარტო ეს გიგანტები,
ფინურ-ოდები «დომა-ხატები»
«სოვნარხოზები» დიდ ლოზუნგებით
აგიტაცია _ პროპაგანდებით.

ხრუშჩოვისეულ ყამირის მიწებს
არ ჰქონდა პირი კარგი შედეგის,
ჭირვეულ კლიმატს დავამარცხებთო
გვიქადაგებდნენ ტლუნი ზემდეგნი.

თვით პიროვნება სსრკ-ში
თვითნებურობდა ცეკას მდივანი,
კრემლის კაცების აზრს დასცინოდა,
ბრძანებულობდა როგორც ტირანი.

აღმოსავლეთის ამ დიდი ქვეყნის
დაცარიელდა დიდი ბეღელი,
განუზომელად გაწეულ ხარჯებს
გადაჰყვა ლამის ქვეყანა მთელი.

რაც განვიცადეთ, ეს ყველამ ვიცით,
ოადაც დაგვიჯდა ეს ოთხი წელი,
ამდენს მსოფლიო ომის ავტორის
ვერ დაგვაკლებდა ჰიტლერის ხელი.

ცეკას მდივნები ხოტბას ასხავდნენ
ხრუმჩოვისეულ ქვეყნის იარას,
პარტიულები, კომკავშირლები
კარიერისთვის, ასეთ იარაღს
გზად იყენებდნენ, მაღალ სკამებთან
მხოლოდ თავისთვის და სხვა კი არა.

რუსმა, ქართველმა თუ ბალტიელმა
ამ ქაოსიდან ავიღეთ ხელი,
გზას დავადექით, გზას დავადექით
სადაც მამულის მიწები გველის.

გზას დავადექით, გზას დავადექით
შემახილებით, სიცილით სტვენით
რაც სიმღერებში ათასჯერ ითქვა
მოტივირებულ რუსული ენით:

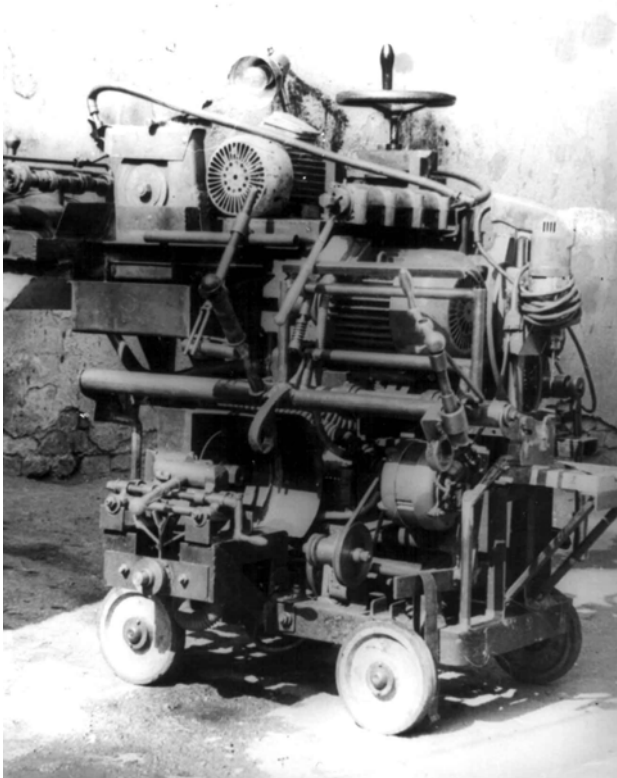
«Здравствуй дорога длинная
Прощай земля целинная
Мы скоро увидим
Свою родную страну»

ან და ასე:

«მარქსმა დათესა ხორბალი
ლენინმა ნახა, ეამა,
სტალინმა მომკო, გალენა
ხრუმჩოვმა გაანიავა».
არჩილ ბიჭაშვილი.

ცივი მიწების ეიფორია ორმოცდაათ წელს იყო ცნობილი, კრემლის დარბაზში
მეცნიერთაგან _ სტალინის მიერ უარყოფილი.
არჩილ ბიჭაშვილი.

«წამართვეს ჩემი ნაშრომი»

გაზეთი «თბილისი» 1979 წ.

ეს სიახლეა!

«ჟიგულის» მარკის ავტომანქანების მფლობელებო!

კოოპერატივი «ავტომიკროსერვისი» იღებს «ჟიგულის» მარკის ავტომანქანების ძრავის მოშლილ გაზების გამანაწილებელი ლილვის, აგრეთვე ავტოდეტალთან თანამომუშავე სარქველების გამღები მბიძგავების აღდგენის დაკვეთას.

ჩამოთვლილი ავტოდეტალების აღდგენა არ ხდება გავრცელებული სტანდარტით, ამისთვის შემუშავებულია განახლების სპეციალური ტექნოლოგია. დეტალების გაჩარხვა-ფორმირება ხდება სპეციალურად შექმნილ დაზგაზე, რომლითაც დამზადებული ავტოდეტალები თავის მხრივ

უზრუნველყოფენ ძრავის ხანგრძლივ ხარისხიან და უხმაურო მუშაობას. ჩვენს მიერ დამზადებული და დადგმული ავტოდეტალი ვარგისია, სულ ცოტა ათი ათასი კილომეტრის გასავლელად. ეს დადასტურდა 1981 წლიდან მოყოლებული, ამისათვის კოოპერატივი «ავტომიკროსერვისი» იძლევა სრულ გარანტიას.

ამასთან ერთად კოოპერატივში ხდება ავტომანქანის ძრავის გაზების გამტარი დეფორმირებული სარქველების ხელახალი დაწნეხვა-დაყალიბება. ამისათვის სპეციალურად შექმნილ ხელსაწყო ყალიბებში, რის შემდეგ სარქველები ისევე ხარისხიანად მუშაობენ იმ გარანტიით, რაც თავდაპირველად დაუწერა მისმა დამამზადებელმა წარმოებამ.

კოოპერატივში მუშაობს პასუხისმგებელი პირი, ჩამოთვლილ ავტოდეტალების დამუშავებისათვის სპეციალურად აგებულ დაზგა-დანადგარების ავტორი საქმის მწარმოებელი არჩილ ბიჭიაშვილი.

კოოპერატივში ხდება მსუბუქი ავტომობილების, ძრავებისა და სავალი ნაწილების გარანტირებული კაპიტალური შეკეთებაც.

ჩვენი მისამართია: თბილისი, გლდანის რაიონის დასაწყისი. ხევძმარის ქ.№ 10, №3 ტაქსების პარკის მიმდებარე ქუჩაზე.

1979 წ.

შევარდნაძემ შემიჭამა მე ორასი

ტონა პური

მეცხრე კლიტურს მივადექი,

თვალი ფართოდ გავახილე,

დანადგარი წარმოვსახე

დაზგის შექმნა დავაპირე,

ორთაქალის ციხის შემდეგ

ქუჩა ქუჩა მანაპირეს,
კვლავიც მომჭრან, თავიც მომჭრან
ზურგზე გდებას არ ვაპირებ,
პარტიულს და მშრომელს შორის
უტოპია არის ხიდი,
ჩავიკეტე, ვამოქმედე
ჩემი ნიჭის რეკვიზიტი.
ისიც მყოფნის, რაც ჩამიწყვეს,
სისხლი მწოვეს და გამწირეს,
გეგმით ჩამსვეს, ქრთამიც მთხოვეს,
ქრთამი მივეც, დამიჭირეს,
მილიციელს, რაიკომელს,
შევარდნაძის ბანდაისტებს
მშრომელი ხალხის მძარცველებს
ხრუმჩოველ ბრუნველისტებს,
გაზეთ «კომუნისტის» ბრიყვებს
ცენტრალურ კომიტეტის ტრიკვებს,
ცრუ სტატიების ავტორებს
გოგაძეს და ჯაველიძეს,
რომ თბილისის «სანზონაში»
განვაგებდი ობიექტებს
მე კაცური შრომისათვის
ყველა გზები დამიკეტეს,
პროფესია თვითონ შევქმენ
წიხლი ვკარი აფერისტებს,

პროპაგანდით დაცენტრილებს
ბურატინო ჭკუა ხისტებს,
სამი წელი ვაშენებდი
გამოგონილ ამ ჩემს დაზგას,
ექსპერიმენტების ციკლში
ვისახავდი საქმეს მართალს,
დაზგა, რომლის საშუალებით

დეფიციტის არეალში
აღადგენდა მრავალ დეტალს
B A 3-ის ავტო ტექნიკაში,
აი, ამ გზით მიშრომია,
აი, ამ გზით მქონდა ფული,
აღარც დრო და აღარც ჯანი
რაც მე დღეს მაქვს დაკარგული,
კრემლის ვასალს, მის მემკვიდრეს
გააჩნია ჭკუა სრული?
ჩემი შრომის ანაზარი
რაც ბანკიდან მოხსნეს ფული
დამიბრუნონ საფასურად
მე ორასი ტონა პური.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ედიკა და მისიონერები

1992 წ _ 2008 წ.

აღარ არსებობს «ცენზი», «რასჩეტ-ი»
ლეგალურია «აფიორა _ აბსჩეტ-ი»,
აღარ არსებობს კილო და გრამი,
გვყავს მიზნობრივი - მთავრობა გვამი,
ლეგალურია უსინდისობა და
ბოზური ყოფით ნაშოვნის სკამი.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ქართველი ერის მოთხოვნილებებზე უარის ნიშნად 1992 წელს ე. შევარდნაძემ
გაქცევა დააპირა,

სთქვა: მე ჩემს გადაფურთხებულს აღარ ავლოკავო,
და მაინც

მან თავისი გადაფურთხებული ტკბილი კარაქით აითვისა.

არჩილ ბიჭაშვილი.

1994 წ. ქ. მოსკოვის «ნეზავისიმაია გაზეტას» ჟურნალისტის კარაულოვის დაჟინებულ კითხვებზე ედუარდ შევარდნაძემ წყნეთის აგარაკზე მისულ მოკრძალებულ სტუმარს მხოლოდ ღიმილით და ხელების ფშვნიკით უპასუხა, რაზედაც ჟურნალისტმა შენიშვნა გაუკეთა: თვალეში რომ არ გელიმებათო? კითხვა იყო: «თქვენ ედუარდ შევარდნაძე, მიხეილ გორბაჩოვი, რონალდ რეიგანი, შულცი, 1987 წლის აგვისტო, სხედხართ სპეციალურად აღჭურვილ-დახშულ კატარღაში ოკეანეს სიღრმეში, თქვენს შორის პაუზა იყო პრობლემატური საკითხის გამო თუ _ სად შეგეძლოთ ჩაგესახლებინათ ევროპის ქვეყნებიდან ჯარების გამოყვანის შემთხვევაში ჩინოსან სამხედროთა ოჯახები, რომელთა რიცხვი ოციათასამდე ითვლებოდა, რომელ მხარეში, აფხაზეთში?»

1994 წლის ზაფხულში ჟურნალისტი კარაულოვი მოკლული იქნა ქ. მოსკოვში.

არჩილ ბიჭაშვილი.

1981 წ.

საქართველოს მზე ჩრდილოეთიდან ამოდის.

ე. შევარდნაძე

«მან დიდ ბელელში როგორც წრუწუნამ სარაგველაზე ისე მიირთვა მსუყე ლებანი, ის რომ სასხლეტი ვერ ამოქმედდა, არაკად შერჩა თავვთგან ქებანი.

არჩილ ბიჭაშვილი.

დღეს ექსპრეზიდენტი ე. შევარდნაძე საგანგებოდ აფრთხილებს ქართველ ჟურნალისტებს:

დაანებეთ თავი ყველაფერს, ნუ ქექავთ თორემ დაგსჯით! ჩემს დანატოვან პრეზიდენტის პირობებშიც კი.

ე. შევარდნაძე.

1965-1982 წ.წ.

ქართველებს აღებ-მიცემობის უპრეცედენტო ოსტატებს ე. შევარდნაძის წყალობით სსრ კავშირის ყოფილი პირველი პირის ლეონიდ ილიას ძე ბრეჟნევის პერიოდი დაყათიანი გამოადგათ, ხოდა, აკი მიაძღვრეს კიდევ 1981 წლის საქართველოს გასაბჭოების სამოცი წლის

თავზე საქართველოში ჩამოსულ ლეონიდ ილიჩს:

«შენს ჩამოსვლას

მზე ჩამოყვა, ჩამოყვა..

შენ ჩამოსვლამ

გაგვიფანტა ღრუბელი!..»

არჩილ ბიჭაშვილი.

პოლიტიკური პორტრეტები

1981 წელი.

ლეონიდ ბრეჟნევი თბილისშია, ხოლო «საქართველოში საქმე კარგად მიდის!»

არ მახსოვს, რამე მეთხოვა ჩვენი ქვეყნისთვის და უარი ეთქვა.

პოლიტიკური ვახსენე და ერთ ამბავს მოგიყვებით: ცკ-ის ერთ-ერთი პლენუმი დამთავრდა, დარბაზში ხალხი თანდთან წამოიშალა: ელოდებიან გენერალური მდივნის დასკვნით ფრაზას: ცენტრალური კომიტეტის პლენუმს დახურულად ვაცხადებ. მაგრამ ბრეჟნევი ამის ნაცვლად ამბობს, რომ მას აქვს ერთი საკითხი: გაოცებული ცკ-ის წევრები კვლავ იკავებენ თავიანთ ადგილებს და ბრეჟნევი აცხადებს:

Вношу предложение Эдуарда Шеварднадзе (შევარდნაძეს ვერ ამბობდა) избратн членом политбюро (მაშინ წევრობის კანდიდატი ვიყავი).

მოულოდნელობისაგან ყველა გაოცდა, მაგრამ წინადადება გენერალური მდივნისა იყო და არამარტო ერთხმად ამირჩიეს, არამედ ტაშითაც დაადასტურეს თანხმობა.

მეორე დღეს მივედი ბრეჟნევთან, ასე, 12 საათისთვის (გვიან მიდიოდა სამსახურში) როგორც კი მოახსენეს, რომ მისაღებში ვარ, მიმილო. გადამეხვია, გადამკოცნა.

კოცნა ძალიან უყვარდა, ვუთხარი:

– ასე როგორ შეიძლება, ლეონიდ ილიჩ, წინასწარ მაინც გეთქვათ, რასაც მიპირებდით-მეთქი. რატომ არ გითხარი, იციო? ჯერ არ შემხვედრია ადამიანი, ასეთ დიდ თანამდებობაზე უარი რომ ეთქვაო (იცინის).

ე.შევარდნაძე.

დიდი სულმნათის სიტყვითა:

«რომ ბედში მყოფი შენ ძმად მიგაჩნდეს,
ეგ არაფერი სიყვარულია,
საქმე ისაა, ის შეიყვარო,
ვინც ბედისაგან დაჩაგრულია».

ქ. თბილისში

1956 წლის 9 მარტი; 1989 წლის 9 აპრილი

დაუვიწყარია ქართველი ერისათვის

რუსული ტყვიებით,

რუსული ნიჩბებით,

რუსული საწამლავებით,

ანგარიშსწორება ეროვნული მოძრაობის საპასუხოდ.

საკვირველია რომ: ყველა უბედურების სათავეში გათხვრილი ე. შევარდნაძე

სათავეში გვყავდა და დღესაც ფრთხილად ვინახავთ კრწანისის სამთავრობო რეზიდენციაში,

ეგრეთ წოდებულს: „ექსპრეზიდენტი.“

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტი

1978 წ.

წინ შუა პლანზე – ედუარდ შევარდნაძე

საქართველოს კ.პ.

„ცენტრალური კომიტეტის მდივანი“

პარტიულ მუშაკებთან ერთად.

კრემლის ვასალი

შენ საქართველოს საბჭოეთიდან ცეკას მდივანო დემოკრატიად წოდებულ წრეში სპეკულიანტობ, ხრუმწოვისეულ პარტიის ბილეთს ისევ ინახავ იქ სხვას ქადაგებ, აქ სხვას ქადაგებ, გვითხარი რატომ.

თუ ფიქრობ, იქნებ საბჭოეთი დაგიბრუნდება, ლენინის შემცვლელს პარტიის ბილეთს წარუდგენ მყისვე,

აქეთ ქართველებს რუსულ ნოტებს გამოუგზავნი და ცეკას ენით გვასწავლი ქართულს მოტივურს ისევ, რომ პოსტ პარტიულ დიქტატურაში ავანგარდ იყავ, შენზე მეტს შორის შენ უფრო მაღლა გეჭირა თავი,

თუ გიფიქრია, შრომელი ხალხის მხოლოდ ლეში
ხარ

სამშობლოსათვის დალურსმულ სკამზე ნადები გვამი,
კარიერიზმი ჰიტლერის მოდემის დასასრულ იყო,
ამას ხედავდა ჭკუათმყოფელი მსოფლიო მთელი,
ყველა სიმაღლე მაგ შენი გზების ჩვენგან გაიყო,
და არა ნაკლებ აქ ზემოთ თქმულის ბედი შენ
გელის.

არჩილ ბიჭაშვილი.

გმირის ვარსკვლავით

საბჭოეთიდან
ხუთქიმიანი გამშვენებს
პირ-სახე გაღიმებული,
მხართან გიდგანან ბიჭები _
მლიქვნელობაში ქებულნი,

იერიშებით... სატანას
მიყავდი, რამაც აღზარდა,
სხვის სკამებს ისაკუთრებდი
მოხსნით და მოკვლით გზადაგზა,

გიმართლებს კულმინაცია,
ცრუ ქმედებებით, ცრუ მთქმელი,
პიკის წუთამდე თუ იტყვი
შავი ხარ, თეთრი, წითელი?

სასუფეველის მიჯნაზე
აფორმებს შენ მემუარებს,
სამოცდამეცხრამეტე წელს
სიმართლეს თუ აღიარებ,

თუ აღსარებას აპირებ
შენდობას თუ დაიბარებ
იმ მსხვერპლთა რაოდენობის
ცეკა რომ გადაიბარე.

სიტუაციის ჭვრეტაში
შენ შენი სკამის ამარა,
ვის იჭერდი და ვის ჰკლავდი,
დიდ მეწარმეს თუ პატარას,

ველური ჩაის ტომრებმა
მზაკვრული გეგმის ფარსიდან
იმერულ აგარრიონმა:
კახურმა აგარიორმა
ყვითელი ხუთქიმიანი
მკერდზე ვასრკვლავი დაგვიდა,
და მერე ზარი შემოჰკარ
ხალხრი აღგავე სახლიდან,
შენ გაგირბოდნენ ვინც შესძლო
თვრამეტ წლის შემდეგ აკვნიდან
შედეგად კატასტროფამდე
დღეს გენოფონდი დავიდა,
შენ გაგირბოდა ქართველი
მალვით და მისვე ძალითა,
გადახვეწილი თურქეთშიც
მღვდელი, დახვრიტე ძალითა,
გაგიუცხოვდა კერიაც
სოფელი შენი მამათი,
მოცლილი კი არ გეგონო
არ მინდა შენთან კამათი.

შენზე არ უთქვამთ ქართველი,

ამბობენ მხოლოდ მელიას,
თუ მოინდომებ რუსეთში
სიამოვნებით გელიან,
იქ შენი რკინის კაცები
ეხლა რუსულად მღერიან,
შენზე ტერაქტის ავტორთან
ჭერენ ჩვენი დაპყრობის სერიალს,
ჭკუა იმათზე მეტი გაქვს,
რა შუაშია ნაცია,
პარადოქსია აქ ყოფნა
ვერ ჰქენი ადაპტაცია.

არჩილ ბიჭაშვილი

2002 წ.

-186-

უტყუარი „სალდატია ტანთ ფარაჯა ჩაუცვია,

კრემლის ვასალი, შევარდნაძე დამქაშებითურთ

უტყუარი «სალდატია»

(ედუარდ შევარდნაძე)

ტანთ ფარაჯა ჩაუცვია

მოვლენილა პანაციად,

კრემლის ნდობის მანდატი აქვს,

უტყუარი «სალდატია».

საქართველოს აფხაზეთი

ნაგლეჯ-ნაგლეჯ ახატია,

მიხვდებით? თუ რა ატირებს

ჩანაფიქრით რა კვანტი აქვს.

ტექნიკურად მოახდინოს
ჩვენი «კაპიტულაცია»,
რომ ქართული მიწა-წყალი
გადულოცოს სხვა «ნაციას».

რომ რუსეთის ოფიცერთა
ევროპიდან ნაკადია
საქართველოს აფხაზეთის
დაკავების მანდატი აქვთ,

რომ მიცემული პირობით
არ აპირებს მათზედ ხმიანს
და, სამასი ათას ქართველს
უსახლკაროდ ტოვებს მთლიან,

დიახ, ასეთი სჭირდებათ დამქაშათ:
სიგუას, კიტოვანს, იოსელიანს,
სარიშვილების პარტ-ბანდაც
სულ მოუთმენლად ელიან.

მელა-კუდა კარგათ სჭვრეტავს,
იფიცება ჯიშს თუ სვიანს,
თუ კი სოხუმი ზააგო
თავს დაუთმობს სხვა გზა-ტიალს,

დამქაშები ეძახიან:
თბილისი მაინც ჩვენია,
სავარძელი შენთვის დავდგით
პრეზიდენტობა
შენია.

იმათ გადასცეს სოხუმი
ჯარს, რომელსა «შვან» ჰქვია,

მშვიდობის მყოფლად რაცხავენ
მავნე ცისფერ ჩაფხუტიანს.

თოთხმეტი წლის შედეგებით
იღრიჯება, რა დარდი აქვს,
ბაბუაჩემის ნაშენში დღეს
კრწანისის სახლში გდია,

ის მაღალი სავარძლები
ჩააბარა ლეკვებს მთლიან,
აფხაზეთის ცისმარე დღეს
ვეღარ ვნახავთ მშვიდს და მზიანს.

არჩილ ბიჭაშვილი.

2003 წ.

ე. შევარდნაძე წამყვან ტელეჟურნალისტს ინგა
გრიგოლიას აბარებს „ანგარიშს“?

და... თუ არ დაწვი შევარდნაძის გრძელი ჭაპანი,
არ შეგეხსნება აბეური მძიმე უღელის,
თუ არ აღგავე ნატერფალი მუდო-სატანის
შენ! საქართველოს ველარაფრით ველარ უშველი.
არჩილ ბიჭაშვილი.

ვაი შენ, ჩემო საქართველოვ!

დიპლომანიის მორევში
დავკარგეთ განათლებული,
აღარც ოსტატი, არც მუშა,

არც ჭკუით ამაღლებული.

იქნებ უფალმა გვასწავლოს
რა გზაა ჩვენთვის რჩეული,
იქნებ მკურნალსაც მივაგნოთ
გადავარჩინოთ, სნეულნი,

ამდენი სასწავლებლებით
კანონიერით, ეულით
წალეკეს მთელი ქვეყანა
ჭკუიდან გადარეულით,

ერთ დროს ქებული ქვეყანა
იყო სანატრელ ხანაში,
ყოველი დასაქმებულით
ცუდი რა იყო ამაში?

რესტორნებში თუ ბაღებში –
სიმღერა, სიცილ-თამაში,
გვაწყინა სასმელ-საჭმელმა
მსუყე ქონების ტალღაში,

მშრომელ ხალხს ასე არა სწამს
თავისუფლების მანია,
ეს ცეკას მოგონილია,
ვიცით ჩვენ დიდი ხანია.

კრემლის ლაქიებს უნდოდათ
თავის უფლების მანტია,
რესპუბლიკების გაყრაში
ჩააწყვეს თავის კარტია.

გამოიყენეს ძალები,

დიქტატურაში ნაცადი,
რესპუბლიკებში შეგზავნეს
დამქაშთა დიდი ნაკადი,

ეროვნულ მოძრაობებში
ვითომ გზა მისცეს ქარტიას,
ვერ მიხვდით? ასეთი ნება
რომ ფოკუსი და კვანტია?

შემოიკრიბეს გარშემო
ფულიანები, უჭკუოც,
თანამდებობებს შეპირდნენ
დიდი პორტფელით უთუოდ,

უთხრეს: ხართ დემოკრატები და
თქვენ ჩვენი გზებით იბრძოლებთ,
ყველა ხერხს გამოიყენებთ
და ყველაფერი იღონეთ.

ხალხიდან მოსულ ლიდერებს
ჩვენთან არა აქვს საყრდენი,
როგორც სხვა რესპუბლიკებში
ყველას ერთი გზით გავდენით,

თქვეს, დიდი ქვეყნის კრემლიდან
ნასწავლი დირექტივებით:
ხალხი მართვადი ბრბო არის
ჩვენი პირველები ვიქნებით.

თხუთმეტსვე რესპუბლიკაში
თავი იჩინა სატანამ
ეროვნულ მოძრაობებში
მოკვდა ურთიერთგატანა.

მოვიდნენ ცეკას მდივნები,
დემოკრატიზად ნათლულნი,
პარტილეთები ხრუმჩოვის
დღესაც აქვთ გადანახული.

მოვიდნენ, რა გზით მოვიდნენ!
მილე-მოლეწეს ქალაქი,
დენტის ალბში გახვიეს
ყველაზე წმინდა ალაგიც.

გამარცვეს ჩვენი თბილისი,
ბანკი თუ მაღაზიები,
დაიქირავეს სხვა რჯულიც
გადაღმა კავკასიელი,

ხალხის რჩეულებს შესძახეს:
ჩქარა დატოვეთ ქალაქი
ეროვნულ მოძრაობისთვის
აქ არ არსებობს ალაგი,

დაიმშაკაცეს ქურდები
შავი შაშების «ხიპებიც»,
ზოგ ზოგში ჭკუა ნალრძობი
რუსული ჯიშის «ზიკებიც».

კიტოვანს, იოსელიანს
ჭკუას კითხავენ ჩიტები,
ეხლა ესენი სჭირდებათ
ის ძველი «კარმანშიკები»,

შემოიტმასნეს მსუნაგნი, ის
ვაი ინტელიგენცია და

«ოხრანკთა» ტელევიზიით
გვიქადაგებენ ლექციას,

ვითომ პოეტი, მწერლების
ჩინოვნიკური წესია...
ძველი ტაქტიკით ითხოვენ
მთავრობის სახლში სესიას.

ამ უგუნურთა მორევში
გზას იკაფავდა სატანა
მიზანი უფრო დიდი აქვს
სჭირდებათ ლელოს გატანა,

მთავარი მისთვის სკამია,
და არაფერი ახალი,
სატანის შემოტანილი
სკამია მათი მაშვრალი.

რამაც ოთხმოცდაცამეტში
ცრუ გეგმებს ფარდა ახადა-
ხუთ მილიონი კაცის ფულს
დაადეს ტაბუ, ყადაღა.

ვინც კი ხმამაღლა წარმოსთქვა
სიტყვა სწორი და მართალი
სულ ამ ქვეყნიდან აორთქლდა
ისე გამოსდეს ჩანგალი.

რამდენის ცოდვა დაიდეს,
ბევრს დაატეხეს თავს ზარი,
ხალხის გუგუშინ ისმოდა
უნდა ჩავექოლოთ მტარვალი.

მტარვალმა კარგად იცოდა
ეშმაკის ფეხისსეულმა
ხალხი ნებაზე მიუშვა
უთხრა გზა მოგცეთ წყეულმა;

აგორდა ტალღა, აგორდა,
ჩემამდე დღესაც ვერ დადის,
ცეკას მდივნისა არ იყოს
მართლაც, ხალხია მართვადი,

აგორდა, როგორ აგორდა?!
გაჩაღდა რევოლუცია,
კარგად გათვლილი სიმშვიდით
არავინ, არავის არ გაუცია.

ტრიბუნებს ცვლიან წამყვანნი,
მოუწოდებენ... ჰყვირიან:
უნდა გადადგეს სასწრაფოდ
ქვეყნის პირველი პირია.

ხელში ვარდებით ხვდებიან
აცილებენ თუ ტირიან
გზას იკაფავენ ბიჭები
ალარ სჭირდებათ გზირია,

გაჩნდა ახალი მთავრობა
წინამორბედთა ბუდეში,
მეორე თხუთმეტი წელი
კიდევ ვიქნებით ნუგეში,

ველოდოთ, დიდხანს ველოდოთ,
იმ ბევრი დანაპირებით,
იმ მმამობილის ბუდიდან

ჰყვიანი კომკავშირლები.

თითონ კრწანისში დაბუდდა,
დაისაკუთრა სახლკარი,
ბაბუაჩემის ნაშენში,
გსმენიათ? ასეთი ზღაპარი?

აზრზე ხართ? ვინ-ვის მიჰყიდა
ეს ის წრე გახლავთ სატანის,
სადაც ხალხია მართვადი
უსამართლობაც იქ არის!

არჩილ ბიჭაშვილი.

2007 წ.

არასრული ჭკუის სპეკულაცია

1992 წლამდე ქართველი ერის მიერ არჩეულ პრეზიდენტ ზ. გამსახურდიას ერთ-ერთმა დამამხობელმა ეგრეთწოდებულმა საქართველოს თავდაცვის მინისტრმა თ. კიტოვანმა როგორც ვხედავთ მას შემდეგ ისწავლა წერა-კითხვა, როდესაც რუსეთიდან მოვლინებულმა ე. შევარდნაძემ განმეორებით დაიპყრო საქართველო ანტი ქართველების დახმარებით, თვით კიტოვანთან ერთად, შემდგომ ბატონმა შევარდნაძემ უკვე ფეხმომაგრებულმა _ ეგრეთწოდებულმა პრორუსული ორიენტაციის პრეზიდენტმა კიტოვან-იოსელიანის ტიპის მინისტრები საპყრობილეში ჩაასახლა პირადი გზის განმტკიცების მისეზური საჭიროებისათვის; ეხლა კი ვაჟბატონი თ. კიტოვანი ცალუდლად იოსელიანის გარეშე რომელსაც გამძლეობამ უმტყუნა, ქ. მოსკოვიდან ემუქრება ძველ ძმაკაცს _ ექსპრეზიდენტს ე. შევარდნაძეს ცოცხლად მისვენებულს კრწანისის სამთავრობო რეზიდენციაში, დიახ «ცოცხლად მისვენებულს», მისივე _ დანატოვარ საქართველოს პრეზიდენტის წყალობით; თ. კიტოვანი ამბობს: მე დავუმტკიცებ ე. შევარდნაძეს მკვლელობების ფაქტებს... და სხვა.

მათ შესახებ:

1. ზ. პატარიძე, საქართველოს მთავრობის თავმჯდომარე, 1982 წ.
2. ზ. გამსახურდია, საქართველოს პრეზიდენტი, 1993 წ.
3. გ. ჭანტურია, ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ლიდერი, 1994 წ.
4. ზ. ჟვანია, საქართველოს მთავრობის თავმჯდომარე, 2005 წ.
5. გ. სანაია, რუსთავი 2-ის წამყვანი ჟურნალისტი, 2001 წ.

დამოუკიდებელი ზეპარტიული გაზეთიდან «ასავალ-დასავალი» №43, 24-30.X.2005წ. დიახ, როგორც ვხედავთ, ეგრეთწოდებული საქართველოს თავდაცვის ექსმინისტრი, თ. კიტოვანი რუსების მიერ შებრალებულ-შეკედლებულ ქართველ რკინის კაცებისაგან აპირებს განდგომას, არ არის გამორიცხული რუსული ხიპური თამაშით «Быдто отошел» აქეთ ქართველთა მოსაწონებლად.

დიახ, არა ნაკლებ სურს ქართველების გულის მოგება რუსეთის პრეზიდენტს ბატონ ვ. პუტინს, იგი ამბობს: ქართველი ხალხი კარგია, მეცოდებიან რომ არ ვარგა მათი მთავრობა.

საინტერესოა, რომელი ქვეყნის მთავრობა ვარგა, ნუთუ ჩვენს პლანეტაზე არსებობს სახელმწიფო ისეთი, რომლის მთავრობასაც თუ ცხოვრებაში არა, ქალაქებში მაინც დაეტანოს მშრომელი ხალხის სოციალური უფლებები, თუნდაც იმ დოზით, რომელიც გარდუვალ მოთხოვნილებებს მაინც დაუკმაყოფილებდათ გონებრივი თუ ფიზიკური შრომით ქვეყანაში მატერიალური დოვლათის შემქმნელებს, მსგავსად საბჭოეთის დროისა. რატომ მიიღტვიან ქვეყნის სათავეებისაკენ ფლიდი ადამიანები? მიზანი ერთი აქვთ, მთელი ნახევარი საუკუნე მეოცის პირველი ნახევრისა მიმდინარეობდა ღორული ბრძოლა მსოფლიოს გადანაწილებისათვის, სადაც თვალსაჩინოდ ყველაზე მეტი დამტაცებელი აღმოჩნდა რუსი, რის გამოც პლანეტის ყველაზე განვითარებულმა რასამ მას «შვან» უწოდა; ჩვენში ქართველებში მოსახლეობის რაოდენობრივი შეფარდებით დიდ რუსეთთან გაცილებით მეტი «შვანები» მოიძებნებიან, რადგან ჩვენ რჯულს სისხლში უზის მდიდარი პიროვნული გენი, რომ მას უჭირს პირველობის დათმობა, რაგინდ ცუდ საქმესაც უნდა აკეთებდეს; ღორიც ხომ ასეა, სალაფავს რომ ამოთქვლევს გობიდან გადააბრუნებს მეორე მხრიდანაც გატლევავს რომ სხვამ არაფერი ისარგებლოს, ჩვენი ერიც ხომ ასეთი ღორი ადამიანების გამოა დამდგარი დეგრადაციის გზაზე, რომ ქართული ოჯახები ოჯახის ყველაზე სათნო-უსუსურ წევრსაც ლუკმა პურზე ცვლის და ეგრეთწოდებული ერის მთავრობა მათ ამისათვის დახმარების მაგივრად საპრობილეებში ათავსებს, რომ ათასობით

ფული მიატანინოს თავისუფლების სანაცვლოდ; ეს ხდება იქ, სადაც პლანეტის უმდიდრესი ქართველები ბოზოქრობენ უშრომელი შემოსავლით განებივრებულ-გაბრიქებულები, რომელთა მიმართ ქვეყნის სათავეებს ჩარკინებული პირველი პირები თვალეზს იბრმავებენ რადგან, უშრომელი შემოსავალი მათთვისაც გემრიელია; იხილეთ, ისედაც ცნობილი მცირე ჩამონათვალი «ჯორჯიან თაიმსის» მიხედვით – პლანეტის უმდიდრესი ქართველები გაზეთ «ასავალ-დასავალის»№ 8. 19-25.2007 წ.

პლანეტის უმდიდრესი ქართველები

«ჯორჯიან თაიმსის» მიხედვით

1. ბადრი პატარკაციშვილი (საქართველო) 12 მლრდ.
2. ბიძინა ივანიშვილი (საქართველო) 8 მლრდ.
3. თურგაი ჯინერი (თურქეთი) 7 მლრდ.
4. ტარიელ ვასაძე (უკრაინა) 5 მლრდ.
5. ნიჰათ გოგეითი (გოგიტიძე) (თურქეთი) 4 მლრდ.
6. ისმათ აჯარი (თურქეთი) 3 მლრდ.
7. თემურ სეფიაშვილი (ამერიკა) 3 მლრდ.
8. დავით იაკობაშვილი (რუსეთი) 3 მლრდ.
9. თენგიზ არშბა (რუსეთი) 2,5 მლრდ.
10. ზურაბ წერეთელი (რუსეთი) 2 მლრდ.
11. დათო ჟვანია (უკრაინა) 1 მლრდ.
12. ასლან აბაშიძე (რუსეთი) 1 მლრდ.
13. გია ჯოხთაბერიძე (საქართველო) 1 მლრდ.
14. ანზორ კიკალიშვილი (საქართველო) 1 მლრდ.
15. სოსო ორჯონიკიძე (რუსეთი) 1 მლრდ.
16. კახა ბენდუქიძე (საქართველო, რუსეთი) 1 მლრდ.
17. ვასილ ბაღდავაძე (რუსეთი) 1 მლრდ.
18. თამაზ სომხიშვილი (რუსეთი) 700 მლნ.
19. აბრამ ნანიკაშვილი (ისრაელი) 700 მლნ.
20. დავით ბეჟუაშვილი (საქართველო) 600 მლნ.
21. ვიკა გელოვანი (მოსკოვი) 500 მლნ.
22. შოთა ბოთერაშვილი (რუსეთი) 500 მლნ.

23. ბუთა ელიავა (რუსეთი) 500 მლნ.
24. ლევან ვასაძე (რუსეთი) 500 მლნ.
25. რომან ფიფია (რუსეთი) 500 მლნ.
26. თემურ ქარჩავა (რუსეთი) 500 მლნ.
27. ბადრი კაკაბაძე (რუსეთი) 500 მლნ.
28. მიხეილ მირელაშვილი (რუსეთი) 500 მლნ.
29. ტარიელ ონიანი (ესპანეთი) 400 მლნ.
30. მამუკა ხაზარაძე (საქართველო) 400 მლნ.
31. შოთა ბოთერაშვილი (რუსეთი) 500 მლნ.
32. ალექსანდრე ებრალიძე (რუსეთი) 300 მლნ.
33. პანტიკო თორდია (საქართველო) 250 მლნ.
34. ირაკლი ოქრუაშვილი (საქართველო) 250 მლნ.
35. ქიზარ ხალვაში (საქართველო) 200 მლნ.
36. თემურ ჭყონია (საქართველო) 200 მლნ.
37. გიორგი რამიშვილი (საქართველო) 200 მლნ.
38. ვალერი მელაძე (რუსეთი) 200 მლნ.
39. სანდრო მეჟევიძე (საქართველო) 160 მლნ.
40. კახა ოქრიშვილი (საქართველო) 150 მლნ.
41. ზაზა ოქუაშვილი (საქართველო) 100 მლნ.
42. მათა რჩეულიშვილი (საქართველო) 100 მლნ.
43. პაატა კურტანიძე (საქართველო) 100 მლნ.
44. ზურა კინიხაძე (რუსეთი) 100 მლნ.
45. ლევან და სოსო ფხაკაძეები (საქართველო) 100 მლნ.
46. ვალერი გელაშვილი (საქართველო) 100 მლნ.
47. რომან ცხვირაშვილი (ამერიკა) 100 მლნ.
48. გოჩა ზასოხოვი (საქართველო) 100 მლნ.
49. ვანო ჩხარტიშვილი (საქართველო) 100 მლნ.
50. ფრიდონ ინჯია (საქართველო) 100 მლნ.
51. ზურაბ ნოღაიდელი (საქართველო) 75 მლნ.
52. ზაზა ნიშნიანიძე (საქართველო) 70 მლნ.
53. ლაურა ღაჭავა (საქართველო) 60 მლნ.
54. თემურ უგულავა (საქართველო) 60 მლნ.
55. გოგი თოფაძე (საქართველო) 60 მლნ.

56. კოტე გოგელია (რუსეთი) 50 მლნ.
57. ნუგზარ შევარდნაძე (საქართველო) 50 მლნ.
58. ლაშა პაპაშვილი (საქართველო) 50 მლნ.
59. ვანო ზოდელავა (საქართველო) 50 მლნ.
60. ილია კოკაია (ავსტრია) 50 მლნ.
61. ილო მოსიაშვილი (ისრაელი) 50 მლნ.
62. გოგი ლიპარტელიანი (საქართველო) 50 მლნ
63. ელგუჯა ბუბუტეიშვილი (საქართველო) 50 მლნ.
64. თამაზ ბაიაშვილი (საქართველო) 40 მლნ.
65. კახი კალაძე (საქართველო) 40 მლნ.
66. გია შერაძე (საქართველო) 30 მლნ.
67. ლევან პირველი (ავსტრია) 22 მლნ.
68. კაკო ჩხაიძე (საქართველო) 20 მლნ.
69. ავთანდილ წერეთელი (საქართველო) 20 მლნ.
70. გურამ ახვლედიანი (საქართველო) 20 მლნ.
71. ნიკა ჩიქოვანი (საქართველო) 20 მლნ.
72. ავთანდილ ჯორბენაძე (საქართველო) 20 მლნ.
73. მელიორ ტყემელაშვილი (საქართველო) 20 მლნ.
74. ჯემალ ინაიშვილი (საქართველო) 20 მლნ.
75. თემურ აფსაძე (ავსტრია) 20 მლნ.
76. არჩილ გეგენავა (საქართველო) 15 მლნ.
- 77 ირაკლი იაშვილი (საქართველო) 15 მლნ.
78. ზაზა სიორიძე (საქართველო) 10 მლნ.
79. ალექო გოცირიძე (საქართველო) 10 მლნ.
80. ნიკო ლეკიშვილი (საქართველო) 10 მლნ.
81. ლევან გაჩეჩილაძე (საქართველო) 10 მლნ.

დიახ, ეგრეთწოდებული საქართველოს მთავრობის წევრები ასეთები,

უმწეოთა-უმწეო ფონდიდან დახმარებებსაც კი დებულობენ საზღვარგარეთ
სამკურნალოდ;

ისმის კითხვა: რატომ არ არიან მომცემულ მილიარდერთა სიაში ბურჯანაძეები?

რომელმან სამასგრამიან პურს ორკილოგრამიანი პურის ფასი დაადეს. ვის მიერ

არის მიცემული დაკვეთა „ჯორჯიანთაიმს“ში დასაბეჭდად არასრული მილიარდერთა

სია, გადმოზექდილი ქართულ გაზეთ „ასავალდასავალში“ სადაც, აკლია მთავარი პირები: ე. შევარდნაძე თავისი კლანით, მემკვიდრე მისი – მ. სააკაშვილი თავისი კლანით.

დიახ, ეს ხდება ქვეყანაში, სადაც მე ორმოცდათექვსმეტი წლის შრომითი

სტაჟის მქონემ დაწყებული რვა ლარიდან ოთხმოც ლარამდე პენსია უნდა ვიკმარო, უნდა ავიტანო ის ცინიზმიც ეგრეთწოდებულ საქართველოს პრეზდენტების ცვლათა პირობებში, მათი წრისა და მათი ცოლების მიერ – დამშეული

მოსახლეობის მისამართით ნასროლი უგუნური სიტყვები რომ: ნორმალურმა ოჯახის დიასახლისმა რვა ლარით თითოეულ თვეში ოჯახის მოთხოვნილება უნდა დააკმაყოფილოსო, ამბობენ ისინი, რომელთა უშრომელი შემოსავალი თვეში მილიონის ფარგლებში მერყეობს, იქ, სადაც დაიწერა ჰიმნი:

«თავისუფლება დღეს ჩვენი მომავალს უმღერს დიდებას»

ნორმალური ადამიანი აქ უნდა შეტორტმანდეს, სთქვას: სათავეში მოსკუპებული კაცუნები, რომელნიც დიქტატურის ჯერ არნახული ფორმებით გვევლინებიან, სულ მალე – ათასგვარ ხრიკებს იმასაც მოაყოლებენ რომ: მშვენიერი სქესის ადამიანებს სიამოვნების ყველათზე მეტად მგრძნობიარე სხეულთან დაუკანონობენ მრიცხველს, რათა დააფიქსიროს ორი სქესის მიერ ურთიერთმინიჭებული კმაყოფილება, რომ ადამიანიც ბიოლოგიურად ბუნებრივი რესურსია, ქართული კანონმდებლობის საგადასახადო სისტემა დაუწესებთ მათ გადასახადს სახელმწიფო ბიუჯეტის შევსების მოტივით.

მოხდება ასე იქ, სადაც მიწის შვილი მიწას ამოთხრის იქ ამოჭონილ წყალს დალევს, რომ ამგვარი ქმედებისათვის მას მისივე საკარმიდამოში გადასახადს და ჯარიმებს უწესებენ.

დიახ, 1990 წლიდან სსრ კავშირი აღარ არსებობს...

«ატლანტის» სახელმწიფოების წყალობით, რომელნიც გეგმიური მოთმინებით ელოდნენ ამას სამოცდაათი წლის მანძილზე, აღსრულდა დრო განხორციელებისა, სსრ კავშირის სათავეში მოქცეულ უნიჭო პირველი პირის მ. გორბაჩოვის და საგარეო საქმეთა მინისტრის ე. შევარდნაძის პირობებში;

ამრიგად: სახეზე გვაქვს დღევანდელი ჩვენთვის სასურველი დრო, თუმცა არა სახარბიელო, გაუსაძლისი სოციალური მდგომარეობით და სხვა, ასე მაგალითად: იმ კარგად თუ ავადსახსენებელ სსრ კავშირის პირობებში ჩემი ოჯახის წევრების ხელფასი შეადგენდა:

1. აღმასკომის თავმჯდომარის 280 მანეთს.
2. მჭედელი მუშის 500 მანეთს.

3. საყოველთაოდ საშუალო პენსია 90-დან 200 მანეთამდე.

მაშინ, როდესაც კ.ვ. ელექტროენერჯის მოხმარებისთვის უნდა გადაგებადა კერძო სექტორში 2,5 კაპიკი, სახელმწიფო სექტორში 4,5 კაპიკი, საწვავ გაზზე გადასახადი ოჯახზე იყო თვეში 2 მან.

ამ პირობებში კილოგრამი პურის ფასი არ მერყეობდა, ხარისხის მიხედვით ღირდა:

17 კაპიკი შავი პური

18 კაპიკი რუხი პური.

პური – 28 კაპიკი პირველი ხარისხის ფქვილისაგან.

პური – 40 კაპიკი უმაღლესი ხარისხის ფქვილისაგან.

1. იყო უფასო სამედიცინო მომსახურება,

2. უფასო სავალდებულო სწავლა-განათლების მიღება,

3. განსაკუთრებულად ფასდებოდა მშრომელი ადამიანი;

4. საცხოვრებელი ბინები გაიცემოდა საჭიროებისამებრ უფასოდ, მასიურად,

5. არ არსებობდა აღვირახსნილობა-ბოზობა-სხეულით ვაჭრობა; აი! ის მცირე

ჩამონათვალი რაც ჩვენ დავკარგეთ, აი! რა შეეძლო განვითარებულ მრეწველობას საბჭოეთის დროს, რომ უმუშევრობისათვის პასუხისმგებლობა გეკისრებოდა.

რაც მთავარია, იყო დრო, როდესაც კაბინეტში მოკალათებულთ შიშის ჟრუანტელი უვლიდათ უმრომელი შემოსავლის შოვნის შემთხვევაში, თუმცა ყოველი წყობის დროს არსებობენ ადამიანები მომხვეჭველები, მაგრამ არა ისე როგორც დღეს,

ჩვენთვალშინ ბოზოქრობენ კაბინეტებში თუ კაბინეტებს გარეთ გასუქებული ღორის ტონით მოღრუტუნე სახელმწიფო პირები, რომელთა სახის მიმიკა გაბრიქებულის

ნიღბით არის დაშორებული მშრომელი მასებისაგან, რომლებთანაც მჭიდრო

კავშირი აქვს ნებისმიერი ჩინით ზემდგომ სახელმწიფო მოხელეს, მათ ყველას თაღლითობის გზით ნაშოვნი მილიონები და მილიარდები აკავშირებთ,

ნორმალურმა ადამიანმა უნდა სთქვას, რომ დაამდიდრა ისინი, რომ

დააღარიბა მშრომელი მასები, როგორ გადამისამართდა ე. შევარდნადისეულ

დანატოვრებში კოლოსალური თანხები, რომლის მიჩქმალვასაც ჩინებულად

ახერხებენ, შენ კი ღვაწლმოსილო ადამიანო, საშუალო ასაკის გადაცილებულ

მშრომელი კაცო, თითები უნდა იკვნიტო, იძახო:

«თავისუფლება დღეს ჩვენი

მომავალს უმღერს დიდებას».

ამავ დროს იყო მადლიერიც იმისა, რომ შენს შვილს სკოლაში მცირე ასაკიდანვე

შეასწავლიან სექსუალიზმის ისეთ სიამოვნებას დეტალურად, როგორც შენ
სიზმარშიც კი არ მოგლანდებია, რის გამოც შენ გიწოდებენ «გოიმს».
აი, აქ წარმოდგენილი სექსურათის თეორემით, დაპროგრამებული სასკოლო
მასალა გააცნობიერებს მცირეწლოვან მოსწავლეებს ცივილიზებული აღზრდის
საფეხურებს; ჩვენ, ჩვენ კი უნდა ვიძახოთ ღმერთო დიდებულო შენ შეგვეწიე!
გვიშეღე რომ არ მოახდინონ დაპროგრამება სკოლებში ბინძური
მინეტური-მამათმავლური აქტების სწავლებისა;
არჩილ ბიჭაშვილი.

1957 წელს, ქართველთა მოძულემ საბჭოთა სოციალისური რესპუბლიკების
კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის გენერალურმა მდივანმა
ნ.ს. ხრუშჩოვმა საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკაში საქართველოში
ოფიციალურად დაუშვა თავისუფალი ნარკომანია, რამაც მოძულვის სამწუხაროდ,
მისდამი სასურველი შედეგი ვერ გამოიღო, რადგან, სინდისიერი სოციალიზმის
პირობებში აღზრდილი და იდეოლოგიურად მომზადებულ თაობაში
სტიქიური-ცხოველური ჩვევები ვერ განვითარდა.

არჩილ ბიჭაშვილი.

1937 წელს სსრ კავშირის პირველი პირის _ ი. სტალინის ბრძანებით ორ
მლიონზე მეტი ნარკომანი, ჰომოსექსუალისტი, გარყვნილი, სამუდამოდ
გადაასახლეს ქვეყნის უკიდურეს აღმოსავლეთ-ჩრდილო ნაწილში.
მათ შეუძლიათ გარყვანან მთელი არმია.
ი.ბ. სტალინი.

1938 წ. ადოლფ ჰიტლერის ბრძანებით მიუნჰენის
სტადიონზე თავი მოუყარეს ორმოციათასამდე ადამიანს
იმ მოტივით, თითქოს მზადდებოდა დეკრეტი ჰომოსექსუალისტების
სასარგებლოდ, შემდეგ მთლიანად ამოხოცეს ისინი.

ქვეყნის კეთილდღეობა _ შენება შესაძლებელია მხოლოდ მეცნიერული და
ფიზიკური შრომით, სინდისის ფარგლებში.

საქართველო არ გახლავთ დიდი ბრიტანეთი, მრავალპარტიულობა ჩვენეული მოგვაგონებს ტომობრივ წარმონაქმნებს.

არჩილ ბიჭაშვილი.

1990 წლიდან სსრ კავშირის რღვევის შემდეგ ბედკრული საქართველოს ერთ-ერთმა ოჯახმა «ჩემმა ოჯახმა» მოსახლეობის უმრავლესობასთან ერთად გაიზიარა ბედი სულიერი დაცემის – დაკნინების, დავაკონკრეტებ: საქართველოს პირველი პრეზიდენტის შემდეგ, ჩემი ვაჟი მეორე-მესამე პრეზიდენტების პირობებში გადაიხვეწა უცხოეთში, მისმა მეუღლემ – ჩემმა რძალმა არსებულ მთავრობის მიერ ქვეყანაში ნებადართულ გარყვნილ ტელეფილმებიდან შეისწავლა ფულის შოვნის საშუალებები, სახელდობრ: ჩემი ბინის კართან დააყენა მამაკაცთა რიგი, ღმერთო დიდებულო! მადლობა შენ რომ ვერ ჩაითრიეს საქართველოში მოდადქცეულ ამორალურ ყოფაში ჩემი სამოცდახუთი წლის დედაკაცი.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ჰეი თქვენ! ქვეყნის სათავეებში მოსკუპებულო ლაწირაკებო! იცით რომ საბჭოეთის დროს კლინიკური პროფილაქტორიუმების უფასო მომსახურება უზრუნველყოფდა ვენერიულ სნეულებათა გაუვრცელებლობას, დღეს ქალაქ თბილისში მოქმედ სამასამდე უკანონო საროსკიპოში შესული კოლოსალური თანხები რომ სახელმწიფო ბიუჯეტში არ მიედინება იცით, წაბილწულ ქვეყნებში დედაშვილის – მამაშვილის ლოგინიდან გავრცელებულმა ათაშანგმა – შიდსმა ჩვენში რომ ფეხი მოიკიდა ესეც კარგად იცით.

ტყუილად არ არის ნათქვამი – «რამდენიც არ უნდა იხტუნავო საკუთარ ასოზე მაღლა ვერ ახტებო»;

საკაცობრიო გზაზე საბჭოური სოციალიზმი ერთ-ერთი უნიკალური ფორმა იყო ერთა თანაცხოვრების ისტორიაში; ჩვენეული ეგრეთწოდებული თავისუფლება ქვეყნის სთავეებში მოქცეული ღორი ადამიანების თავისუფლებაა, როემლმან მშრომელ ადამიანებს უფლებები წაართვეს, ჩვენში ეგრეთწოდებული სამთავრობო თუ არასამთავრობო სტრუქტურები თავკომბალების მსგავსად ატივტივებულები, 1992 წლიდან დღემდე – ლაყობენ ქვეყანაში ისეთი კონსტიტუციის დამკვიდრებაზე,

როგორც მათივე გრძელი ჯიბეების გარანტიების მატარებელი იქნება;
აიჰ! ვინ მოიპოვა საკუთარი თავისთვის უფლებები... რომელმან თავი დაიძვრინეს
სოციალიზმის კანონზომიერებებიდან, რომელნიც გაურბოდნენ კაცურ
კეთილსინდისიერ შრომას; რომელნიც საშუალო სკოლების მერხებიდან
კომკავშირის «წითელი გალსტუკებით «გადამხტრები _ მიწერილები ქარხნებსა თუ
დაწესებულებებში კომკავშირის _ კომპარტიის ორგანიზაციის მდივნებად
მლიქვნელური ფორმით არაკონსტიტუციურად, რომელთაც კაცური-ფიზიკური შრომის
უნარი არ გააჩნდათ, ჰქონდათ _ მამაბუდისაგან უშრომელი გზით ნაშოვნნი ფული;
დიახ, ზნედაცემული უნდა იყოს ადამიანი, რომელიც ელის მათგან უფლებებს _
დაფასებებს, უკაცრავად ორდინალურობისათვის ელის ვისგან _ ვის გამოც
ნათქვამია: «სად ერეკლე, სად ჩემი ასოვო».

დიახ, მსოფლიოს რუკაზე უხილავ 3,5 მილიონამდე მცხოვრებით ქვეყანას, მის
ეკონომიკის სფეროს ყავს ადამიანები, რომელთაგან ქვეყნის გადატაკებული ბიუჯეტი
შედგება იმ თანხებით, რაც მათი გრძელი ჯიბეების მისამართს ასცდა, აი! ერის დეგრადაციის
_ განადგურების წყაროც,

აქედან გამომდინარე, სამშობლოდან გადახვეწილი ორ მილიონამდე კაციდან
ექვსის მაგალითიც საკმარისია გავიხსენოთ: «ავსტრიაში ქართველებმა 2007 წელს
ავსტრიელის ოჯახიდან მოიპარეს ვიოლინო, რომლის გამოყენება არ იციან და
არც აინტერესებთ, უნდა გაეცვალათ ლუკმა პურზე, დააკავეს, რადგან ისტრუმენტი
ძვირად ღირებული ყოფილა _ 2,5 მილიონი.

ქართული ანდაზისა არ იყოს:

«ას წელს მიტანებულმა ცოლ-ქმარმა ჭუკჭუკის დროს თავიანთ ასოებზე დაიხედეს,
ჰკითხეს ერთმანეთს ამას რაზე ვხმარობდითო», დიახ, არც ის დრო არის შორს
რომ იკითხავენ: მაინცდამაინც რა მკვებარობა იყო მე ვარ ქართველი?

არჩილ ბიჭაშვილი.

ეგოსტი

კარიერის სიყვარულმა მწვერვალამდე ააგორა,
გადახედა არე-მარეს, აიზმორა, აიფხორა,
სად სამკვიდროდ მაღლობიდან დაყალიბდა
ნადვილ ღორად,
ცრუ მოწყალის ქადაგებით გარდაიქმნა

ფიტულ მძორად;

სალის _ კლდეთა ტახტებიდან აკუსტიკა

ხმობდა სწორად:

რა! ქართველი ხომ არა ხარ? გახეთქილი _

ჭკუით ორად,

ან ფრთოსანი, ან რქოსანი, მტაცებელი

ლეშიორა!

წადი, ისევ ქრისტეს რჯუთ გზას ეწიე

სხვათა სწორად.

არჩილ ბიჭაშვილი.

... ვის უნახავს ყვავილები ნაკადულის ნაპირებზე
და პეპლები, ყვავილებზე დაფრენას რომ აპირებდნენ,
დაფრენას რომ აპირებდნენ შავი ჯვრების მალლობიდან
და ტკბებობდნენ ნაკადულის საამური გალობითა.

ლადო ასათიანი «სასაფლაო».

თითი:

ა... აქ ძაღლის თავია!..

ეგრეთწოდებულ ექსპრეზიდენტს ე. შევარდნაძეს ეგრეთწოდებული მისი
დამამხობელი _ გაპრეზიდენტებული მიხეილ სააკაშვილი ყოველ წელს

დამშვენებული ხელით ულოცავს დაბადების დღეს;
ჭკუნაკლული უნდა იყო ადამიანი, რომ ვერ გაიცნობიერო ის თუ
გაპრეზიდენტებულმა მიხეილ სააკაშვილმა რატომ შერჩევით აიყვანა დროებით
პატიმრობაში თავის წინამორბედთან დაახლოებული პირები ეგრეთწოდებული
ვარდების რევოლუციის ბუმის შემდეგ, ესე იგი: ვინ დააფინანსა მისი მომავალი და ვინ არა
ხომ, მიხეილ

საკაშვილი ე. შევარდნაძის დამმარცხებელი ხომ არა ჰგონია ვინმეს, მოშლის იგი
ე. შევარდნაძის მიერ მოჩმახულ უხამს „თბილისპრაზდნიკობას“

არჩილ ბიჭაშვილი.

დიანხ, «მდიდარსა და ღარიბს შორის ხიდი

ვერ გაიდება «ესე იგი სახელმწიფოც ვერ ჩამოყალიბდება.

ისინი არიან სახელმწიფო მოხელენი _ ისინი არიან თაღლითი ბიზნესმენები _
მკვლელები

რომელმან _ პირადი შემოსავალი გაიდიდეს ათასჯერ, რომელმან _ პური

გაგვიძვირეს ათჯერ, რომელმან _ ფულადი შემოსავალი შეგვიკვეცეს ათჯერ;

გონება დარეხვილები ასეთები თვითმკვლელებში «კამიკაძეებშიც» კი ვერ

მოიძებნებიან.

არჩილ ბიჭაშვილი.

საქართველოს პრეზიდენტი:

რ-რას არ გაიგონებ ჩემი ქართველობის შესახებ ააა!

შინაგან საქმეთა მინისტრი:

ბ-ბატონო პ-პრეზიდენტო გ-გთხოვთ გ-გამამგზავროთ მე შ-შეერთებულ შტატებში

კვლევალიფიკაციის ასამაღლებლად,

რ-როდის აქეთ მოგივიდა ეგ აზრი?

ზზ-ზურაბ ჟჟ-ჟვანიასთან უკანასკნელი ინციდენტის შემდეგ ბატონო პპრეზიდენტო.

შ.ს. მინისტრი

ვანო მერაბიშვილი

2003 წ. სპექტაკლი № 1

მიხეილ სააკაშვილი: გეყოფა! გადადექი! ედუარდ შევარდნაძე

დიახ, თვრამეტწლოვან ჭაობში ჩაყურყმავებულ ერს-იქნებ მოგვესინჯა და იმის გამოცდილებაც მიგველო თუ რას მოუტანს ჩვენს ქვეყანას ლეიბორისტული პარტია. შალვა ნათელაშვილის სახით,

შალვა ნათელაშვილი

საქართველოს ლეიბორისტული _ შრომის პარტიის ლიდერი შალვა ნათელაშვილი

საკმაო ხანია აფრთხილებს სახელმწიფოს სათავეში მოქცეულ პირებს... მოეგონ
გონს, ჩამოყალიბდნენ და მოერგონ ქვეყნის _ მოსახლეობის მოთხოვნილებათა
გარდუვალ სამსახურს;

დიახ, ნაწილმა ქართველთა ვერა და ვერ აითვისა ელემენტარული მცნება.

სამშობლოსადმი პატივისცემა და სიყვარული, მიუხედავად იმისა, რომ აქვს
არაერთგზის გამოცდილება საუკუნეების მანძილზე სხვა ერისაგან, სომეხთაგან,
რუსთაგან რომელნიც, შესაშური შეუვალი ტრადიციებით იყენებენ ჩვენი მხრით

მიმტევებლობა-დოყლაპიობას პირადი მდგომარეობის გაფართოების-გამრავლების მიზნით,
ზუსტად იმათ ხარჯზე, რომელნიც არარად აგდებენ საკუთარ დედუღეთის საკუთარ მამუღეთის
ისტორიულ ღირებულებებს;

დიახ, სტირიან სულმნათნი

ქართველნი დიდნი:

«არწივი ვნახე დაჭრილი

ყვავ-ყორნებს ეომებოდა»

«მუმლი მუხას ეხვეოდა

ყორანივით დაგვჩხავოდა მტერი»

მიაძახოს უნდა ნორმალურად მოაზროვნე ქართველმა _ ვაი თქვენ და შავი
ქვაო, თუმცა, სცალია ამისათვის? რომელი არის შავი ქვის მიმრთმევი იმათთვის,
ვინც ასე უსაშველობაში ჩაგვაყენა ჩვენ... რომ, პირაქეთ სომეხთაგან,
რუსთაგან, სხვათაგან შემოთავაზებულ გროშის _ ხელის ჭუჭყის სანაცვლოდ მზად
არის განახორციელოს იმათი სურვილები, გაანადგუროს საკუთარი ისტორია,
გადახნას და გადაფარცხოს საკუთარ მამა-პაპათა საფლავები, მოახდინოს თავისივე
ერის ლიკვიდაცია, აი ამას ტირის სულმნათი ილია, «ქვათა ღალადში».

დიახ, თუ ქართველს შერჩენილი აქვს სურვილი პრეტენზიისა _ ქართველი ვარო...

ერთხელ მაინც, ან კიდევ ჩაიხედოს უნდა ილიასეულ სახარებაში, ჩაიხედოს
უნდა მაგრამ... «შეაყარე კედელს ცერცვი, შეაკავდება?» «მგლის თავზე სახარებას
კითხულობდნენო, მან კი მაცალეთ ცხვარი გამექცაო»...

არჩილ ბიჭაშვილი.

დიახ, რუსეთ-საქართველოს შორის გალაჯულმა ე. შევარდნაძემ ზოგიერთ

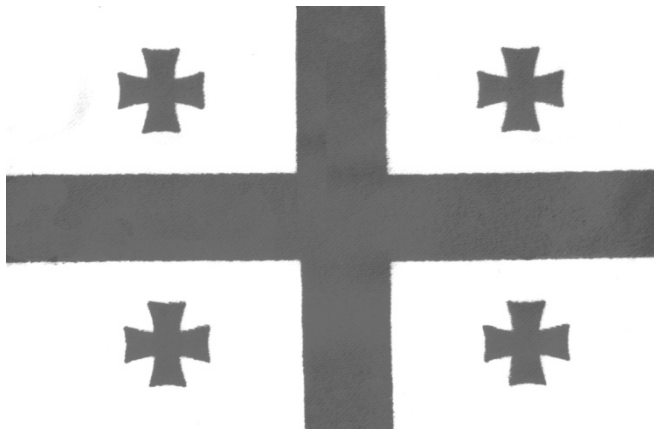
ქართველს მოაწონა თავისი შუა ნაწილი სანაცვლოდ სამაჩაბლოსა და აფხაზეთის
ბედისწერისა, რადგან, მათში პირველ პლანზეა არა სამშობლო, არამედ
პირადი მეობა, აკი ამიტომაც მათი ოჯახებიდან უზნეონნი-უსუსურნი მოგვევლინენ
ქვეყნის სათავეებშიც კი.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ვარდების რევოლუცია

ახალი საქართველო

ჩემი ხატია სამშობლო,
სახატე მთელი ქვეყანა,
განათებული მთა-ბარი
წილნაყარია ღმერთთანა,
თავისუფლება დღეს ჩვენი _
მომავალს უმღერს დიდებას,
ცისკრის ვარსკვლავი ამოდის
ამოდის და
ორ ზღვას შუა ბრწყინდება,
დიდება თავისუფლებას
თავისუფლებას დიდება!
დავით მალრაძე.

ტექსტი კარგია, არ მომწონს კომპოზიცია.

არჩილ ბიჭაშვილი.

საქართველოს პრეზიდენტი
მიხეილ სააკაშვილი

2003 წლის ეგრეთწოდებული «ვარდების რევოლუცია»

საქართველოში

ვარდში ეკალი შევნიშნე

არც განტევების ვაცია,

არც ჭორად თქმული «ნაცია»,

მომავლის რწმენით მოვიდა

ჯერ ახალგაზრდა კაცია,

არც განდიდების კაცია,

არც წუწკი ქურდბაცაცია,

ჩვენი ჯილაგის შვილია

ის ნორმალური კაცია,

არ უყვარს სპეკულაცია,
ვერ მართავს უცხო რაცია?
მომავლის ინტერესი აქვს,
არ ელის ემიგრაცია,
მაღალი, განათლებული
ერის ნამდვილი კაცია,
არ ითხოვს ვაქცინაციას
არ ითხოვს ადაპტაციას,
არ უყვარს მელა-კუდობა
არ უყვარს ჭკუა-ბაცია,
ვაცალოთ, ცოტა ვაცალოთ
ის თბილისელი კაცია,
ვაცალებთ, ფურთხიც გავცვალებთ
«ჩარეცხილების» ნაცია
ველურ მოცარულ ჩალისმგვნად
მიგვათრევს დეგრადაცია.

არჩილ ბიჭაშვილი

2008 წ.

პარლამენტის სპიკერი ნინო ბურჯანაძე

საქართველოს პარლამენტარები ქალაქ თბილისის «დეზერტირების» ბაზრის მოვაჭრეებს გვანან.

არჩილ ბიჭაშვილი.

2003 წ.

ნინოს

ქალო ასულო, დალალ დართულო
მზის თითისტარზე ოცნებებს ვართავ!
ქალ წინაპართა ქალთან აღქმულო
შენი სამშობლოს იმედის კართან,
ვიდრე მანდილი მტკიცეა შენი
ზოგთა სხვა ქუდზე მამათა კაცთა
რომ განდიდების სენს არ გთავაზობთ
ნურც შეჩერდები მიღწეულ ზღვართან,
სიყრმის აკვნიდან დედის ლეჩაქით
ვიცით ფიქრებით ბევრი რამ დაგყვა,
რომ ერთ დროს შენი დიდი სამშობლო _
დღეს შენი ერის ქვეყანას არ ჰგავს,
ტოლერანტობით წონასწაორობის
პოზიციიდან განდგომის გარდა
შენი სამშობლოს სადარაჯოდან
ჯერ შენს მამიკოს მოხსენი ფარდა.

არჩილ ბიჭაშვილი

2008 წ.

ჩვენ საქართველოს სულ სხვა რელსებზე შევაგდებთ

ზ. ჟვანია

პრემიერმინისტრი

მ. სააკაშვილი

პრეზიდენტი

იყიდება საქართველო

კახა ბენდუქიძე

სახელმწიფო მინისტრე

არჩევნები საქართველოში

დღე მიდის და ღამე მოდის

ჩვენი ბედი არ ამოდის,

რა ვარდები არ დავთესეთ

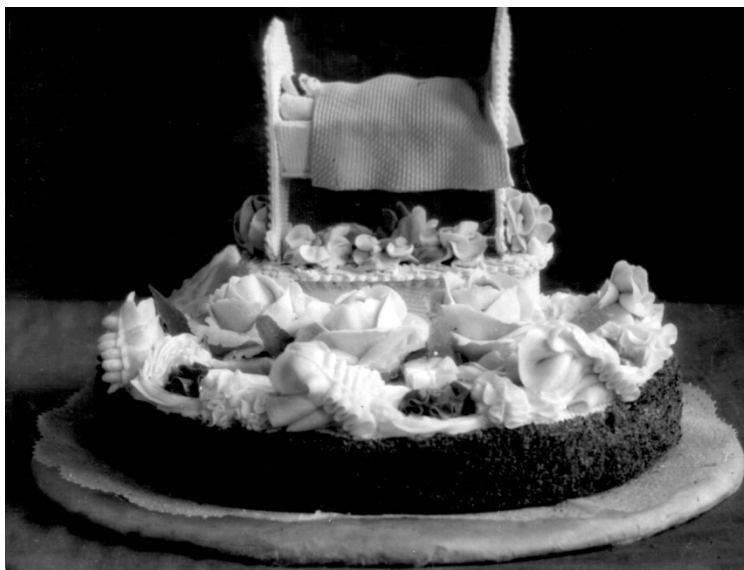
ვარდის ნაცვლად «...» ამოდის?

იქნებ ვცადოთ, შევაბრუნოთ _

იქნებ რამე გამოვიდეს
ვარდის ნაცვლად «...» დავთესოთ!
ვინძლო ვარდი ამოვიდეს!
«ქართული ლექსიკონიდან».

„იგი წავა და სხვა მოვა ტურფასა საბაღნაროსა”

სიცოცხლე
პლანეტის
ნებაა

სამშობლო

გთხოვ, მომიტევო დედაო,
სალამი დაგიგვიანე,
ცოტა ჩამუხლვა მომინდა
დადლილ ვარ ბევრი ვიარე.

არც ისე ხეიბარი ვარ
ვიშუშებ მცირე იარებს,
ისევ ისეთი შვილი ვარ
ჭირ-ვარამს გაგიზიარებ.

არ დაიდარდო დედაო,
შენეულს შემეხმიანე,
მუხლის მოდრეკვა მომინდა
სიმღერა დაგიგვიანე,

შენს სადღეგრძელებლად დედაო
ისევ დავავსებ ფიალებს,
უფალ ღმერთს შევეხვეწები,
შენს მიწას დავამზიანებ,

ნუ დაღონდები დედაო,
ხარობდი მუდამ იხარებ,
სარკმელს სანთელი გინათებს
გულს დარდი გადაიყარე,

ისევ მივხედავთ შენს ბალებს
ყანებს, ველებს და მთიანებს,
შინაურთაგან, მომხდურთგან
მზაკვრულად განატიალებს,

დიდი რუსთველის ნაკვალევს
ნიადაგ შევეხმიანეთ,
დიდი თამარის მანდილი
რამდენ ქალს გაუზიარეთ,

დიდი დავითის ქვეყანას
ვერა, ვერ გავატიალებთ,
ჩვენ ჩვენი წმინდა დროშა გვაქვს
აქ სხვას ვერ ავაფრიალებთ,

არ დაიდარდო დედაო
შენი ღიმილი გვაჩუქე,
დილით ცვარნამი ასხურე
ყვავილებს შენს სატაცურებს,

მზეო, ნათელი გვჭირდება
სხივები გადმოგაყარე,
ჩვენ რომ სამარეს გვითხრიდა
იმათთვის ვეძებთ სამარეს,

ვერა, ღვთისმშობლის ხვედრ მიწას
სატანებს ვერ მივაბარებთ,
მამა-პაპათა საფლავებს
ბინძურებს ვერ მივაკარებთ,

მზე წითლად ამობრწყინდება
სულ მალე გაიზაფხულებს,
ნაზი ვარდი და ბულბული
შენს ბაღში დაისადგურებს,

წყალნი წავლენ და წამოვლენ,
შენს ქარხნებს ავაგრიალებთ,

ვინც უმოწყალოდ ანგრევდა
იმათ ჩვენ დავაზიანებთ!

მოვა ახალი თაობა
ქართული სისხლის, პატარებს
პირწმინდად ჩაურაკრავებთ
როგორ ბურუსში ჩაგვყარეს

ყოველი მსხვერპლის სანაცვლოდ
ია და ვარდი იხარებს,
ცისმარე დღეზე ვილოცებთ
უფალო, შენ დაგვიფარე!

ვაზი, რომელიც ვახარეთ
ისევ ის ვაზი გვახარებს,
ჩვენ რომ ნარინჯი ვახარეთ
ჩვენ ის ნარინჯი გვახარებს,

ვაზო შვილივით ნაზარდო
შენი ნაყოფი გვაპკურე,
შენი «ჩაკრულო» გვამღერე
ყველა ჭყვივილი დათრგუნე,

ჩვენ რომ ჩონგური ვისწავლეთ
დედავ! რამდენი ვიარეთ,
ჩვენ რომ ფანდური ვისწავლეთ
დედავ! რამდენი ვიარეთ,

სალამური რომ ვისწავლეთ
დედავ! რამდენი ვიარეთ,
ჩვენი ქართული ფოლკლორით
დედავ! რა დავატრიალეთ,

ჩვენი ქართულით სიმღერით
მსოფლიო შემოვიარეთ,
მშობლიურ სიმის სანაცვლოდ
ვერა გზა დაგვაფრთიანებს,

მომინდა მუხლის მოდრეკა,
სალამი დაგიგვიანე,
შენს სადღეგრძელებლად დედაო
ავავსებ ყველა ფიალებს.

გვაცალე შენი ფოლადი-
ჯერ კიდევ როდის ავლესეთ,
სულ წმინდად მოგამკვევინებთ
შენი გენების ნათესებს,

და, ისევ აჟღერდებიან
შენი ბრინჯაოს ზარები,
შემოჰკრავს თამარის ზარიც
განიხვნებიან კარები!

არჩილ ბიჭაშვილი.

საქართველოში წიგნის მაღაზიები
იხურება.

„მოგონებანი”

სექსუალურმა მოთხოვნილებებმა წიგნზე მოთხოვნილებები გადაფარა.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ჩემი ჩემებრ არვინ იცის,
რა მამწარებს, რა მატკბუნებს,
ცუდთა კაცთა საუბარი

კაცსა მეტად დააჰმუნვებს.

შოთა რუსთაველი.

თამარ მეფე ვაზირთ შორის

სიზმარი სინამდვილისა

ცხადად ვნახე ერთხელ მიღში
და მე ხოტბას არ ვაპირებ,
შემაჟრჟოლა, დავმაბუნდი
თვალნი კრთომვით გავახილე,

და რა ვნახე: ვაზირთ შორის
ტახტზე იჯდა დედოფალი,
ცნობის ჟინით დიდხანს ვჰკვრეტდი
დ... მესახა თამარ ქალი;

„მარცხნივ იყო თინა-თინი,
მარჯვნივ ნესტან-დარეჯანი”,
წარდგომილი მუხლ მოდრეკით
იყო დიდი ის მგოსანი,

ხელთ ეჭირა ფუცელთ გვერგვი
ძღვნად, მზე ქალთან მისატანი,
ალბათ იყო მიჯნურ კერპისათვის
წიგნი-»ვეფხისტყაოსანი»,

ვჭვრეტდი, წამით ვიხილე რა
გარინდულნი, კარის _ სპანი
მოკრძალებით ხელ გაწვდილი
საქართველოს დედოფალი,

მგოსანს სთხოვა: გადმომეცი
ძღვენი, შენგან მონატანი,
სახიერი ქართველ ერთვის
მიჯნურთ შორის შენგან თქმანი,

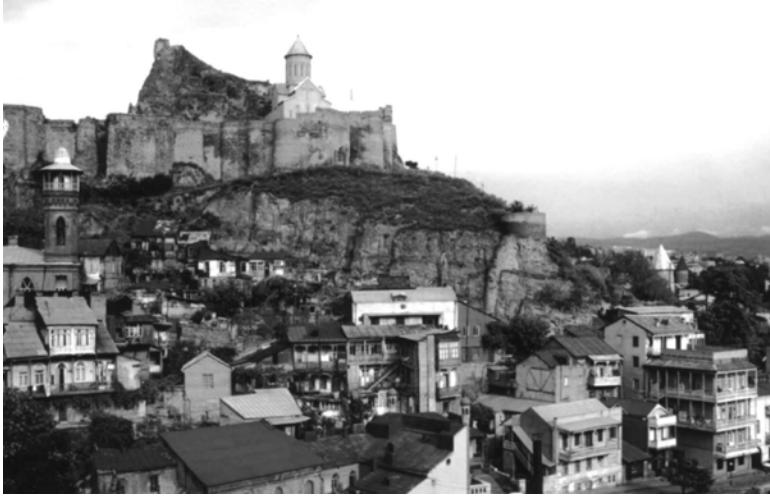
და, მგოსანმა მოწიწებით
წარუმართა ლექსად ძრვნანი
„ავთანდილ და ტარიელსგან”
რაინდობით-საქმის ჰქმნანი,

ცხადი არის, თუმც მემინა,
ფლიდობაა აზრი სხვანი,
ასე შედგა წინაპართგან
ის ქართული პაემანი.

არჩილ ბიჭაშვილი.

1975 წ.

ძველი თბილისი

ნარიყალა

«ჰო და ამბობენ ლეგენდას
რატომ დაგერქვა თბილისი,
ზღაპარია თუ ნამდვილი,
ვინ მოიგონა ვინ იცის».
თბილისური.

თბილისი

«გულით მინდა, რომ გიმღერო,
ჩემო ტკბილო საქართველო!
საქართველოს დედა ბურჯო,
შენ! თბილისო მშვენირო».
თბილისური.

ჩემი თბილისი

მე ისევ ჩემი თბილისი მინდა,
ჩემი მეტეხი დავითის ზარით,
მე ისევ ჩემი მთაწმინდა მინდა,
ნათელი ღამით, მტკვართ ლოტბართ.

მე ჩემი თბილისელები მინდა,
გულით ერთგულით, თვალით ორთვალით,
მე თვალზე ცრემლი შევიშრო მინდა
შემოვაბრუნო ბედის ბორბალი.

გრძელი ჭაპანის დაწყვეტა მინდა
ქვესკნელისა და ყრუჭის გორგალის,
და, მე ხმამალა ვიყვირო მინდა
უსაშველობა კარზე მომდგარი.

მე იმის კარგად დანახვაც მინდა
საითკენ გორავს ქვეყნის ბორბალი,
იმ ქართველების შეცნობა მინდა
ვინც დაიჭემა საჭე მომავლის.

და, თუ ხონთქარის დამარცხვა უჭირთ,
მჭერმეტყველებაც აკლიათ, თვალიც,
იქნებ ის დიდი დავითი გვინდა,

ან და ის დიდი თამარი ქალი.

მე ჩემი სარწმუნოება მინდა
ქრისტეს აღდგომით, ქრისტეს მომავლით
ისეთი თავისუფლება მინდა
თავის უფალი ქრისტე რომ არის.

ჩვენ ვერ მივხედეთ საკუთარ მიწას,
ჩვენი ბრალი, იქნებ ვართ მხდალნი?!
პოპულისტობა პრესტიჟად გვექცა
პრო ამერიკულ ქართული ჯარით.

ჩვენ ვერ მივხედეთ არა მარტო იქ
სადაც ნარინჯის წალკოტი არის,
ხომ არ გვეცლება მიწა ქართული?
ორპირ ქართველთა ზურგზე შემდგარი.

ვინც არად აგდებს ეროვნულ ყოფას,
რომ სავარძლებით ფულით და სკამით,
რომ ჩვენი სივრცე ვერ აღვადგინეთ
დაბნეული გვაქვს ჩვენ გზა და კვალი.

სოფლელი როდის მიხედავს სოფელს,
ქალაქელმაც რომ უარჰყოს მყრალი,
როდის ვასწავლით ჩვენ ყველა მომხდურს
მათთვის სანაგვე სად და სად არის.

მე ისევ ჩემი თბილისი მინდა,
ჩემი მეტეხი, დავითის ზარი,
მე ისევ ჩემი მთაწმინდა მინდა
ნათელი ღამით, მტკვარით _ ლოტბარით.

არჩილ ბიჭაშვილი.

2004 წ.

გზა კაცური,
გზა ჩვენეული.

გზა მოვნახოთ

მე კაცი ვარ, არა ცვარში უდღეური ლოკოკინა,
მეც მაქვს ჩემი სოფლის ჭრილში კუთვნიული ჩემი
ბინა,

რასაც გითხრობთ უზენაესს ჩემსას ვკითხე,
ჩემეული თითონ გეტყვით ვარ თუ არ ვარ, ან ვარ
ვინა.

გულში უფრო ის მაწუხებს, რაც არ ვიცი,
დიპლომანიც გზას რომ მიბნევს ცოდნის წილად,
განათლების სიღარიბის გრძელ უფსკრულში
მიჭირს ხედვა, მიჭირს ხედვა, მიჭირს ხილვაც.

მე ცხოვრების დამტვრეულ გზას ვასწორებდი,
მოკლე იყო, მაგრამ მძიმე, დამიღამდა,
ჩემეულად _ თირქვას არა, გარანტს ვდებდი,
სამოცდაათს ვეზიარე, ეს დროც ასე გამივარდა

ხან გაგებას შევეკითხე, რისთვის გავჩნდი?

ან რა ვარგე ამ ქვეყნიურ კაცურ შვილებს,
თუ კი მართლაც ჩვენ დღეს გვეყვანან ასეთები
სამოცდაათს ერთხელ კიდევ დავაპირებ.

თუ მარჯვენა გამომადგა მე შრომაში
ეს _ ჩემი ნიჭის შედეგია, ვეტყვი წყვილებს:
თქვენი გზების არსებობით მომავალში
მომიტევით, მიპასუხეთ რას აპირებთ?

ზემოდან არ ჩამოგივათ პურის სარჩოდ,
იქ საჯდომი ეგოიზმის არის ბუდე,
მთელ ასეულ, ათასეულ გადასახედს,
ძველთაგანვე მხვეჭელობის მანკი უდევს.

თუ მოვძებნით ისტორიის ნაგლეჯ ფურცლებს
დღევანდელი ძველთან მართლაც მხდარი არის,
იმ დროისთვის პირველ კაცთა განკარგვაში
არა ოქრო, არა ფული, საკუთარი თავი არის.

როცა მართლაც დიდ ქვეყანას ვაშენებდით,
დიდ ბედელში ვერ ნახავდით ქურდულ ბარდაგს,
ორიათას ტონა ოქროს «**მ.ზ.ც**» ედო
ხალხის ნება და მორალი წმინდა საზღვრად.

რომ პრორუსულ სსრკ-შიც არ გვშიოდა,
მაინც ხარბად ატლანტისკენ გვექონდა თვალი,
ვაი ღმერთო! პესიმიზმის მონად ვიქცეთ და
ამერიკულ სპირტში ვნახოთ მომავალი.

არჩილ ბიჭაშვილი.

2009 წ.

დიპლომიანი

მუზობლის ეზო-კართან მელაპარაკება დედა,
რომ: შვილმა დაამთავრა პრესტიჟული ფაკულტეტი,
მიიღო მაგისტრი წოდებაც,
იქ სალორეში ჭყვირის მშვიერი ღორი
არ ესმის დიპლომით მხედვარს,
რომ, ამ ზამთარშიც უხორცო ბორშით _
მას გამოკვებავს ისევე დედა.
არჩილ ბიჭაშვილი.

დიახ, საბჭოეთის პერიოდში, სინდისიერი, სოციალიზმის პირობებში აღზრდილი
ჩვენ მოზარდი თაობა სიყვარულს ვხსნიდით შრომით, უანგაროდ, ფულის
და საროსკიპოს გარეშე
ასე:

ლედი

ჩემი კლასელი, 1952 წ.

შენმა მზერამ მომხიბლა,
შენმა სახის მიმიკამ,
უხილავმა ყვავილმა
შენი უბის ხსნილიდან,
მშვენიერო ასულო
და ქურდულად მდუმარევ,
არც ვარდების სადარო,
არც უვარდოდ მდულარევ,
აი რას გთხოვ ძვირფასო
ჩემი ლექსის ხსნილიდან,
სიყვარული მაჩუქო
შენი გულის წილიდან.
არჩილ ბიჭაშვილი.

რაჭველების ნათქვამი

წითელი ღვინო დავლიე
ხიმშური ვენახისაო,
ისეთი გრძნობა გამიჩნდა
მადლი ვიგემე ღვთისაო,
სიმღერაც დამაწყებინა
ქრისტესშობისა დღისაო,

კვაცხუთის ღვინოც დავლიე
ბაბუაჩემის ხნისაო,
ფეხის წვერებზე მაცეკვა
მუხლი შემექმნა მგლისაო,
მგელობა რა ჩემი საქმეა
არც ჯავრი მიყვარს მტრისაო,

ხვანჭკარის ღვინოც დავლიე
ალექსანდრეულისაო,
«მრავალჟამიერ» მამღერა
რაჭული სუფრულისაო,
იმ ხვანჭკარელის მარანში
მუზა გახურდა სმისაო,

რაჭველებს უთქვამთ: სუფრაო
უქალოდ არა ღირსაო,
ქალნი ორპირულს მღერიან
როგორც ლაშქარი მთისაო,
ომის სამზიდი ლაშქრული
მათ რჯულში არა ზისაო,

მე ხომ ამ კუთხის შვილი ვარ
მისი მიწის და მხრისაო,
მისი ზურმუხტი მთა-ბარის
მისი ღამის და დღისაო,
ვერ დავივიწყებ ვერაფრით
წასული დიდი ხნისაო,

თუმც წუთისოფლის შვილი ვარ
გაჩენილი ვარ ღვთისაო,
რა ვიცი, რამდენს ვიმღერებ
რომ გულიც შევძრა ქვისაო,
მაღალი ღმერთი მიყურებს
ესეც ერთ რამედ ღირსაო.

მე ვარ ქართველი, რაჭველი,
არც ისე დიდი ხნისაო,
თბილისელების გაზრდილი
მთაწმინდა ვარაზისაო,
რალაც რალაცას ვიხსენებ
ზოგს ჩემგან ზოგს სხვა გზისაო
არ შემიძლია წუნდება
აზრი აჯობებს სხვისაო
და, აქვე მინდა დავსძინო-
ნათქვამი:
პოეტი ჭელიძისაო:
„გვაქვს დასაკვებნი ურიცხვი
სხვა მხარეს ვერსად მოძებნით,
ჭურში რომ უდულს ხვანჭკარა
ჩემი პატარა რაჭაა
მთელს ამერიკას იყიდის
სინდისით პატიოსნებით.”

არჩილ ბიჭაშვილი.

2002 წ.

იხარე და იყვავილე
აფხაზეთის მთავ და მდელოვ,
საქართველოს თაიგულო
შენ სოხუმო საყვარელო.
არჩილ ბიჭაშვილი.

აფხაზეთიდან დევნილებს

ჩემს ძმებსა და დებს
მათ შვილებს და შვილიშვილებს
თბილისელი, რაჭველი
არჩილ ბიჭაშვილისაგან

გულში ცრემლი ჩაიღვარა,
ადარ ვიცი, რას ვაპირებ,
რატომ გამოვემშვიდობე

ძველ, გიენოსს _ ოჩამჩირეს,
იმ უძველეს ქართულ მიწას,
სოხუმს, გაგრას, ზღვის ნაპირებს,

გულს მიჩხვლეტავს სინანული,
სიტყვას იტყვის მატთანე...
საქართველოს აფხაზეთი _
როგორ დაანაგვიანეს,
რომ ჩვენ მკვიდრნი აფხაზეთის,
დაგვითხოვეს, გამოგვყარეს...
რომ აღრეულ უცხო ტომთან
ჩვენ კერა ჩაიბარეს,

გულო ჩადექ საგულესა!
რამ ჩააქრო შენი მთვარე,
ღმერთო რამ გზის შესატყვისით
უარჰყოფენ ქართულ გვარებს,
რომ უშველო, მე სამშობლოს
აფხაზეთის ძირძველ მხარეს
მიუშვერდი გულის ფიცარს
ტყვიებს მტრისგან დანაყარებს,

უკვე მილიონჯერ ითქვა:
გვიკეტავენ ჩვენ-ჩვენ კარებს,

გვიბილწავენ ტაძრებს წმინდას,
ქრისტიანულ სალოცავებს,

მე ფიქრებში ბოღმა მახრჩობს
ამ თოთხმეტი წელის მნახველს,
ეგრისელთა შთამომავალს
აფხაზეთის ნამდვილ ქართველს,

რომ, ნიადაგ ქართველთ მიმართ
ჩრდილოელებს ბოდმა უდევთ,
როგორც ეხლა ისე წინათ,
როგორც თურქებს ისე რუსებს,
მე კი ვითხოვ თავ-კაცებო,
თვალი ფართოდ გაახილეთ!
თუ მოსისხლეს სისხლი უნდა
და, ჩვენ ამას არ ვაპირებთ.

არჩილ ბიჭაშვილი.

2003 წ.

ქალი რაჭველი

რაჭა,
მორალის
სინდისის
სიმბოლო.

რაჭაში ვერ მოიძებნება
სალოცავის დამფუძნებელი
თახლით-ბიძნესმენი

ასეთ ბიზნესს?
რაჭა ვერ დაუშვებს, ათაშანგის-შიდსის
გამავრცელებელ საროსკიპოს
არჩილ ბიჭაშვილი.

ქალი რაჭველი
გედის ყელივით მოხდენილს
ქალს უცქეროდი ბანზედა,
თვალნი უგავდა თეთრ ღვინოს
ნაწნავი ეგდო მხარზედა,
უცქეროდი და ვიცანი
ნაზი ქმნილება ხმაზედა,

ეს ის ქალია, როგორც
ცოტაა ქვეყანაზედა.
უყურეთ, კარგად უყურეთ
ბაასი არის რაზედა
აი! ეს ქალი ბიჭებო!
არ გაიცვლება სხვაზედა,
ყველა სხვა განძი, საუნჯე
მოჩვენებაა ძალზედა,
მისი ზნეა და სინდისი,
რაც ფასობს ქვეყანაზედა.
არჩილ ბიჭაშვილი.

ქართლი-
ჩვენი საქართველო

იქ სადაც იშვა შრომის სამართათალი

ჩემი გორი ქართლის გული
ციხის ძირთან აგებული,
აღმოსავლეთ დასავლეთის
ფიანდაზად დაგებული,

საქართველოს სიამაყე,
საქართველოს სიყვარული,
წარსულით დამძიმებული
ციხე ცამდის აზიდული.

ძველი გორის მატთანე,
ბებერი და გარუჯული,
სიტყვას როგორ ვაგვიანებ
გახეთქვამდის მიბგერს გული.

მთელს მსოფლიოს ახმიანებს
აქ ნაწრთობი ბავშვის გული,
რომ სამყაროს კაცად იქცა
ძალით მისი მაგიურით,

რომ ვერ დამადარდიანებს, მავნე
შინაური, გარეული,
უთვალავი რწმენა მიცავს
და... მორალი წმინდა სულის.

რომ ქვეყანას აღარ ყვანან
მეურნენი, მზარეულნი,
პურის შემდეგ სკამს გახრავენ
ლაცაფისტნი ყბად ქცეულნი.

დავივიწყეთ პურის მადლი,
მოგვისპია ყანეული,
დავივიწყეთ ღვინის მადლი
მოგვიშლია მარნეული.

ელინისტის სიტყვა გვინდა
ღარიბის და თვით მეგზურის,

ქვეყნის ბელელს ვინც იცავდა –
მომჭირნე და მტერთან მტრული.

მთელს მსოფლიოს ახმიანებს,
აქ ნაწრთობი ბავშვის გული,
რომ სამყაროს კაცად იქცა
ძალით მისი მაგიურით;

მე ასეთის გამჩენს ვფიცავ
თუნდაც ასჯერ ხანდაზმულის,
საქართველოს სახელს ვფიცავ,
ჩემი გორის სიყვარულით.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ჩემი ჩემებრ არვინ იცის,
რა მამწარებს რა მატკბუნებს,
ცუდთა კაცთა საუბარი
კაცსა მეტად დააჭმუნვებს.

შოთა რუსთაველი.

მესხეთ-ჯავახეთი

იმ დიდი მშობლის ჭირიმე
ვინც იქ აკვანი არწია,
ვინც შემინახა მესხეთი და...
ვინც მაჩუქა ვარძია.

მესხი მელექის ჭირიმე
ის მანუგეშებს დარდიანს,
სიცოცხლის ელექსირივით
გულში უქრობლად ანთია.

მესხეთი, ჩემი მესხეთი,
ვარძია, ჩემი ვარძია,
რომ იმ ძველ ქვათა ღალადში
უბრალოდ ჩემი განძია.

ყოველი ადლი და გოჯი
რომ _ ჩემი მიწის ფართია,
რომ, ყოველი ქვის ჩუქურთმა
დიახ _ რომ ჩემი ხატია.

დიდ წინაპართა ნაკვალევს
ჯილაგის კვალი ატყვია,
იცოდეს გზა დაბნეულმან
ვერ მომიჩმახავს ზარ-ზიანს.

მივიღე როგორც კეთილმან
არც ისე დიდი ხანია,
მას რომ დაუწვეს კერია
თავს დაანგრიეს ბანია.

არჩილ ბიჭაშვილი.

1978 წ.

სტუმრად მესხეთში

1978 წ-ში სტუმრად ვიმყოფებოდი ახალციხის რაიონში, ქართველების ოჯახში, სუფრასთან ისხდნენ სომხებიც; მე ვიმღერე «თბილისო _ მზის და ვარდების მხარეო» ამ დროს სომხებმა მთხოვეს მათ ენაზე მემღერა,

ვიმღერე:

ერევანი სირუმ ტლაია

უნქერეთ კამარ...

ასტათ ვიდემ ორწინველემ

ელი ერევან!

რასაც მოჰყვა: ლავ-კაცა, ლავ-კაცა... არჩილ ჯან შენი მამა სომეხი იღო? «ცავატანემ».

ცნობილია, რომ კავკასიაში საქართველოს უჭირავს ინტერნაციონალის პირველი

ადგილი, რაც ქართული დუხჭირით აიხსნება; 1988 წელს სსრკ-ს პირველმა პირმა

მ. გორბაჩოვმა სომეხ დეპუტატებს შეხვედრისას ყარაბახის კონფლიქტთან

აზერბაიჯანის მიმართებაში განუცხადა: სომხეთში ეთნიკური მოსახლეობა თითქმის

არ არსებობსო _ «ზნაჩიტ ვიჟიმალი».

დიახ, მე მშურს სომხებისეული სამშობლოსადმი ერთგულება.

დიახ, დღევანდელი გულის ტკივილი ქართველთა _ მათივე დოყლაპიაობის ნაყოფია.

1989 წლიდან სომხები განსაკუთრებული ინტერესით მომრავლდნენ საქართველოს რეგიონში – აფხაზეთში, რომ შესაძლებელია იქ განახლებულ ეროვნულ კონფლიქტებს ტერიტორიალური მიძღვის პროცესებს ერთნაირად შეეწირონ დაპირისპირებული მხარეები, როგორც აფსუა მუამბოხე სეპარატისტები, ასევე მკვიდრი ქართული მოსახლეობა და – თუ ყვავს კაკალი გაუვარდება, სომხები მზად არიან ჩაყლაპონ ის გემრიელი ლუკმა, ამიტომ მათ არჩიეს დაეჭირათ მხარი მუამბოხე სეპარატისტებისათვის, ისინი – სამშობლოს დამცველ ქართველებს თავებს აჭრიდნენ, ამით თამამობდნენ ფეხბურთს ქართველთა მტრის გულის მოსაგებლად, ისინი მიტმასნებულნი საქართველოს აფხაზეთში სეპარატისტებთანაც, სომხური ბატალიონით «ბაგრამიანი», რომლებიც დღეს ორჯერ სჭარბობენ იქ აფსუა სეპარატისტულ მოსახლეობას – ჭკუნაკლები აფსუა სეპარატისტები ვერ საზღვრავენ რა შედეგს მიიღებენ მათგან, სადაც უკვე აღარ ცხოვრობს არც ერთი ქართული ოჯახი, ქართული – რომელთა იმედით და გვერდში დგომით ისინი – აფსუები არაერთხელ ყოფილან დაცულნი ქართული მეგობრული ხელით საუკუნეების მანძილზე, ეხლა კი ისმის კითხვა: ვის დარჩება ზღვისპირა ზურმუხტის ზოლი – ქართველებს, სომხებს თუ გზადაზნეულ აფსუა სეპარატისტებს, წინ – წევს პირდაღებული ურჩხული «რუსეთი», რომლის ცოდვის წილიც კონფლიქტურ რეგიონებში ლომის წილის ტოლია, და რატომ: გიგანტური სახელმწიფოს სსრ კავშირის რღვევა ხომ ლამის ჩვენ დავიბრალეთ იმ დოღრიალობებით, თითქოს და მსოფლიოს დასანახად ჩვენ გავხდებოდით გლობალური პროცესების დამტრიალებელნი, როდესაც გაჰყვიროდნენ: ძირს

რუსიფიკაცია, ძირს ამერიკის პრეზიდენტი ბუში, ჩვენ ბორჯომი და ჩაი გვაცხოვრებს, არ გვინდა სსრ კავშირის ქონება _ ფაბრიკა-ქარხნები, არ გვინდა გესები _ «ხუდონი», «შაორი!»
ვინ იყვნენ ისინი, «მწვანეთა პარტიიდან?» ვინ აფინანსებდათ მათ, პარალელურად კი ბატალიონ «ბაგრამიანს... აფხაზეთში?»

არჩილ ბიჭაშვილი.

«არ დაიდარდო დედაო»

ერეკლე მეორე

მის ხმაღს

ქარქაშისათვის

არ ეცალა...

«24 ივლისის 1783 წ. მის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება რუსეთთან საქართველოს დასახლოვებლად _ აუცილებელზე მეტად აუცილებელ მოთხოვნის ემყარებოდა».

XVII საუკუნე

ეს ჩვენი მეფე ერეკლე
ერთი პატარა კახია,
ჯაჭვის პერანგი ჩააცვს
გაჰკრა ხელი და გახია.

XVII საუკუნე

«ალაზნის თავსა, კლდის თავსა,
სისხლის წყარონი დიანო,
არა სმენს მონადირენი
არც როდის დაშრებიანო,
ის ურჯულონი ლეკები
სასმელად გადმოდიანო».

ძველ-კახური

ივანემ ხმალსა ჩასძახა:
ხმალო ამოდი, ტიალო,
ივანე გასაჭირშია
ლეკები თავსა სჭრიანო.

კახეთი თბილისელის თვალით

თბილისიდან ერთი ადლით
გომბორის გადასახედით.
მოსჩანს პატარა სამეფო _
ერეკლე მეფის კახეთი,
ქართველთა ერთი ნაწილის
ამომავალ მზის სამხრეთი.

ძველ საუკუნით და აწით
ხელი ხელთ ნაგოგმანები,

ჯიშის ჯილაგის მოტივით
კახურად ნაკარნახევით,
ქართული სისხლით და ხორციით
პატარა მძიმე კახეთი.

ის მადლიანი მიდამო
დამშვენებული ზვარეთით,
დამძიმებული ჯაგნებით,
დალალებით და მწვანეთი,
ამღერებული ქვევრებით,
აი იქ გახლავთ კახეთი.

სადაც - სიმღერას იტყვიან
მამათა ძველთა დღისაო,
ზამთარი ხეს თუ დააჰკნობს
ნერგი არ უნდათ სხვისაო,
კიდევაც ამწვანდებიან
ფოთლები გვარ-ჯიშისაო,

თუნდაც დამძიმდეს ზამთარი
დასუსტდეს სხივი მზისაო,
მუგუზალს ცრემლი არა სდის
ბუხარში ღველფი ზისაო,
ცხელ-ცხელი ნანადირევის
შამფურზე ხორცი კრთისაო,
ბერ პაპის ნატყვიარებით
ირმის უღრანი ტყისაო.

წინ ლურჯი სუფრა უშლიათ
უხვი, ბარაქით ღვთისაო,
შეზარხოშებულთ კახურის
წვენით, რქაწითლის ზვრისაო,
ისეთ სიმღერას ამზობენ

კაკალ გულში რომ ზისაო,

როგორც შაშვი და კაკაბი
შაბმულნი მგოსნის ხმითაო,
ბარიტონული კახურით...
მართლაც მოსმენად ღირსაო
ის ძველთა-ძველი ნათქვამი
იქ სტუმარ მასპინძლისაო.

ან და... იტყვიან: ბუხარო
გულ ჩახვეული ნუ ხარო,
რომ შვილმა მამას არ უთხრას
გამცილდი ჩემთან ნუ ხარო,
ასი ათასჯერ კახურად
ერთი ქართულიც უთხარო.

გულჩახვეული ნუ მომკლავ
მე სულ ამას გთხოვ უფალო,
ღვთისმშობლის წილხვედრ მიწაზე
ცოცხალ ვარ მკვდარსაც მეხაროს
მესმოდეს ჩვენი კახურით:
„გაფრინდი შავო მერცხალო“,

ზეციერო და გენის მდევე!
განა სხვას რას გთხოვ უფალო?
მრავალჟამიერ კახური რომ
შენეულს შემწევს უდარო,
სტუმარი სტუმრად მირჩიე
შვილი სამშობლოს ვუმრავლო.

არჩილ ბიჭაშვილი.

გურიაში

მივალ

მარა

გურიაში მივალ მარა

გურიავ, ჩემო გურიავ,
ჩემო ძვირფასო ნენავ,
შენი სიმები მწყურია
ჩანგი გიკურთხოს ზენამ.

მარგალიტივით ნამულო
გულში ოცნებად ფრენავ,
ირმის გუნდვით მთიანში
სულში სიცოცხლის დენავ.

გურიავ, ჩემო გურიავ,
შენ ჩემი სულის ლხენავ,
დამადნო კაკალი კაცი
მე უშენობით თმენამ,

მოდევარ ჩემო გურიავ,
გზა გასაყარზე ვდგევარ,
მონატრებული დიდი ხნის

მე, შენი შვილი, მე ვარ!

მოსიყვარულე მომაკვდავს
ჩემი სამოთხის კარად
ჩახუჭუჭებით გურულში
შენი გალობა მკმარა,

შენი ხმა მთასა მყვირალი
ჩემთვის დიდი გზის ფარად
დაწოლილს ნასაკირალზე
მექნება ნენავ მარად.

არჩილ ბიჭაშვილი.

იმერეთო!

სავარდო და სამაისო
იმერეთო, იმერეთო...
ჩემო დედავ, ჩემო ღმერთო,
ქვეყანაზე ერთადერთო,

სიცოცხლეზე, ყველა განძზე
ყველაფერზე უფრო მეტო,
მინდა შენი უქრობელი
გულზე კელაპტარი მენტოს.

სავარდო და სამაისოვ,
საყვარელო ქუთაისო,
სამტრედია _ ზესტაფონო და...
წყალტუბო სამეჯლისოვ,
ყველა კუთხე და კუნჭულში
ჩემი გულის ცემაც იყოს;

ვით გელათის დიდ ტაძარში
სვენებულთა სული ითხოვს,
არა მარტო მხოლოდ იმ დროს,
არა მარტო მხოლოდ იმ დროს.

დიდ დავითის ნაკვალევი,
მე მინდა რომ დღესაც ვიგრძნო,
როგორც იმ დროს, როგორც იმ დროს
საქართველოვ დიდზე დიდო!
არჩილ ბიჭაშვილი.

XV-XVII საუკუნე

საქართველოს მთიანეთის
«საპარავის ველი»
ქალები უკიჟინებდნენ:
«ვაჟავ, რას მეგულდიდები,
რა სახელ მოგიტანია.
შენი ცხენი და აბჯარი
ომში როს შეგიტანია
ლეკი როს მოჰკალ ქარელი
ხელი როს მოგიტანია.
ხალხური.

XV-XVII საუკუნე

«ტირიან თუმის ქალები:
არ მოგვივიდნენ ქმარები,
ვაი თუ დაუხვდნენ ქისტები
დააყრევინეს თავები».
ხალხური.

თუშეთი, ფშავ-ხევსურეთი

მყინვართან თოვლი დამდნარა,
კლდეს შეუცვლია ელფერი,
ჯიხვები დანაყრდნებულან
მომწიფებული ნეკერით,

ნისლები დამძიმებულან
ჭირხლიან სალთა ბადენი,
ალპურებს დაჰფინებია
ცვარნამად ჩამონადენი,

ოქროს სხივებით, ღამითა
უთვლავ ისრით მთვარისა
ცა უფრო გალურჯებულა
ვეება მარჯნის თვალითა,

კლდიანზე, ქარაფიანზე
თეთრი გზით ნაიარები
თეთრი ნისლების სანაცვლოდ
მოდიან თეთრი ფარები,
ყოყოჩა წვერა ვაცებით
შაბმულნი ეჟვან ზარებით,

ცხენებზე გუდა ნაბადით
თუშნი, ხევსურნი-ფშავლები,
და, გარს გუშაგი ნაგაზნი
ბომბორა, ჯიღის თვალებით,

ღუღუნა სალამურებით,
მთიელი ტრუბადურები,
ძველ ქართულ კილო კავებით

ბახუსით დანაპურებნი.

აკიაფებულ რიჟრაჟზე
ათასფრად ბრწყინავს მყინვარი
ლაშქრულ მღერიან ჩანჩქერნი
ჭიუხებს ჩამომდინარნი,

ბრჩქოლა მწვანეში ალპურზე
თვალმარგალიტობს ცვარნამი,
ბორბალოს მთების ნასხური
ცისკრიდან ჩამონატანი,

მე საარაკოდ არ ვამბობ,
არც ვინმეს დანაბარებით,
უბრალოდ, აქ რომ იწყება
ჩემი სამშობლოს კარები,

ისწავლონ გადამთიელმან
დამთავრდა დრონი ზარების,
ჩამარხოს თავის ბუნაგში
ძუ მგლური წუწკი თვალები.

ურჩიოთ გადამთიელებს
სჯობია კაცურ გაგება,
რად ვარგა სამეზობლოში
მხეცობა გაყაჩაღება?...

მთის აქეთ შუღლის ჩაგდება...
აბუჩად, კაცთა აგდება?
მიწა უკაცოდ არ რად ღირს
არ გვინდა სისხლის აღება.

არჩილ ბიჭაშვილი.

შენ ბათუმო საყვარელო

(სასიმღერო ტექსტი)

ცის, ლაჟვარდ-ქვეშ გადაშლილო

სანეტაროდ, სანატრელო,

ია-ვარდში გახვეულო

შენ! ბათუმო საყვარელო,

გულით მინდა, რომ გიმღერო,

გულით მინდა გადღეგრძელო,

ჩემო ძმავ და ჩემო სისხლო,

ბათუმელო, აჭარელო;

საქართველოს თაიგულო,

კოლხელების მთავ და მდელოვ,

სხვებთან ერთად, შენთან ერთად

იგიზგიზოს საქართველომ,

დე! კარიბჭე დასავლეთის,

ჩვენი ქვეყნის იყოს ლელო,

ლურჯი ცის ქვეშ, ლურჯ ზღვის გზის შრეს

გვილოცავდეს საქართველო;

გულით მინდა რომ გიმღერო,

შენ ბათუმო საყვარელო,

ჩვენთან ერთად, შენთან ერთად

გაიხაროს საქართველომ!

არჩილ ბიჭაშვილი.

ჩემი სამეგრელო

ნარინჯით დამშვენებულო,

ჩინარო და ნატვრის თვალო,

შენ საქართველოს ჩონგურო
ნანა, ჩქიმი სამარგალოვ,

სკანი სიმი «ართი კოჩი»
ისევ მდერის ისევ გალობს,
მავნე თვალთგან დასაფარო
ნანა, ჩქიმი სამარგალოვ,

სკანი, ჩქიმი გაჭირვება
დღე ნიადაგ სავალალო
როგორც მოვა ისე წავა
წავა, ჩემო სამარგალოვ,

სკანი გულის გასახარად
სკანი გულის სანეტაროდ
შევსვი შენი სადღეგრძელო
ნანა, ჩქიმი სამარგალოვ,

ია ვარდით დაფარულო
მოჩუხჩუხე წმინდა წყაროვ
საქართველოს თაიგულო
ნანა, ჩქიმი სამარგალოვ,

შენი სვე და შენი ბედი
სიხარულით მინდა ვთვალო,
მაღალ ღმერთს ვთხოვ უფრო მეტად
დაიფაროს სამარგალო.

საქართველო ჩემო დედავ
ყველა კუთხემ გაიხაროს,
აღმოსავლეთ დასავლეთით
ასე ჩემმა სამარგალომ,

ხოდა ჩემო მაფშალიავ
იშრიალოს შენმა სარომ,
ეგრისიდან მომავალმა
ია-გუნდმა გაიხაროს.

არჩილ ბიჭაშვილი.

სადღეგრძელო ჩემი ქალის დაბადების დღეზე

სამოცდახუთ წელს გილოცავ
ვერცხლისა მოსართავითა,
სამოცდახუთიც გეცოცხლოს
ბოლოდან, გინდა თავიდან,
შვილიშვილები გიმრავლოს,
რომ გეხვევიან კრძალვითა,
შენი კერია თბილია
შავ დედლის ბუდესავითა,
ღმერთმა გიმრავლოს ჯალაბი,
დაძაბუნება არ გინდა,
ჯანი გავარდეს ბებიკო
თუ გინდ დავიწყოთ თავიდან,
არ მავიწყდება დღეები
როგორ წავიდა გაფრინდა,
თუ დავბრუნდებით მე და შენ
არ დავფიქრდები წამითა,
თუმც მასკარადებს მიქმნიდი
ყოველ ცისმარე ღამითა,
რომ მიმზიდველი ვიყავი
ლამაზმანების თვალითა,
ღვინიაშვილო! გილოცავ

ბიჭაშვილების გვართა,
მოდით ოქროთი დავიწყოთ,
და, დავკორწინდეთ ხვალიდან.
არჩილ ბიჭაშვილი.

«მაშინ ცამეტი წლისა ვიყავი»

ქ. თბილისი

1951 წლისათვის საახალწლოდ.

საშაქარლამო № 2 ფაბრიკაში

1. ირაკლი გორდელაძე, საამქროს უფროსი;
 2. თამარა სავინა, № 2 საშაქარლამო ფაბრიკის დირექტორი;
 3. მაყვალა თედიაშვილი, ფაბრიკის კომკავშირის კომიტეტის მდივანი;
 4. იაგორ კუბლაშვილი, ოსტატი;
 5. კარაპეტ მესროპოვი, ოსტატი;
 6. აჩიკო ბიჭაშვილი, რიგითი;
 7. ელიკო ჭოხონელიძე, რიგითი.
- ტორტის საამქრო გაზეთ «ზარია-ვასტოკიდან».

საშაქარლამო ფაბრიკაში კომკავშირის მდივანმა:

ძუძუებს შორის სპილენძისფერი
მკერდი შემახო ტუჩს და ნიკაპზე
ხელში აიღო სხეული ჩემი და
მიმანიშნა ზუსტად იმაზე...
მინდა გაგემო გოგოსთან სექსი
ურჩი ვნებებით სიტკბო სინაზე;
მოკრძალებული, არა უმანკო
გახედნილ იყო ასაკში, ადრეც...
ის კომკავშირში ნაცადი შანსით
სექსში ქურდულად მიქმნიდა მახეს,
გოგო ლამაზი როგორც თოჯინა
ბრჩქოლა ბიჭუნას თხუთმეტში დამდეგს,
შავი თვალებით, ხვეული თმებით,
მოვარდისფერო ფიფქივით სახე,
მორჩილი ტანიც კოხტა წვივ-ფეხით,
ორმოცდაათ წელს როდესაც ვნახე,
უსწორობაზე ვერაფერს ვიტყვი
შურიანები გვიტეხდნენ სახელს.

ნეტავ სად არის, ან და თუ არის,
თედიაშვილი რომ იყო გვარად,
ჩემს ნაქარგ ტორტებს ისევ მივართმევ
სანთლებით მნათობს ვერცხლის დღის მგზავრად,
თუმც სამოცდაათს მივუკაკუნე
მე კი ამასაც მივიჩნევ არ რად.

არჩილ ბიჭაშვილი.

მღელვარე და მჩქეფარე
ონავარ-გოგოსავითა

მღელვარევ და მჩქეფარევ

მოკუნტრუშე შველივით
მჩქეფარე და მღელვარევ,
ჩემს გულში რომ ნავარდობ,
რა გზით შემომეპარე?

შავ წამწამა გოგონავ,
თვალით მარჯნის სადარო,
რომ არაფერს მპირდები
ვინ უნდა გაახარო?

ყვავილების სადარო,
ეკალივით მჩხვლეტარევ,
მათრობელა სურნელო,
თვალთმაქცო და მეწამევ,

თუ არაფერს იმეტებ,
თუ არაფრით მახარებ,
თუ მოვკვდები ქე-მაინც
ყვავილი დამაყარე.

არჩილ ბიჭაშვილი.

ჩურჩულით მითხარ

რაჭველ ბიჭს ასე უთქვია;
იქნებ ეს ჩემი ბედია,
შენთან ჩამოსვლა მინდოდა,
ვერ საით გამიხედია,

შენ ჩემო ღამის ვარსკვლავო,
გოგოვ შავ თვალ-წარბიანო,
მთვარის ჩასვლამდე მელოდე
თუ მოსვლა დავაგვიანო,

სულმოუთქმელად გადმოვალ,
გავივლი ღელე-წიწვნარებს,
რომ მთვარის შუქზე მოგისწრო
ყელს მოგეხვიო მძინარეს,

მოვალ და ჩაგეკონები,
უბე მთვარეო მზიანო,
ჩურჩულით მითხარ ჩვენს შორის
რა გესიზმრება გვიანო.

„თამარის ციხე კარიდან“

მესტია

წერილი სვანეთიდან აფხაზეთიდან
დევნისს

სვანი ხარ მგელი ხომ არ ხარ
ეული დიდი მთისაო,
ჩინჩხალა წყალით ნაკვები
ხორცით ველური თხისაო,

რა გინდა თბილის ქალაქში
პურსა ჭამ ჯახირისაო,
მალლა მყინვარი გემახის
დაბლა ზღვა ბროლის წყლისაო,

განა ვინ დაიწუნებდა
საყვარელ მხარეს მზისაო,
ვია, დედასა ბიჭებო

ჟანგი მაწუხებს ხმლისაო,
იქნება რამეს ვეწიოთ,
გული დავკოდოთ მტრისაო,

თვალი გვჭირდება ქორისა
მუხლი მამალი მგლისაო,
აბჯარი მამა-პაპური,
გული კი უკვე ქვისაო,

ვერ წაგვართმევენ აფხაზეთს,
ქართველის მიწის წყლისაო.
ვეკუა, ბიჭაშვილების და
აფრასიმეებისაო;

თამარის ციხე კარიდან
რწმენით სვან ქართველისაო
უშგულში მდგარი მუხლის კაცს
რად უნდა შველა, სხვისაო.

არჩილ ბიჭაშვილი.

რაჭველებს

შემოუთვლიათ

რაჭველებს შემოუთვლიათ
ადარ გვიხსენოთ ცეკაო,
თქვენს სკამუკეებს მიხედეთ,
ჩვენ ჩვენი უნდა გვეკაოს;

გარბაჩოვი რომ აორთქლდა,
ხომ გაჰყვა სსრკ-აო,
ქვე ვინ რასა სთხოვს რაჭველებს
მოგვწყინდა თქვენგან რეკვაო,

ონი და ამბროლაური
ყოველ ცისმარე დღესაო
თავისუფლებას ზეიმობს
ვფიცავართ ზეციერსაო,

სალოცავენსაც შევთხოვეთ,
ჩვენ ვერ დავარღვევთ წესსაო,
უფალმაც ჩაგვიპაჭუნა
ჭედილას უკლავთ დღესაო,

თბილისელებს ჩვენ არა ვთხოვთ
არა გვარ ავტონომიას,
არ შემოგვტენონ რაჭველებს
ბოროტთა მონაგონია,

თუ ნინო, მიშა, ზურიკო,
ედოსგან სიტყვას ელიან
კრწანისში კაცი აფრინეთ
არ შეგვიშალოს ხელია.

ჩვენ საზღვრებს ჩვენვე მივხედავთ,
რაჭველი კაცი ბრძენია,
ვინც მაქეთ გზა დაგვიგრძელა
დაუმოკლდება დღენია;

გვაქვს დასაკვებნი ბევრი რამ...
არაფერს დაგესესხებით,
თქვენ ამერიკის წყალობით
თუ გიდიმლამოთ ფესვები...
და თუ არ გყოფნით საჭმელად
უნდა დაიჭრათ ეშვები.

არ გამოგზავნოთ რაჭაში
ცრუ, თქვენი ბიზნესმენები,
ვინც რა საქმისთვის დაძვრება
აქაც ჩამოდის ენები,
რაჭაც არ გაანაპიროთ
გთხოვთ: დაიმოკლოთ ხელები.
არჩილ ბიჭაშვილი.

„ია ვარდში გახვეულო
ჩემო ტკბილო საქართველო“

იყო დიდი საქართველო

და...

მე თუნდ ჩემი სიცოცხლის ფასად
გამოძახილზე მუდამ ვარ სმენად, თუ
როგორ ისმის თამარის არხთან
ჭოროხის შვილის ქართული ენა,
თუნდაც იმიტომ რომ ჩემი ქვეყნის
ძველის თუ ახლის წარსულის ნაცვლად
ჩემი სამშობლოს მომავლის ბედთვის
დე, იყოს ჩემი სიცოცხლის გაცვლაც,
და თუ მე ქართველს თქვენი ხმაც მერთვის,

მავნე წარსულის ორ დევნას არ ჰგავს,
ორივეს ერთად მხოლოდ ის გვეთქმის
საყდარი დედის მეტი ჩვენ არ გვაქვს,
გვქონდა სოფელი _ მეტად ლამაზი,
ინგილო კაცთა, ინგილო ქალთა,
შეყვარებული ერეკლე მეფის
განუყოფელი სისხლით ჩვენს გვართთგან,
დიახ, ჩვენ გვაწევს სიმძიმით ლოდი,
და, რაც დრო ჰქრება, მძიმდება აღქმაც
თუ ვის შეეძლო შემობრუნება
ისევ ქართველთგან, სამყაროს კაცთგან,
მე მეტის თმენით სიცოცხლე დამდნარს
უფალო ღმერთო, შემინდობ ალბათ,
შემიკოწიწე ქვეყანა ჩემი
აღმოსავლეთ მზის სამოთხის კართან.

არჩილ ბიჭაშვილი

«არ დაიდარდო დედაო»

პატარა მიწის ქვის ლოდზე
ამოტვიფრული სახელის
დავკეცე ერთი ფურცელიც
წინ, კიდევ სხვა მაქვს სათქმელი.

არჩილ ბიჭაშვილი.

სარჩევი

ციტატა, ქვეყნის მდგომარეობა	2
სატიტულო გვერდი	3
ციტატა, რელაქტორი-მეგრელი	4
ციტატა, არჩილ ბიჭაშვილი	5
ლექსი „დავწერე ესე მე ლექსი“	6
წიგნის კითხვა ხელოვნება	7
ადამიანს სჭირდება სოციალური პირობები	8
შევახსენებ ქართველ პოლიტიკოსებს	9
წერილი რუსეთის პარლამენტს	10-22
ლექსი „ლენინი და ქართველები“	23
წერილი რუსეთის პარლამენტს	24-49
ქერჩის პლაცდარმა	50
აქ განისვენებს ჩემი მამა	51
ლექსი „დედა ტიროდა“	52-53
წერილი რუსთის პარლამენტს	54-58
ლექსი „მშრომელი ხალხის ბელადები“	59
წერილი რუსეთის პარლამენტს	60-67
ნორმალური ქვეყნის პირველპირთა საყურადღებოთ	68-70
იოსებ სტალინი	71-72
„დავით აღმაშენებელი“ აზრით ჩემით რეალობამდე	73-75
დროშების კალთებს ესვენა	76-77
ხიდი ლავრენტი ბერიას ჩაუტყდა	78
სოსო ჯუღაშვილი „ლექსი დილა“	79-81
სსრ კავშირი განმტკიცების ფრაზაში	82-84
„ვინ მოყვარესა არ ეძებს იგი თავისა მტერია“	85
ბელადი ხალხის მსახური	86-87
მემუარებიდან	88
„შაირსიტყვითა მესტვირემ“. სამი ქართველიც ახსენა	89-90
სტალინი ჩიბუხით	91-92
ლავრენტი ბერიამ	93-97
ჯაშუშ დივერსანტები უნდა დაიხვრიტონ 1937წ.	98-99
სათქმელი უნდა ითქვას	100-104
იგი მსოფლოს ლეგენდაა	105
დასანანია რომ:	106-107
ათი დღე იაპონიის დასამარცხებლად	108-109
ამბობდნენ ასე:	110-111
ლექსი „ძეგლები ქარა“	112-113
ლექსი „ხალხისთვის“	114-115
საქართველოს ჰიმნი 1948წ.	116-117
ლექსი „პატარა გორი“	118
ლექსი „ძველი გორი“	119
გენერალისიმუსი მარშლებითურთ	120
უნდა გვახსოვდეს	122-124
ლექსი ნ.ს. ხრუშოვი საქართველოში	125-129
წერილი რუსეთის პარლამენტს	130-132
წერილი რუსეთის პარლამენტს	133-135
უცოდველი კრავების საყურადღებოდ	136-138
ეროვნულ მოძრაობას მიტმასნებულნ	139

დღეს შევარდნაძე რომ არ მიმჩნია ხელწამოსაკრავად	140
შეწყვეტილი გზა	141-157
ლექსი „სიცოცხლე პლანეტის ნებაა“	158
დიახ...	160-161
შევარდნაძე სსრკის სს მინისტრე	162-165
ლექსი, ყამირ მიწებზე შევარდნაძესთან ერთად.	166-170
ჩემი გამოგონება გაზეთი თბილისი 1979წ.	171-172
ლექსი „შევარდნაძემ შემიტანა მე ორასი ტონა პური“	173-174
ედიკა და მისიონერები	175-182
ლექსი „კრემლის ვასალი“	183
ლექსი „გმირის ვარსკვლავით“	184-186
უტყუარი „საღდატია“	187-190
ლექსი „ვაი შენ ჩემო საქართველო“	191-196
არასრული ჭკუის სპეკულიაცია	197-199
პლანეტის უმდიდრესი ქართველები	200-213
ლექსი „ეგოისტი“	214
აქ ძაღლის თავია!	215-219
შაღვა ნათელაშვილი	220-221
ვარდები უეკლოდ არ იკრიფება	222-224
ლექსი „ვარდების რეკოლუცია“	225
ლექსი „ნინოს“	226-227
საქართველოს სულ სხვა რელსებზე შევაგდებთ	228-230
ლექსი „სამშობლო“	231-236
საქართველოს მაღაზიები იხურება	237-239
ლექსი სიზმარი სინამდვილისა	240-241
ძველი თბილისი	242-243
ლექსი „ჩემი თბილისი“	244-245
ლექსი „გზა მოვნახოთ“	246-248
ლექსი „დიპლომანი“	249
ლექსი „ლედი ჩემი კლასელი“	250
ლექსი „რაჭველის ნათქვამი“	251-252
ლექსი „აფხაზეთიდან დევნილებს“	253-255
ლექსი „ქალი რაჭველი“	256-258
ლექსი „ქალი რაჭველი“	259
ლექსი „იქ სადაც იშვა შრომის სამართალი“	260-262
პატრიარქი	263
ლექსი მესხეთ ჯავახეთი	264
სტუმრად ხმესხეთში	265-268
ლექსი „კახეთი თბილისელის თვალთ“	269-273
ლექსი „გურიაში მივალ მარად“	274-275
ლექსი „იმერეთი“	276
ლექსი „თუშეთი ფშავხევსურეთი“	277-280
ლექსი „შენ ბათუმო საყვარელო“	281
ლექსი „ჩემი სამეგრელო“	282-283
ლექსი „სადღეგრძელო ჩემი ქალის დაბადების დღეზე“	284
ლექსი „საშაქარლაძო ფაბრიკაში“	285-286
ლექსი „მღელვარე და მჩქეფარე“	287-288
ლექსი „ჩურჩულით მითხარ“	289
ლექსი „წერილი სვანეთიდან“	290-291
ლექსი „რაჭველებს შემოუთვლიათ“	292-293
ლექსი „იყო დიდი საქართველო“	294-295
ლექსი „არ დაიდარლო დედაო“	296-297

არჩილ ბიჭაშვილი

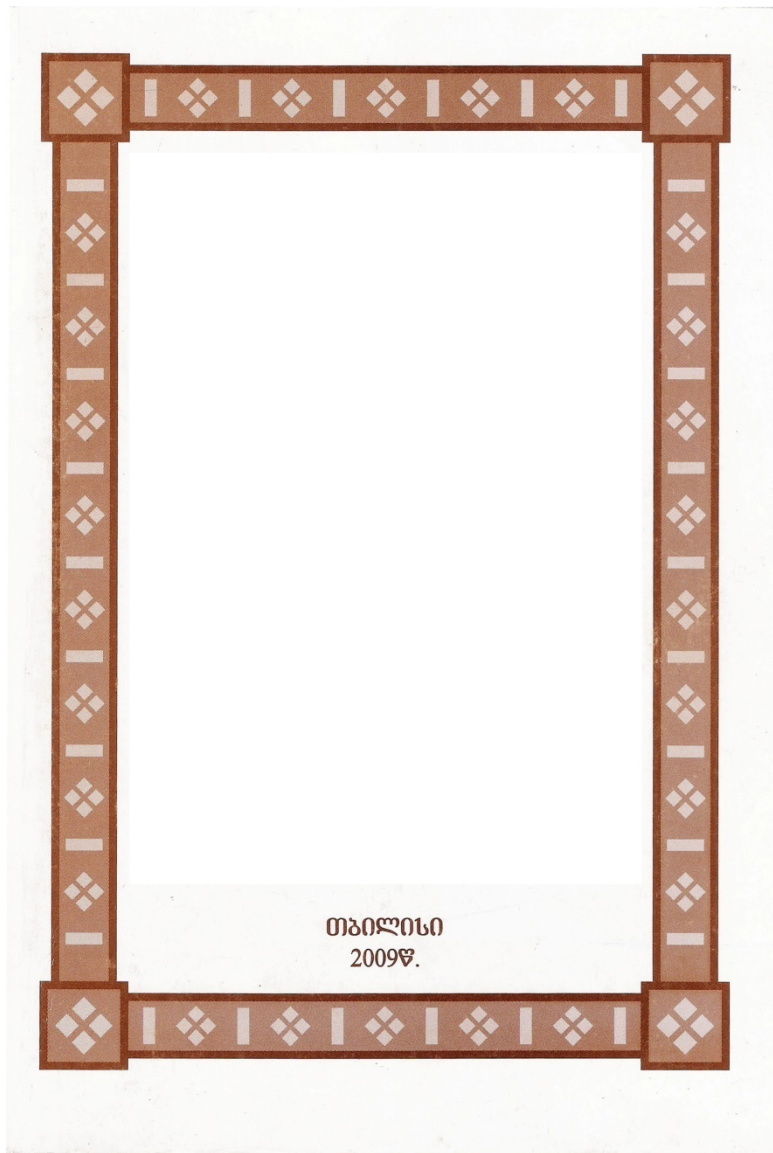
ბორთვება და სიყვარული

წერილები
ლექსები

თბილისი
2009

მხატვარი: ნიკო ხერკელაძე
ტექნიკური რედაქტორი: პროფესორი
მაღვა სიჭინავა
კორექტორი აკადემიკოსი მწერალი
ნათელა გოხელაშვილი

ფასი სახელშეკრულებო

თბილისი
2009წ.